

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. května 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Konopové a soudců Mgr. Kamily Elsnicové a JUDr. Luboše Vlasáka odvolání státního zástupce a obžalovaných [jméno] [příjmení], [datum narození], Metrostav a.s. a Metrostav Infrastructure a.s. proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.9.2022, č.j. 7 T 11/2015-13532, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] v celém rozsahu a podle § 258 odst. 1, písm. d), odst. 2 tr. řádu z podnětu odvolání státního zástupce a obžalované společnosti Metrostav a.s. ve výrocích o trestech ohledně obžalovaných právnických osob Metrostav a.s. a Metrostav Infrastructure a.s.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], okres Ústí nad Orlicí,

je vinen, že

obž. [jméno] [příjmení] od počátku října 2012 vystupující jako zástupce investora HOMA holding, s.r.o., a dále dnes již odsouzení [jméno] [příjmení] od 4. 10. 2008 do 21. 5. 2013 jako prokurista a od 21. 5. 2013 jako jednatel investora společnosti HOMA holding s.r.o., se sídlem Chrudim, Masarykovo náměstí 900, IČ 259 15 347, [titul]. [jméno] [příjmení] jako místopředseda představenstva CETTUS, a.s., [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno] jako zaměstnanci společnosti CETTUS a.s., se sídlem Pardubice - Zelené Předměstí, Jiráskova 2839, IČ 150 49 531, vykonávající technický dozor investora, [titul]. [jméno] [příjmení], jako oblastní ředitel pro Pardubický kraj společnosti Metrostav a.s., divize 9, [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se

sídlem Praha 8, Koželužská 2450/4, IČ 000 14 915, v postavení manažera projektu a stavbyvedoucího, a [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav, a.s., se sídlem Praha 8, Koželužská 2450/4, IČ 000 14 915, v postavení stavbyvedoucího při realizaci stavby, „Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“, na základě společné dohody v úmyslu neoprávněně odčerpávat finanční prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky na základě Smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0879/S ze dne 4. 5. 2011 uzavřené mezi Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem Hradec Králové, Pražská 320/8, IČ 750 82 721, a společností HOMA holding, s.r.o., prostřednictvím realizace zakázky financované z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro období 2007 - 2013, a to z projektu, „Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“, registrační číslo projektu CZ .1.13 3.1.00 /14.00879, v oblasti podpory 3.1. Rozvoj základní infrastruktury a doprovodných aktivit v oblasti cestovního ruchu, s celkovou maximální výší 43 097 607,30 Kč,

jednal obžalovaný [jméno] [příjmení] za investora HOMA holding, s.r.o., s [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] za společnost M, jakožto zhotovitele stavby, a s [titul]. Novým za společnost CETTUS, jakožto technický dozor investora od října 2012 do ledna 2013 telefonicky i osobně o požadavku investora společnosti HOMA holding na, „vytěžení“ (odčerpání) finančních prostředků z dotace na uvedený projekt, který jim zprostředkoval, přičemž

- I. 24. 10. 2012 v 9.41 hodin telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a sdělil mu, že mu volal [příjmení], který mu říkal, že se setkal s [titul]. M. Novým, že si řekli nějaké věci, které musí probrat se Strnadem. V hovoru Nový vyjádřil obavu, aby z toho nechtěli vycouvat. [příjmení] říká, že ze zákulisí pochopil, že když z projektu nic nevytěží, tak z toho projektu můžou vycouvat, přičemž si stěžuje, že Doubek jako manažer je špatný. Nový říká, že se na konci týdne sejde s [příjmení] a pokusí se to s ním rozebrat. Jedna věc je tlačit na Strnada, aby vyměnil management v hotelu, protože oni potřebují uživatele, který bude vědět, co škrtat a co neškrtat. Dále se baví o tom, že stanovisko Strnada je, že už do toho nedá ani korunu. To znamená, že těch devět milionů si musí vycucat z prstu, kde chce, že to je nesmysl, že Nový teoreticky nějaké úspory vidí, ale je potřeba, aby se Mottlovy lidi zamysleli vážně nad tím kde, jestli dokáží záměnami nebo něčím jiným něco vymyslet. Dále se baví o tom, že řeknou Strnadovi, ať řekne nějakou částku, kterou je ochoten dát a zbytek budou prostě muset udělat škrty některých částí, přičemž nebudou věci ve wellness nebo něco takového nebo, že nebude interiér v takovém rozsahu, jak ho [příjmení] navrhl, že tam nebude krb a další takové ptákoviny. Nový říká, že potřebuje pravomoc od Strnada, aby do projektu mohl začít sahat s [příjmení] a nemusel být pod [příjmení], [příjmení] říká, že stavba je tak malá, že kam má jít 9 miliónů je nesmysl. Nový říká, že by potřeboval, aby to mohl vyhledávat on, že má svoje nápady, kdy by se dalo ušetřit, a potřeboval by, aby se i Mottlovy lidi zamysleli, kde se dá co ušetřit, ať už tím, že to vynechají, něco za něco vymění. Nový říká, že to potřebuje nějakou řešerši, aby věděl, s čím má za Strnadem přijít. Dále Nový říká, že by potřeboval udělat takový ustřelený maximalistický názor, co všechno by se dalo proškrtat nebo zaměnit, aby dostali co nejnížší cenu a potom za tuto cenu dělali na interiéru. Od toho se odpíchnu, protože potřebují, aby akce běžela, potřebují najít nějaký kompromis,
- II. 24. 10. 2012 v 9.51 hodin v návaznosti na předchozí hovor telefonoval [titul]. [příjmení] [titul]. [příjmení], že si s ním potřebuje na chvíli sednout,
- III. 24. 10. 2012 ve 12.46 hodin telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], zda mluvil s [jméno], že budou muset spojit síly, aby o to nepřišli, že by to byla škoda, byl by to průser,

- IV. 25. 10. 2012 v 10.35 hodin telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [příjmení], během hovoru řeší úspory na hotelu Bohemia s tím, že [příjmení] k tomu má mít schůzku s [jméno] [příjmení] v sauně na Dukle. [příjmení] sděluje [příjmení], že tam má úspory něco k těm čtyřem, mají tam pokoje, kongresák, wellness, může vyškrtat a podle rozpočtu [příjmení] tam zbude kolem těch čtyř. Řeší otázku, zda mohou něco ušetřit na gastrotechnice, která nemusí být nová a může se vrátit stávající. Mají pochybnosti, zda to projde přes Strnada, [příjmení] říká, že Strnad do toho nebude chtít vrážet peníze navíc,
- V. 20. 11. 2012 [titul]. [jméno] [příjmení] hovořil s [titul]. [jméno] [příjmení], kterému sdělil, že by měli projednat společně s [titul]. [jméno] [příjmení] možnost zrušit mikropilotáž základů, což by znamenalo úsporu a je nutno s [titul]. [jméno] [příjmení] projednat, co se sdělí investorovi a dále se domluvit na jednotném vystupování, dále hovořil o tom, že na provedené mikropilotáži by zhotovitel měl zisk 300 000 Kč, pokud by však byla vyškrtána, tak by neměli žádný zisk, [příjmení] [příjmení] připomíná, že druhý den mají jednání s [příjmení] u Dědečka,
- VI. 5. 12. 2012 [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal [titul]. [jméno] [příjmení] e-mailovou zprávu, ve které hovořil o možných úsporách, hovořil o nedostacích projektové dokumentace a uváděl, že v některých místech nejsou mikropiloty nutné, v jiných místech, kde nejsou projektovány, by nutné byly,
- VII. dne 15. 1. 2013 v 16.09 hodin poslal [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] e-mail a žádal o sdělení, zda budou předstírat provedení mikropilotáže a budou ji fakturovat, nebo ji neprovedou a nebudou ji fakturovat s tím, že stanovisko potřebuje znát do 18. 1. 2013, následně pak [titul]. [jméno] [příjmení] dne 16. 1. 2013 obdobné informace zasílal [titul]. [jméno] [příjmení],
- VIII. 16. 1. 2013 telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] s [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], kdy hovořil o ceně za návoz vrtné soupravy s tím, že vrtná souprava zůstane několik dní na stavbě, kdy do stavebních deníků bude zapisováno, že provádějí vrty pro mikropilotáž a budou provádět fotodokumentaci, [titul]. [jméno] [příjmení] se zajímal, jak budou celou věc řešit z hlediska navážení materiálu a [titul]. [jméno] [příjmení] mu bylo sděleno, že toto je zabezpečeno smluvně přes subdodavatele a že [titul]. [jméno] [příjmení] bude doručen protokol o provedení mikropilot, [titul]. [jméno] [příjmení] se ptal na mikropiloty, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] mu sdělil, že se ve skutečnosti nebude žádný materiál navážet, dále [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že mu nebude dokladovat subdodávky, např. dovoz betonu, že vše bude doloženo smlouvou, že mu bude stačit, když dostane od subdodavatele doklad o provedení mikropilot, [příjmení] říká, že [příjmení] má představu, že jim betonárka, které dodávají písek, dluží peníze, a že chce, aby jim to mohli započítat. [příjmení] poukazuje na to, že je to nesmysl, protože tam žádný beton nebude, k námitce [titul]. [jméno] [příjmení], že nebudou mít zdokumentováno, že mikropiloty jsou, se všichni tři dohodnou, že se na patku dá hlava mikropiloty a ta se vyfotografuje, zítra si to zkusí s [příjmení] na rovinu říct, [příjmení] reaguje, že neví, kdo všechno bude vědět, co se tam bude ve skutečnosti realizovat, to nechá na nich, [příjmení] a Nový říkají, že o to nejde, tam není problém, jde o to, že když přijde nějaký druh kontroly, aby byla co nejlepší dokladovatelnost, [titul]. [jméno] [příjmení] spoluobžalovaným sděluje, že pro případ kontroly se mohou předložit smlouvy na mikropiloty, stavební deník, doklad o předání staveniště a protokol o provedení mikropilotáže, což bude dokládat, že mikropilotáž byla provedena dle projektu,
- IX. 17. 1. 2013 v 10.27 hodin telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení], že skončil jednání s [příjmení] a Novým, co se týká návozu soupravy v pondělí, jak chtěl [jméno] [příjmení] toho 21., takto je vyřešený, můžeme to spustit. Akorát se bude řešit, jak

a co se s tím musí udělat, ale to nebude řešit po telefonu. Dále se pak domlouvají na tom, že na kontrolním dnu je třeba domluvit, jak dále,

tedy v průběhu jednání dne 17.1.2013 [jméno] [příjmení] s [titul]. [příjmení] za spol. Metrostav a [titul]. Novým za spol. CETTUS domluvili konkrétní způsob realizace uvedeného záměru spočívající v tom, že v rozporu s projektovou dokumentací, na základě níž bylo investorovi Výborem Regionální rady soudržnosti NUTS II Severovýchod ke dni 22. 9. 2010 schváleno poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod za účelem realizace projektu „Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“ ve znění poskytovateli dotace Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod oznámeném [jméno] [příjmení] nejpozději dne 19. 4. 2012, přičemž podrobný položkový rozpočet [jméno] [příjmení] doručil poskytovateli dotace nejpozději dne 19. 12. 2012, a s vědomím, že realizace projektu dle uvedené projektové dokumentace je pro investora závazná, a že dle uvedené projektové dokumentace měly být investorem provedeny mikropiloty D200 mm u 11 základových patek čítající dle projektové dokumentace stavby celkem 43 kusů trubkových mikropilotů s hlavami v celkové hodnotě dle položkového rozpočtu projektu 1 244 628 Kč bez DPH (1 530 892,40 Kč s DPH), nebude uvedená mikropilotáž provedena, ale bude zhotovitelem investorovi fakturována, realizovaný tím, že

- X. v polovině ledna 2013 požádal [titul]. [jméno] [příjmení] prokuristu společnosti Jihlavská vrtná s.r.o., se sídlem Brněnská 65, Jihlava, [jméno] [příjmení] o přivezení vrtné soupravy a trubek na mikropiloty na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, a o provedení 4 účelových vrtů do hloubky šesti metrů a na základě této žádosti,
- XI. dne 21. 1. 2013 zaměstnanec společnosti Jihlavská vrtná s.r.o. [jméno] [příjmení] na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, přivezl vrtnou soupravu a následně
- XII. dne 22.1. 2013 se spolu s dalšími zaměstnanci uvedené společnosti A Křížem a [jméno] [příjmení] pokusili požadované čtyři účelové vrtly provést a ještě téhož dne uvedenou vrtnou soupravu i s trubkami na mikropiloty ze staveniště odvezli, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] v průběhu vrtných prací pořídl prostřednictvím neztotožněné osoby fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže a takto pořízené fotografie zaslal dne 30. 1. 2013 a dne 31. 1. 2013 z blíže nezjištěného místa v ČR e-mailem pracovníkům technického dozoru investora obžalovaným [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], další fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže na stavbě hotelu Bohemia provedl dne 6. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení], kdy nafotil na místě stavební akce v Chrudimi, [příjmení] nám. 900, fingované a ve skutečnosti neprovedené mikropiloty, a následně, ač věděli, že projektem stanovená mikropilotáž nebyla provedena,
- XIII. dne 21.1. 2013 na stavbě hotelu Bohemia na adrese Chrudim, Masarykovo náměstí 900, [titul]. [jméno] [příjmení] ve stavebním deníku číslo 1 na č.l. 031230 zapsal nepravdivý zápis: „Návoz vrtné soupravy na mikropiloty, zahájení přípravných a vrtných prací na příčkách označených D/2 a E/2. Žádám TDI o kontrolu, převzetí a schválení mikropilot k betonáži, na osách D/2 a E/2“, přičemž tento nepravdivý zápis za technický dozor investora společnost CETTUS a.s., podepsal na stavbě hotelu Bohemia téhož dne [jméno] [příjmení], následně
- XIV. dne 22.1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal do stavebního deníku na č.l. 031231 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot na sloupech C2-B2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že předmětné mikropiloty provedeny nebyly a současně [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele o převzetí mikropilot na osách C2-B2, následně

- XV. dne 23. 1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] na stavbě hotelu Bohemia zapsal do stavebního deníku na č.l. 031232 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot A-Áx2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], téhož dne podepsali obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nepravdivý zápis zhotovitele ze dne 23. 1. 2013, kterým žádal o převzetí mikropilot na osách A-Áx2, dále
- XVI. dne 24. 1. 2013 zapsal na stavbě hotelu Bohemia [titul]. [jméno] [příjmení] do stavebního deníku na č.l. 031233 nepravdivý zápis: „Mikropilotáž patek na osách 2/F a 2/G“, který podepsal téhož dne za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele, kterým žádali o převzetí provedených mikropilot a povolení k betonáži a zakrytí - [příjmení] 2/F a 2/G, ačkoli vrtná souprava se již na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo,
- XVII. dne 25. 1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal na stavbě hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, do stavebního deníku na č.l. 031234 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot část osy 1 osy H2, odvoz mikropilotovací soupravy“, téhož dne podepsali tento zápis za zhotovitele společnost Metrostav a.s. [titul]. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], kterým žádá o převzetí mikropilot na ose H2, ačkoli se již vrtná souprava na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo, v návaznosti na předchozí události,
- XVIII. dne 5. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že hovořil s [titul]. [jméno] [příjmení], který měl výhrady k mikropilotáži a stěžoval si na [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] informoval, že mu posílá návrh fakturace, a že při kontrolním dnu (5. 2. 2013) jednal s [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], aby s [titul]. [jméno] [příjmení] projednali, zda s fakturací budou ještě něco dělat, nebo zda již může fakturu vystavit, [jméno] [příjmení] ho informoval, že investor již obdržel úvěr, a že s mikropiloty to bude v pořádku tak, jak chtěl,
- XIX. dne 6. 2. 2013 ráno telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení], že dne 7. 2. 2013 bude na stavbě vše připravené, že se kluci mohou zastavit na stavbě a nafotit to, že bude vše přichystané,
- XX. dne 6. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal SMS [titul]. [jméno] [příjmení] s textem: „Já vyzvedl mikropiloty fotak nafotil diru a mazu“,
- XXI. dne 6. 2. 2013 v odpoledních hodinách [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] telefonicky projednávali fakturaci prací za leden 2013, řešili otázku, zda budou k dispozici podklady a fotografie, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že všechno bude tak, jak [titul]. Nový chtěl, a [titul] [jméno] [příjmení] odpověděl, že by nerad pouštěl fakturaci a nebylo to hotové, současně připomínal, že si nemusí říkat, jak veliké je to riziko, [titul]. [jméno] [příjmení] sliboval [titul]. [jméno] [příjmení], že fotografie bude mít, ale nebude dokumentace skutečného provedení,
- XXII. dne 13. 2. 2013 [titul]. [jméno] [jméno], ačkoli věděl, že k provedení mikropilotáže nedošlo, zaslal e-mailem administrátorce uvedeného projektu [titul]. [jméno] [příjmení] z Regionální rozvojové agentury Pardubického kraje v Pardubicích slovní popis doposud provedených prací v hotelu Bohemia v Chrudimi v termínu do 8. 2. 2013, v němž mimo jiné nepravdivě uvedl, že byla provedena část mikropilotových podchytávek základových patek pod částí č. 1 v přehledu prováděných prací a v přehledu prováděných prací od 8. 2. 2013 nepravdivě

uvedl, že dochází k dokončování mikropilotových podchytávek základových patek pod částí 1,

XXIII. v přesně nezjištěný den v únoru 2013 [titul]. [jméno] [jméno] na stavbě hotelu Bohemia na adrese Chrudim, Masarykovo náměstí 900, pořídil prostřednictvím Oleha Hrudakova pro potřebu případného doložení provedení mikropilotáže další účelově vytvořenou fotodokumentaci volně položených hlav fingovaných mikropilotů s betonem na nosných patkách hotelu Bohemia,

XXIV. a dne 7. 3. 2013 vystavil blíže neustanovený pracovník společnosti Metrostav a.s. společnosti HOMA holding s.r.o. fakturu za provedené práce číslo 91350058 na částku 8 649 585,48 Kč splatnou ke dni 8. 5. 2013 za období do 28. 2. 2013, jejíž součástí byl i Zjišťovací protokol č. 2 o provedených pracích, které podepsali za zhotovitele společnost Metrostav a.s. [titul]. [jméno] [příjmení], za investora společnost HOMA holding s.r.o. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [titul]. [jméno] [jméno], a dále i Rekapitulace finančního čerpání - fakturace 02/ 2013 ev. č. 9350058, kterou podepsali [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], přičemž touto fakturou bylo mimo jiné fakturováno i zhotovení 440 metrů mikropilot včetně hlav mikropilot v celkové částce 1 244 628 Kč bez DPH,

ačkoli obžalovaní věděli, že k provedení fakturované mikropilotáže nedošlo a jednali s vědomím, že uvedené nepravdivé doklady budou uplatněny při podání žádosti o čerpání dotace z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky, a museli být srozuměni i s tím, že v důsledku vylákání dotačních prostředků může dojít ke zrušení celého příspěvku z operačního programu z veřejných zdrojů,

následně [jméno] [příjmení] dne 15. 4. 2013 předložil Úřadu Regionální rady soudržnosti Severovýchod se sídlem Hradec Králové, Pražská 320/8, zjednodušenou žádost o platbu číslo 01/00879 s dalšími podkladovými materiály, jimiž byly m. j. výše uvedené nepravdivé doklady, originály faktur a fotodokumentace zachycující údajný postup stavby,

přičemž způsobilé výdaje byly uplatněny ve výši 20 801 567,03 Kč a požadovaná částka dotace byla 12 480 940,21 Kč, a v případě proplacení takto uplatněných nákladů by poskytovatelům dotace způsobili škodu v celkové výši 12 480 940,21 Kč,

z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v Hradci Králové, Pražská třída 320/8, škodu ve výši 10 608 799,18 Kč odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu ČR zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v Hradci Králové, Pražská třída 320/8, ve výši 1 872 141,03 Kč odpovídající 9% čerpané částky, přičemž k vyplacení vyžádané platby ze strany Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod nedošlo,

tedy

úmyslně usnadnil jinému spáchání trestného činu tím, že zprostředkoval nezákonný záměr směřující k trestnému činu, účastnil se jednání o jeho realizaci a uzavřel dohodu o jeho realizaci jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se pachatelé dopustili v úmyslu trestný čin spáchat jednak tím, že vyhotovili, použili a předložili nepravdivé doklady a v takových dokladech uvedli nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie v úmyslu tím umožnit nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobit takovým jednáním škodu velkého rozsahu, spáchali takový čin jak členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a jednak tím, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje v úmyslu způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, čin spáchali jako členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pomoc dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku

- XXV. k pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve znění zák. č. 333/2020 Sb.
- XXVI. k pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění zák. č. 333/ 2020 Sb.

a odsuzuje se za to

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na dvě (2) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř (4) let.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb po 1400 Kč tedy v celkové výši 196 000 Kč.

Obžalované právnické osoby Metrostav a.s. a Metrostav Infrastructure a. s.

se při nezměněném výroku o vině pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a pokusem zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku z napadeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 7 T 11/2015 ze dne 21. 9. 2022 ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

odsuzují

z a

- XXVII. pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5) tr. zákoníku,
- XXVIII. pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst.1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku,

jimiž byly uznány vinnými napadeným rozsudkem,

a dále za sbíhající se

ad 6. a 8.) - pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

ad 6.) - zločin pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 8.) - zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020

a za sbíhající se

pomoc ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku a § 212 odst. 7 trestního zákoníku,

vždy ve znění účinném od 1. 10. 2020.

z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023,

obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s.

podle § 260 odst. 5 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s § 18 odst. 1, odst. 2 z. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen TOPO) a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu v počtu 700 denních sazeb po 50 000 Kč, v celkové výměře 35 000 000 (třicet pět milionů) Kč.

Podle § 21 odst. 1 TOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku se této obžalované právnické osobě ukládá souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži na dobu tři (3) let, přičemž dle § 21 odst. 3 TOPO se obžalované po dobu výkonu uloženého trestu zakazuje:

- XXIX. uzavírat veškeré smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se veškerých druhů zadávacích řízení podle § 3 zákona o zadávání veřejných zakázek a veškerých veřejných soutěží podle jiných právních předpisů

Podle § 23 odst. 1, 2 TOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku se této obžalované právnické osobě ukládá souhrnný trest uveřejnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 7 T 11/2015 ze dne 21. 9. 2022, tohoto rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 4 To 17/2023 ze dne 4. 5. 2023, rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020 sp. zn. 4 T 42/2016, rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 To 127/2020 ze dne 21. 6. 2022, rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 a rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 4/2023 z 26. 4. 2023, který spočívá v tom, aby obžalovaná na své náklady ve dvou celostátně vydávaných tištěných denících ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku zveřejnila ty části výroků rozsudků vztahující se k její trestné činnosti, tedy výrok o vině v části, která se této obžalované týká s textem skutků, příslušnými právními větami a označením trestných činů, jichž se dopustila a výroků o trestech, které jí byly uloženy, přičemž údaje umožňující identifikaci fyzických osob a ostatních právnických osob, jež jsou v popisu skutků obsaženy, aby anonymizovala

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ohledně této obžalované právnické osoby zrušuje 1) výrok o trestech z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020 a 2) výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalované právnické osobě Metrostav Infrastructure a. s.

se podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 21 odst. 1 TOPO ukládá souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži na dobu tří (3) let, přičemž dle § 21 odst. 3 TOPO se obžalované po dobu výkonu uloženého trestu zakazuje uzavírat veškeré smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se veškerých druhů zadávacích řízení podle § 3 zákona o zadávání veřejných zakázek a veškerých veřejných soutěží podle jiných právních předpisů.

Podle § 23 odst. 1, odst. 2 TOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku se této obžalované ukládá souhrnný trest uveřejnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 7 T 11/2015 ze dne 21. 9. 2022, tohoto rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 4 To 17/2023 ze dne 4. 5. 2023, rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020 sp. zn. 4 T 42/2016, rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 To 127/2020 ze dne 21. 6. 2022, rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 a rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 4/2023 z 26. 4. 2023, který spočívá v tom, aby obžalovaná na své náklady ve dvou celostátně vydávaných tištěných denících ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku zveřejnila ty části výroků rozsudků vztahující se k její trestné činnosti, tedy výrok o vině v části, která se této obžalované týká s textem skutků, příslušnými právními větami a označením trestných činů, jichž se dopustila a výroků o trestech, které jí byly uloženy, přičemž údaje umožňující identifikaci fyzických osob a ostatních právnických osob, jež jsou v popisu skutků obsaženy, aby anonymizovala.

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušují ohledně této obžalované právnické osoby výroky 1) o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020 a 2) o upuštění od souhrnného trestu dle § 44 tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalované právnické osoby Metrostav Infrastructure a. s. zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným organizátorstvím dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, obžalovaná právnická osoba Metrostav a.s., zastoupená jednající osobou JUDr. [jméno] [příjmení] a obžalovaná právnická osoba METROSTAV Infrastructure, a.s., jednající osobou [titul]. [jméno] [jméno] pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusem zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku. Za to byl obžalovaný [jméno] [příjmení] odsouzen podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti (5) let. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 400 denních sazeb po 500 Kč, tedy v celkové výši 200 000 Kč. Obžalovaná právnická osoba Metrostav a.s., zastoupená jednající osobou JUDr. [jméno] [příjmení] byla odsouzena za výše uvedené zločiny a dále za pokračující zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločin pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) tr.

zákoníku, zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, podle § 260 odst. 5 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s § 18 odst. 1, 2 z. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen TOPO) a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu v počtu 700 denních sazeb po 50 000 Kč, v celkové výměře 35 000 000 (třicet pět milionů) Kč. Podle § 21 odst. 1 TOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalované uložen souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži na dobu tří (3) let, přičemž dle § 21 odst. 3 TOPO bylo obžalované po dobu výkonu uloženého trestu zakázáno:- uzavírat veškeré smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se veškerých druhů zadávacích řízení podle § 3 zákona o zadávání veřejných zakázek a veškerých veřejných soutěží podle jiných právních předpisů výkon stavební činnosti v rámci zakázek financovaných, byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory příprava a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory příprava a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory. Podle § 23 odst. 1, 2 TOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl dále obžalované uložen souhrnný trest uveřejnění tohoto rozsudku a rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 2 To 127/2020, ze dne 21. 6. 2022, který spočívá v tom, aby obžalovaná na své náklady ve dvou celostátně vydávaných tištěných denících ve lhůtě dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku zveřejnila ty části výroků rozsudků vztahující se k její trestné činnosti, tedy výrok o vině v části, která se této obžalované týká s textem skutků, příslušnými právními větami a označením trestných činů, jichž se dopustila a výrok o trestech, které jí byly uloženy, přičemž údaje umožňující identifikaci fyzických osob a ostatních právnických osob, jež jsou v popisu skutků obsaženy, anonymizovala. Současně byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen z rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 2 To 127/2020, ze dne 21. 6. 2022, výrok o trestu, který byl obž. METROSTAV a.s. uložen, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 44 tr. zákoníku za použití § 1 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim bylo ve vztahu k obžalované právnické osobě spol. Metrostav Infrastructure, a.s. upuštěno od uložení souhrnného trestu k trestu, který jí byl uložen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022, sp. zn. 2 To 127/2020.

2. Proti rozsudku podali všichni tři obžalovaní i státní zástupce odvolání.

3. Obžalovaný [příjmení] v odvolání podaném v zákonné lhůtě proti výroku o vině i výroku o trestu uvádí, že dále trvá na tom, že se žádného protiprávního jednání nedopustil, což podle jeho názoru jednoznačně vyplývá z obsahu spisu, resp. z důkazů, které byly před soudem provedeny. Obžalovaný byl uznán vinným jednáním spočívajícím v tom, že společně s již odsouzenými [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] měli vyhotovit, použít a předložit nepravdivé doklady a v takových dokladech uvést nepravdivé údaje a tuto činnost měli dokonce zosnovat a řídit, ale nic z toho mu nebylo jednoznačně prokázáno a popis skutku ve vztahu k jeho osobě zcela nekoresponduje s uvedenými protiprávním jednáním.

4. Obžalovaný byl uznán vinným z organizátorství vyhotovení a předložení dokladů s nepravdivými údaji vztahujícím se k neprovedení mikropilot, přestože ani samotný popis skutku, ani odůvodnění neobsahuje k osobě obžalovaného jakékoliv skutečnosti, které by tomuto nasvědčovaly a popsanou roli obžalovaného prokazovaly. Skutek je chronologicky rozveden zejména v 25 odrážkách napadeného rozsudku, z nichž ani jedna neobsahuje jakékoliv aktivní jednání obžalovaného. Obžalovaný byl v podstatě uznán vinným na základě rozhovoru třetích osob. Co se týče v popisu skutku zmíněného telefonického rozhovoru mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. Novým ze dne 24. 10. 2012 v 9:41 hod., hovor podle názoru odvolatele neobsahuje žádnou zmínku o tom, že by udělil nějaký pokyn či něco organizoval (natož pak ve vztahu

k mikropilotám). Obžalovaní hovoří pouze o některých změnách (např. neprovedení nadbytečného krbu apod.) a přesunu finančních prostředků do rezerv, což je plně v souladu s podmínkami dotace. V dalších hovorech uvedených v popisu skutku z 24. 10. 2012, 25. 10. 2012 obžalovaný zmiňován není. [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový se naposledy vyjadřovali k těmto rozhovorům při jednání o odvolání dne 20. 2. 2020. Oba odmítli, že by smyslem těchto telefonátů byla jakákoliv domluva na protiprávním jednání. Rozhovor spadl do období, kdy se řešilo, jaký bude konečný rozpočet na interiéry, které z velké části nespádaly pod dotaci. Projektant [titul]. [příjmení] vytvořil několik variant interiérů a nebyly tedy jasné konečné náklady (tím se rozumí i na nedotovanou část). Obžalovaní hovořili o tom, že investor, resp. pan [příjmení] [příjmení], nechce do této položky (nedotované části) dále výrazněji investovat. [titul]. [příjmení] uvedl, že pokud bylo zmíněno slovo odpustek, bylo tím myšleno, že se budou snažit snížit cenu díla, aby investor měl prostředky nad rámec interiérů, které byly v dotaci. Odvolatel to považuje za zcela logické vysvětlení a dle obsahu spisu se s ním lze ztotožnit. Trvá na tom, že z hovorů z 24. a 25. 10. 2012 nevyplývá žádná dohoda či úmysl nezákonně získat 9.000.000 Kč, neboť tato částka je zmiňována jako jeden z rozpočtů na interiéry. Obsah spisu neobsahuje podle jeho názoru žádný důkaz o tom, že došlo k dohodě o nezákonném odčerpání částky 9.000.000 Kč a ani rozsáhlým dokazováním nebylo tvrzení obžaloby v tomto směru prokázáno. Odvolatel nikdy slovo „vytěžit“ nepoužil, s nikým v tomto smyslu nejednal, vždy řešil jen část projektu, kterou měl hradit investor ze „svého“, tedy nedotovanou část. S časovým odstupem jednoho měsíce proběhl hovor z 20.11.2020 mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení], kde je poprvé zmíněna otázka mikropilot. S ohledem na časový odstup je podle odvolatele zřejmé, že nesouvisí s telefonáty z října. Dle odvolatele je tento hovor v napadeném rozsudku interpretován velmi tendenčně. [titul]. [příjmení] výslovně uvádí, že se musí domluvit, „co se bude přiznávat investorovi“, z čehož logicky vyplývá, že zamýšleli před investorem nějaké informace tajit, tudíž rozhodně nedošlo k jakémukoliv pokynu investora, resp. odvolatele, směrem ke zhotoviteli. V tomto rozhovoru je odvolatel zmiňován zcela v odlišné souvislosti, a to ohledně schůzky u pana [příjmení]. Z hovoru vyplývá, že s panem [příjmení] má být řešen úvěr investorovi od zhotovitele a [titul]. [příjmení] s [titul]. [příjmení] o investorovi hovoří negativně s tím, že Metrostav investorovi úvěr neposkytne. Pro úplnost odvolatel uvádí, že pan [příjmení] byl v rozhodné době finančním ředitelem ve společnosti Metrostav a. s. Tento rozhovor nesvědčí nikterak v jeho neprospěch. Na schůzce s panem [příjmení] se řešila možnost poskytnutí úvěru investorovi. [titul]. [příjmení] se při jednání o odvolání dne 20. 2. 2020 k hovoru ze dne 20. 11. 2012 vyjádřil tak, že tato problematika nesouvisí s předchozími hovory, o čemž svědčí i časový odstup. [titul]. [příjmení] uvedl, že v tuto dobu byl k dispozici výstup statika, že nebude nutné mikropiloty provádět, utratily se již peníze za různé sondy apod., a tak se obrátil na nadřízeného šéfa, aby tuto otázku projednal dále. [příjmení] jiné tato svědecká výpověď prokazuje, že odvolatel nebyl v otázce mikropilot nijak zainteresován. K hovoru ze dne 16. 1. 2013 v 11:06 hod. odvolatel uvádí, že jednoznačně prokazuje jeho nevědomost o úmyslu ostatních obžalovaných neprovést mikropilotáž. Z hovoru podle něj vyplývá, že hovořícím osobám nabízel na stavbu dodávku betonu od společnosti KORESTA TRADE s. r. o. Tato společnost byla dlužníkem jedné ze spřízněných společností investora, NIKA Chrudim s. r. o., proto mohla dodat beton a následně by došlo k účetnímu postoupení a započtení pohledávky. Výslovně se tam uvádí, že to, co navrhuje [příjmení], je „absolutní nesmysl“, že se nebude nic betonovat. Uvedený důkaz by tak měl být jednoznačně hodnocen ve prospěch odvolatele. Následující den proběhla schůzka, na které byl řešen zejména parkovací dům, o čemž svědčí hovory ze dne 16. 1. 2013 v 11:29 hod. a 12:01 hod. Zásadní je také hovor ze dne 17. 1. 2013 v čase 9:21 hod. přímo ze schůzky, kde je [titul]. [příjmení] voláno třetí osobě s tím, že na schůzce řeší parkovací dům a potřebuje se na něco zeptat. Obžalovaný na schůzce dne 17. 1. 2013 s nikým mikropilotáž neřešil. [titul]. [příjmení] uvedl při svém výsledku dne 14. 9. 2016, že tato schůzka se týkala parkovacího domu. Telefonický hovor ze dne 17. 1. 2013 v 10:27 hod., kde je zmíněn návoz soupravy, proběhl mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudilem. Odvolatel zdůrazňuje, že tento hovor neobsahuje nic o tom,

že by měl dát v tomto směru nějaký pokyn či se jakkoliv angažovat. [titul]. Prudil konstantně vypovídal, že s odvolatelem o ničem nejednal.

5. Odvolatel dále upozorňuje odvolací soud na následující skutečnosti, které podle něj nebyly soudem prvního stupně patřičně zohledněny: Ve Smlouvě o poskytnutí dotace č. PU/0879 ze dne 9. 5. 2011 a připojeném rozpočtu jsou způsobilé výdaje uvedeny pouze souhrnně bez specifikace, což potvrzuje tvrzení [titul] Nového co do neurčitosti rozpočtu ve vztahu k dotaci a následné možnosti přesunu a konkretizace položek. Samotná smlouva v čl. III odst. 3. 1. stanoví, že poskytnutá dotace bude činit MAXIMÁLNĚ 43.097.607,30 Kč. Z jazykového výkladu tohoto ustanovení nelze podle názoru odvolatele uzavřít jinak, než že ke dni uzavření smlouvy nelze přesně vymezit čerpanou částku a výše dotace je v průběhu čerpání upravována dle potřeb stavby, jak předpokládá čl. VIII. smlouvy.

6. Příručka pro žadatele a příjemce [příjmení] [jméno] 2954 a násl. a Metodický pokyn č. 47 s účinností od 27. 6. 2012 (mj. tyto dokumenty považoval odvolací soud za rozhodné dle protokolu z jednání o odvolání ze dne 19. 2. 2020) vymezuje podmínky pro změny projektu v části 6. 2., dle které se provádějí formou oznámení o změně. Příručka dále výslovně počítá např. s „Čerpáním rezerv na vícepráce“ a stanoví podmínky pro vytvoření rezervy na vícepráce,, Zápočtem víceprací s méněpracemi“ na č. l. 3231. Odvolatel vychází z toho, že soud byl s tímto podrobně seznámen, proto možnost změn projektu nebude dále citovat, avšak dodává, že soud k uvedenému nepřihlédl. Odvolatel uvádí, že konkrétní změny byly řádně hlášeny Regionální radě soudržnosti Severovýchod Pardubice. Poukazuje na oznámení o změnách a změnové listy, jimiž dokládá, že stavba vyžadovala řadu úprav, a to i na interiérech, neboť projektová dokumentace nebyla dobře zpracována a také s ohledem na stáří budovy se objevila řada nutných vícenákladů, proto bylo nutné snížit náklady na jiné položky a raději se prostředky přesouvaly do rezerv. Tento postup je podle něj zcela v souladu s podmínkami dotace i zákonem, což soud prvního stupně vůbec nepřipustil a nevypořádal se s touto skutečností, čímž zásadně poškodil obžalované. Příkladem odvolatel odkazuje na č. l. 4104, což je přehled položek v hodnotě 2.422.324 Kč, které nebyly jako technologie wellness provedeny dle smlouvy o dílo. Uvedeným si lze podle jeho názoru zcela logicky vysvětlit obsah hovorů [titul]. [příjmení] a [titul]. Nového z října 2012.

7. Odvolatel poukazuje na výpověď [jméno] [příjmení] - majitele investora, který vypověděl, že se ukazovaly vícenáklady v nedotované části stavby, které přesáhly jeho původní odhady, kolik bude stavba stát a musel nakonec zajistit financování z části úvěrem. Toto koresponduje s tím, co uvedli [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový a to, že zamýšleli, část nespádající pod dotaci nabídnout co nejlevněji. Takový postup však není rozhodně protiprávní, jedná se o běžné obchodní jednání. Dále poukazuje za pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, v nichž se soud zmiňuje o poradách a kontrolních dnech a uvádí, že z podaného přehledu vyplývá, že se účastnil ve vztahu k hotelu porady dne 12. 9. 2012 a poté až dne 12. 2. 2013. Celý podzim 2012 se žádné porady, ani kontrolního dne neúčastnil. Začal se účastnit těchto dnů až na přelomu zimy a jara 2013, neboť v tomto období se více řešila problematika, kterou se zabýval - přeložky, parkoviště, archeologický průzkum. Z předložených důkazů (zejména ze zápisu z koordinační porady ze dne 8. 2. 2013, 15. 2. 2013, 22. 2. 2013, 15. 3. 2013 a 22. 3. 2013) lze tedy podle odvolatele dovodit, že vyvíjel činnost zejména až na přelomu zimy/jara a na jaře 2013, kdy se řešila problematika v jeho gesci. Dle předkládaných zápisů z porad měl splnit dílčí úkoly, a to na rozdíl od zápisů označených na str. 8 až 10 tohoto podání, neboť na kontrolních dnech či poradách (byť jen minimu) byl spíše formálně a žádný úkol mu zadán nebyl. Stejně tak obžalovaný není adresátem většiny e-mailů, které jsou součástí spisu a týkají se rozpočtu. Odvolatel je logicky adresátem a odesílatelem řady e-mailů z pozdějšího období, kdy se řešila část projektu, kterou měl na starosti.

8. Za zcela zjevný logický rozpor odvolatel považuje, že mu soud přičítá protiprávní jednání z října a listopadu 2012, kdy se o něm pouze zmiňují osoby v telefonickém rozhovoru, přestože on sám v tomto období prokazatelně nijak aktivně nejednal, neúčastnil se žádných porad, nepodepsal žádný dokument, nepodal žádnou žádost apod.

9. Odvolatel dále odkazuje na své výsledky, shrnuté v bodě 269. napadeného rozsudku, a uvádí, že jeho postavení je vykládáno tendenčně, jeho funkce v rámci předmětné stavby nebyla nijak účelová, ale naopak logická vzhledem k jeho pracovnímu zařazení a požadavku jeho nadřízeného. Soud podle názoru odvolatele také nezohlednil nedotovanou část projektu a s touto skutečností se nevypořádal. Odkazuje na své podání ze dne 21.11. 2016 a jeho přílohy. Co se týče výpovědí svědků, k osobě odvolatele a k jeho činnosti se vyjadřovali ostatní obžalovaní a svědci následovně: [jméno] [příjmení] výslovně uvedl, že obžalovaný o postupu u mikropilot nevěděl (viz rozsudek Krajského soudu č. j. 7 T 11/2015-9390, str. 69) a,, věci týkající se investora, tzn. dotazy na to, jestli něco chce takhle nebo jinak, jsem řešil pouze s panem [příjmení]“ (viz protokol z hlavního líčení ze dne 14. 9. 2016). [titul]. Nový uvedl, že obžalovaný měl na starosti zejména nedotovanou část, tj. přeložky u parkovacího domu, dále gastro, hotel jako takový řešil s obžalovaným [příjmení] (viz protokol z hlavního líčení ze dne 13. 9. 2016). [titul]. Prudil uvedl, že s obžalovaným nic neprojednával, možná ho asi jen jednou prováděl po stavbě (viz protokol z hlavního líčení ze dne 15. 9. 2016)., Svědkyně paní [příjmení] uvedla, že za investora jednala s [jméno] [příjmení] (viz protokol z hlavního líčení ze dne 10. 11. 2016). [titul]. [příjmení] uvedl, že obžalovaný měl na starosti jen gastro, přeložky, parkoviště (viz protokol z hlavního líčení ze dne 14. 9. 2016 str. 120). Svědek pan [příjmení] jednal jen s [jméno] [příjmení] (viz protokol z hlavního líčení ze dne 30. 1. 2017). Svědkyně [příjmení] uvedla, že pan [jméno] [příjmení] měl na starosti rekonstrukci hotelu a obžalovaný řešil to,, co hradil z kapsy pan [příjmení]“ (viz protokol z hlavního líčení ze dne 3. 12. 2018 str. 17). [titul]. [příjmení] uvedl, že obžalovaný se žádných jednání neúčastnil, jednal jen s [jméno] [příjmení] a svědkyní [příjmení] (viz protokol z hlavního líčení ze dne 3. 12. 2018, str. 17).

10. Odvolatel dále namítá, že i přes doplnění dokazování se soud s výší škody vypořádal velmi stručně v bodě 367. napadeného rozsudku a za škodu považuje částku 12.480.940,21 Kč. V posledním hlavním líčení řešil pouze otázku, zda se obžalovaný dopustil jednání, jež je mu kladeno za vinu. Obžalovaný tak nemůže s uvedeným názorem na výši způsobené škody souhlasit za situace, kdy na základě tohoto právního názoru byl obžalovanému uložen trest za nejprísneji sankcionovanou kvalifikovanou skutkovou podstatu trestných činů. K tomu odvolatel cituje z výpovědí svědků [příjmení], Krejčí, a [příjmení], o řešení porušení rozpočtové kázně a z nichž podle něj vyplynulo, že smlouva by se,, nerušila“ a příjemce dotace by v tomto případě porušení rozpočtové kázně vracel jen konkrétní položku, tj. v daném případě částku 746.776,80 Kč (60 % z položky za mikropiloty). Z těchto důkazů je podle odvolatele nutno dovodit závěr o výši škody maximálně 746.776,80 Kč, jak nejdříve uzavřel soud prvního stupně. Odvolatel má i nadále za to, že odvolací soud při předcházejícím jednání vyložil výpovědi zcela odlišným způsobem a odhlédl od souladu výpovědí s listinnými důkazy. Při veřejném zasedání dne 19. 2. 2020 bylo k důkazům provedeno vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. 3. 2017, avšak této listině nebyla věnována větší pozornost. Dle ředitelky odboru řízení a koordinace fondů EU, Mgr. [jméno] [příjmení], je nutné případ řešit primárně dle uzavřené veřejnoprávní smlouvy a jednání spočívající v uvedení nepravdivých údajů v čestném prohlášení, na jehož základě žadatel získává neoprávněně finanční plnění z prostředků Evropské unie, lze dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013, čl. 2, odst. 36 označit jako tzv. nesrovnalost, která je řešena v závislosti na tom, zda již k vyplacení prostředků došlo či nikoliv. V případě, že k vyplacení finanční částky nedošlo, je situace řešena uplatněním tzv. finanční korekce a celková částka dotace je snížena. Z textu je zřejmé, že dochází ke snížení o částku dotace, ke které se vztahují nepravdivé údaje, tedy v daném případě 746.776,80 Kč. I tato listina svědčí co do škody ve prospěch obžalovaného. Odvolatel uvádí, že je nesporné, že ve vztahu k mikropilotám byla provedena řada výpočtů, studií apod., o kterých někteří obžalovaní písemně komunikovali (tato komunikace šla zcela mimo obžalovaného, jak vyplývá z listinných důkazů). Odvolatel dále odkazuje na znalecký posudek předložený JUDr. Kořínkovou k otázce finančních prostředků vynaložených v souvislosti s mikropilotami. Dle odborníků nebylo nutné mikropiloty v původním rozsahu provádět. Bohužel někteří obžalovaní zvolili nevhodný způsob řešení této

otázky s odůvodněním, aby nebyla stavba pozastavena do doby vyřízení změnových listů. K vyplacení dotace nedošlo, proto fakticky žádná škoda nevznikla a účetně byl stav narovnan dobropisem - změnový list č. 11.

11. Odvolatel dále poukazuje na to, že dle napadeného rozsudku je mu přičítáno účastenství ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy měl zosnovat a současně řídit jednání společensky škodlivé. Odvolatel vinu od počátku odmítá a zdůrazňuje, že organizátor je účastníkem, který se na spáchání trestného činu ve skupinových věcech podílí rozhodujícím (dominantním) způsobem a organizátorství musí směřovat ke konkrétnímu trestnému činu, který musí být určen alespoň v hlavních rysech. Odvolatel v této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu. Vzhledem k tomu, že nebyla prokázána ani povědomost odvolatele o fakturaci neprovedených mikropilot (obžalovaný je jen zmíněn v rozhovoru v jiném smyslu), natož jeho dominantní postavení při zosnování a současně řízení tohoto jednání, nezbyvá než konstatovat, že závěry soudu o naplnění skutkové podstaty organizátorství trestného činu jsou v extrémním rozporu s tím, co provedeným dokazováním bylo zjištěno, jak v obdobné situaci uzavřel Ústavní soud. Postavení obžalovaného tudíž nelze hodnotit (a uložit shodný trest) shodně s obžalovaným [titul]. [příjmení] a [titul]. Novým, kteří dle napadeného rozsudku jednali ve vztahu k mikropilotům opakovaně.

12. V této souvislosti odvolatel doplňuje, že mu nelze přičítat k tíži kvalifikovanou skutkovou podstatu předmětných trestných činů s odůvodněním, že na stavbě působila organizovaná skupina. Pokud komunikoval s některými obžalovanými, jednalo se o běžné obchodní jednání. Odvolatel si s nikým ve vztahu k mikropilotům nerozděloval úkoly a nekoordinoval činnost. V případech, kdy spolu řešilo nějakou skutečnost více osob najednou, jednalo se o běžné koordinační porady/kontrolní dny, jejichž obsah byl zachycen a nebyl nijak utajován. Obžaloba, ani napadený rozsudek nevysvětlují, který z obžalovaných měl provést konkrétní úkon v rámci organizované skupiny.

13. Odvolatel má dále za to, že skutek popsany v napadeném rozsudku nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu dotačního podvodu dle § 212 trestního zákoníku a trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie dotačního podvodu dle § 260 trestního zákoníku, které jsou mu kladeny za vinu. Odvolatel však žádost nepodával, neuzavíral Smlouvu o poskytnutí dotace, žádné údaje nikde neuváděl a nikoho ve vztahu k mikropilotáži k ničemu takovému nenabádal, o vyfakturování nevěděl, proto jeho jednání nemohlo naplnit znaky citované skutkové podstaty trestných činů.

14. Odvolatel se domnívá, že nenaplnil ani subjektivní stránku trestného činu, tedy že mu nebyl prokázán úmysl k nezákonnému získání finančních prostředků ve výši 12.480.940,21 Kč. Pouze prokázání úmyslu k této konkrétní částce by mohlo vést k uznání na vinu z kvalifikované skutkové podstaty trestného činu, neboť tato výše škody je součástí skutku dle napadeného rozsudku. K tomu nedošlo a tato výše škody je jakousi teoretickou kategorií, která nemá oporu v provedeném dokazování. Také nebyla prokázána dohoda na neoprávněném odčerpání finančních prostředků v této, ani jiné výši.

15. Odvolatel dále uvádí, že nedošlo k zásahu do právem chráněného zájmu, veřejných prostředků, v tvrzené výši. Obžalovaný se s ohledem na absenci přiléhavé tuzemské judikatury (současná judikatura dle názoru obžalovaného dopadá na skutkově odlišné případy, kdy jsou celé žádosti o dotaci podávány na základě nepravdivých údajů) ztotožňuje se s německou judikaturou, na kterou odkazovala obhájkyňe JUDr. Kořínková. Případný podvod v souvislosti s dotačními finančními prostředky, je dán pouze tam, kde je dotace použita pro jiný než účel, k jakému je určena. [příjmení], o kterou bylo žádáno, měla být použita na rekonstrukci hotelu, tedy ke sjednanému účelu. Případné porušení rozpočtové kázně nevede ke vzniku škody, ale pouze k provedení účetní korekce, což bylo učiněno dobropisem a změnovým listem a ke vzniku škody nedošlo. V takto zásadní otázce, která vedla k právním závěrům o aplikaci nejprísnejších

kvalifikovaných podstat, došlo k porušení zásady zákazu deformace důkazů, když soud na základě neoficiální komunikace s [příjmení] [jméno] určil výši škody, přestože tento důkaz nekoresponduje s ostatními a výpovědi rozhodujících svědků ([příjmení], Krejčí, [příjmení]) vyložil zcela odlišným způsobem, než byl jejich pravý obsah. Navíc skutečně vynaložené náklady v souvislosti se zjištěním potřeby provedení mikropilotáže činily 607.492,41 Kč dle znaleckého posudku [titul]. [příjmení] č. 131/16-2301. Z této částky by činila dotace maximálně částku 382.281,35 Kč, proto lze uvažovat o škodě i v této výši. Pokud by soud hodnotil výši škody důkladně s oporou v obsahu spisu, musel by dospět ke škodě nižší a nemohl aplikovat odst. 5 písm. a) § 260 a odst. 6 písm. a) § 212 trestního zákoníku.

16. Odvolatel dále poukazuje na judikaturu, týkající se dokazování v trestním řízení a zásady, „in dubio pro reo“, která je z jeho pohledu na místě, a to především s ohledem na dokazování prostřednictvím telefonických rozhovorů, kdy ani v jenom případě není jejich účastníkem. Stejně tak dle názoru obžalovaného stojí o samotě důkaz týkající se výše škody, kdy se soud přiklonil k verzi, která je pro obžalovaného nepříznivá.

17. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti odvolatel trvá na tom, že žádný trestný čin nespáchal, jeho spáchání mu nebylo prokázáno a soud dospěl k nesprávným skutkovým závěrům, v jeho případě nastal extrémní rozpor mezi skutkovým stavem věci, kdy jeho vina nebyla prokázána a právními závěry, neboť jeho jednání bylo vyhodnoceno jako protiprávní s vedoucí úlohou a současně výše škody byla určena zcela neopodstatněným způsobem. Napadený rozsudek tedy spočívá na nesprávných skutkových i právních závěrech, je v části nepřezkoumatelný, vnitřně rozporuplný. Odvolatel proto zdvořile navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil obžaloby.

18. Obžalovaná právnická osoba Metrostav, a. s., napadla odvoláním rozsudek v celém jeho rozsahu týkajícím se této obžalované, a to jak ve výroku o vině, tak ve výroku o uložených trestech. Výrok o vině shledává nezákonným, založeným na nesprávně vyhodnocených důkazech, nesprávně učiněných skutkových zjištěních a nesprávném právním posouzení věci, konkrétně zejména ve vztahu k naplnění podmínek trestní odpovědnosti obžalované podle § 8 ZTOPO. Výrok o trestu (trestech) shledává nezákonným jak ve vazbě na nezákonnost výroku o vině, kdy o trestu obžalované nemělo být s ohledem na absenci trestní odpovědnosti obžalované vůbec rozhodováno, tak s ohledem na uložený druh a výši trestu. Za nezákonný považuje také způsob, jímž soud ve vztahu k rozhodnutím soudů v dalších trestních řízeních obžalované aplikoval § 43 tr. zákoníku. Napadený rozsudek nadto vzhledem k zásadním nedostatkům jeho odůvodnění považuje za zcela nepřezkoumatelný.

19. Odvolatelka v tomto podání prostřednictvím svého obhájce odůvodňuje odvolání proti napadenému rozsudku, pokud jde o nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a ve vztahu k nezákonnosti výroku o trestu uloženého obžalované. Nezákonnost výroku o vině podrobněji odůvodňuje prostřednictvím svého druhého zmocněného obhájce v samostatném podání.

20. Napadený rozsudek soudu prvního stupně je podle názoru odvolatelky především v celém svém rozsahu nepřezkoumatelný, protože v žádném ohledu nesplňuje požadavky § 125 trestního řádu. Soud prvního stupně zahrnul vlastní odůvodnění rozhodnutí o vině a ukládaných trestech obžalované do pouhých 3 stran z celkem 97 stran písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí, v rámci nichž se nevypořádal s důvody svého rozhodnutí v potřebném rozsahu a zákonným způsobem. Výrok o vině není podle názoru odvolatelky podložen žádnou přezkoumatelnou úvahou ve vztahu k tomu, z jakého důvodu považuje jednání [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] je podle § 8 ZTOPO za obžalované přičitatelné, a proč v daném případě nebyly naplněny předpoklady § 8 odst. 5 ZTOPO. Navíc soud prvního stupně uznal obžalovanou vinnou z pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a),

odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ačkoliv odstavec 5 § 260 trestního zákoníku písmeno a) neobsahuje a nikdy neobsahoval.

21. Soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku (str. 93, bod 368) pokud jde o [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudila a jejich vazbu na obžalovanou omezil toliko na konstatování, že, s ohledem na pravomocné odsouzení pracovníků uvedené společnosti I. [příjmení], [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudila a na závěr odvolacího soudu, že jejich protiprávní činnost je přičitatelná obžalované spol. Metrostav a.s., bylo úkolem soudu v nyní konaném hlavním líčení posoudit, zda uvedená společnost vynaložila veškeré úsilí a učinila taková opatření, aby bylo možno učinit závěr, že se zprostila trestní odpovědnosti ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 z.č. 418/2011 Sb. Takovéto odůvodnění trestní odpovědnosti, a tedy viny obžalované, považuje odvolatelka za nedostatečné, nepřezkoumatelné, a proto jako nezákonné podle ní nemůže obstát. Ustanovení § 8 ZTOPO striktně vymezuje případy, v nichž lze za splnění všech okolností uvažovat o trestní odpovědnosti právnické osoby. Zejména § 8 odst. 1 ZTOPO jednoznačně pod písmeny a) až d) vymezuje postavení jakých osob, jakých pravomocí a jednáních v jakých situacích může mít za následek, že trestní odpovědnost v tom kterém případě dopadne i na právnickou osobu. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku ani v jednom z výše popisovaných případů fyzických osob odkazem na příslušné písmeno § 8 odst. 1 ZTOPO nespécifikoval, jakou osobou měli být v rámci obžalované [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudil. Soud se v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně omezil toliko na odkaz na rozsudek odvolacího soudu, tj. Vrchního soudu v Praze patrně ze dne 24.3.2022, č.j. 4 To 11/2019 (soud prvního stupně odkazuje pouze na, závěr odvolacího soudu bez konkretizace rozhodnutí odvolacího soudu). Přestože pak soud prvního stupně přičítá obžalované mimo jiné i jednání [titul]. Prudila a odkazuje přitom na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 24.3.2022, č.j. 4 To 11/2019, z jehož rozhodnutí měl tento závěr o přičitatelnosti vyplývat, že samotného rozhodnutí Vrchní soud v Praze nic k přičitatelnosti jednání [titul]. Prudila obžalované nevyplývá, když toto rozhodnutí se zabývá pouze údajnou přičitatelností jednání [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] (na str. 81 - 82). Ve vztahu k [titul]. Prudilovi je tak závěr o přičitatelnosti jeho jednání obžalované obsažený v napadeném rozhodnutí soudu prvního stupně zcela neodůvodněný a nepodložený.

22. Pokud se pak jedná o případnou přičitatelnost jednání [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] obžalované, tak Vrchní soud v Praze v rozhodnutí ze dne 24.3.2022, č.j. 4 To 11/2019 v otázce posouzení jednání těchto osob jako přičitatelného obžalované konstatoval, že se k této otázce již vyjadřoval ve svém minulém rozhodnutí, tedy v rozsudku ze dne 21.2.2020, č.j. 4 To 11/2019, přičemž toto zopakoval. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21.2.2020, č.j. 4 To 11/2019, byl však zrušen usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13.10.2021, č.j. 5 Tdo 23/2021-11766.

23. Soud prvního stupně se navíc vůbec nevypořádal s obhajobou obžalované ve vztahu ke skutečnému postavení obžalovaných [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] ve struktuře obžalované, vyvracející případný závěr o, vedoucím postavení" těchto osob ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO, a pouze odkázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 24.3.2022, č.j. 4 To 11/2019, který se však také s obhajobou obžalované v tomto směru nevypořádal. Ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu přitom výslovně stanoví, že z odůvodnění rozsudku musí být mimo jiné patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou. Odvolatelka uzavírá, že pouhý odkaz (patrně, když ani to není zcela zřejmé) na závěr odvolacího Vrchního soudu v Praze ze dne 24.3.2022, č.j. 4 To 11/2019, nemůže bez tedy dalšího obstát.

24. Stejně tak nemůže podle názoru odvolatelky obstát způsob, jakým soud prvního stupně v napadeném rozsudku soudu prvního stupně ve vztahu k obžalované vypořádal otázku možné aplikace § 8 odst. 5 ZTOPO. Soud se podle odvolatele vůbec nevypořádal s provedenými důkazy a s prokázanými okolnostmi ve vztahu k fungování compliance management systému obžalované v době posuzovaného jednání, a tedy s možnou aplikací § 8 odst. 5 ZTOPO, a odůvodnění, které je k této otázce v napadeném rozsudku uvedeno, je tak rovněž zcela nepřezkoumatelné a vnitřně

rozporné. Tím, jaká měla obžalovaná zavedená opatření compliance management systému, jak tyto dodržovala, jak obžalovaná reagovala v tomto konkrétním případě na zjištěná pochybení, a tedy proč nemohlo jít podle soudu prvního stupně o exces z obžalovanou zavedených opatření a vyvinuté snahy, se soud v odůvodnění rozsudku vůbec nezabývá. K věci přitom proběhlo na hlavním líčení soudu poměrně rozsáhlé dokazování. Žádný k této otázce provedený důkaz ani s ním spojenou obhajobu obžalované ale soud v rozsudku nevyhodnotil a nezkoumal z pohledu dostatečnosti a funkčnosti obžalovanou zavedeného systému, stejně tak se ani v tomto případě soud nezabýval obhajobou obžalované (podloženou takto provedeným dokazováním), že dostatečný a funkční systém prevence trestné činnosti v rozhodné době zavedený měla. Tyto důkazy je tedy třeba považovat za opomenuté, neboť je soud prvního stupně sice provedl, ale nijak se jimi při rozhodování nezabýval, přičemž takový postup zakládá nejen nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, ale též jeho protiústavnost (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. II.ÚS 623/05).

25. Z odůvodnění napadeného rozsudku také není podle odvolatelky vůbec zřejmé, jak se soud vypořádal s okolnostmi rozhodnými pro ukládání jednotlivých obžalované uložených trestů, které ze zákona je povinen zvážit a posoudit. Z obsahu odůvodnění rozsudku nejsou zřejmé ani důvody, které soud k uložení jednotlivých druhů trestů vedly, a proč takto uložené tresty obžalované jsou důvodné, a vzhledem ke všem okolnostem věci přiměřené. Tedy z čeho soud vycházel, když rozhodoval o uložení konkrétního druhu, rozsahu a výše trestu. Z rozsudku není patrné ani to, jak tyto úvahy soud vázal na již uložené tresty Vrchního soudu v Praze ze dne 21.6.2022, č.j. 2 To 127/2020, ve vztahu k nimž ukládal soud podle § 43 tr. zákoníku souhrnný trest, tedy jaké úvahy soud vedly k závěru, že souhrnný trest je na místě uložit a jaké důkazy a ně navazující úvahy jej vedly k závěru, že souhrnný trest je na místě uložit ve zvoleném druhu a ve zvolené výši. Soud se také v rámci těchto úvah o ukládaných trestech nijak nevypořádal a nehodnotil důkazy, které byly provedeny ke komplexnosti a funkčnosti compliance management systému obžalované (k tomu viz výše). Tyto provedené důkazy soud v odůvodnění svého rozsudku zcela opomenul. Zcela také absentuje vyhodnocení vzájemné vazby ukládaných trestů a jejich dopadů na obžalovanou. I dle aktualizované Metodiky NSZ k aplikaci § 8 odst. 5 ZTOPO je při stanovení druhu a výměry trestu třeba přihlídnout k tomu, zda a jak se právnická osoba z daného pochybení poučila, a toto její úsilí poté zohlednit v rovině úvah o trestu. Za relevantní se přitom považuje takové úsilí, které směřuje k prevenci trestné činnosti, které se projeví ve zlepšení opatření již existujících a v zavedení opatření nových, čili v celkovém zdokonalení stávajícího nebo v zavedení nového compliance management systému. Tresty uložené obžalované napadeným rozsudkem jsou tak podle odvolatelky zcela neodůvodněné, když soud prvního stupně nerespektoval § 14 ZTOPO, § 38 tr. zákoníku ani § 39 tr. zákoníku, které zakotvují pravidla pro stanovení druhu a výměry trestu.

26. Soud prvního stupně uložil obžalované ve smyslu § 43 tr. zákoníku souhrnný trest, tak jak je popsán ve výroku napadeného rozsudku, a to za tvrzenou trestnou činnost, za kterou obžalovanou odsoudil napadeným rozsudkem a dále za trestné činy, za které byla obžalovaná odsouzena rozsudkem Vrchního soudu v Praze. Soud prvního stupně přitom v napadeném rozhodnutí zároveň rozhodl tak, že podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušuje z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.6.2022, č.j. 2 To 127/2020, výrok o trestu, který byl obžalované uložen, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Soud prvního stupně v prvé řadě pochybil a napadený rozsudek je tak už vzhledem k této skutečnosti nezákonným, když přistoupil k uložení souhrnného trestu podle § 43 tr. zákoníku, aniž by měl k dispozici písemné vyhotovení rozsudku Vrchního soudu v Praze, a aniž by měl k dispozici samotný spis Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 To 127/2020, resp. Krajského soudu v Praze sp. zn. 4 T 42/2016. Soud prvního stupně tak postupoval procesně nesprávně a nezákonně, když v důsledku tohoto postupu nemohl posoudit, a jak je zjevné i z odůvodnění napadeného rozsudku neposoudil, důvody vedoucí Vrchní soud v

Praze k uložení zákazového trestu obžalované v podobě a délce zvolené tímto rozsudkem a tyto porovnat s vlastními úvahami nad ukládaným trestem a okolnostmi, které sám ve vztahu k posuzované trestné činnosti a poměrům obžalované zvažoval nebo (spíš) zvažovat měl. Stejně tak nemohl soud prvního stupně posoudit ani důvody, které vedly Vrchní soud v Praze k uložení trestu peněžitého, ve vztahu k němuž rovněž ukládal souhrnný trest.

27. Soud prvního stupně pak postupoval nesprávně i v tom, že napadeným rozsudkem zrušil podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku toliko výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.6.2022, sp. zn. 2 To 127/2020, ale nezrušil již výrok o trestu z jemu předcházejícího rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31.1.2020, sp. zn. 4 T 42/2016. Podle stávající judikatury, byl-li dřívější trest, ve vztahu k němuž se ukládá souhrnný trest, uložen rozsudkem odvolacího soudu po zrušení výroku o trestu v rozsudku soudu prvního stupně, je třeba při ukládání souhrnného trestu zrušit oba tyto dřívější rozsudky ve výrocích o trestu (NS Tpjn 301/2010, Rt 48/2010). To soud prvního stupně v posuzované věci nerespektoval, a i proto je jeho rozhodnutí nesprávné a nezákonné.

28. Soud prvního stupně se podle odvolatelky také nevypořádal s výrokem o trestu, resp. s výrokem o upuštění od uložení souhrnného trestu podle § 44 tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 12.9.2022, sp. zn. 62 T 44/2022, který byl tímto soudem vyhlášen před vyhlášením napadeného rozsudku. Výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu podle § 44 tr. zákoníku je rovněž výrokem o trestu, který je třeba zrušit v případě ukládání souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku. V případě, kdy soud odsuzuje pachatele za další ze sbíhajících se trestných činů poté, co byl nejdříve (prvním rozsudkem) odsouzen za jiný sbíhající se trestný čin a následně (druhým rozsudkem) za další ze sbíhajících se trestných činů, přičemž soud v tomto druhém rozsudku upustil podle § 44 tr. zákoníku od uložení souhrnného trestu, musí (v rámci v pořadí třetího rozsudku) zrušit jak výrok o trestu z rozsudku prvního, tak výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku druhého (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 100/2005, Rt 55/2006, nebo Trestní zákoník, 1. vydání (1. aktualizace, 2021): F. [příjmení]). Vedle toho současně platí, že jestliže dřívější rozsudek (jeho výrok o trestu) ještě nenabyl právní moci, soud rozhodující později vyčká s rozhodnutím, až se dřívější rozsudek stane pravomocným (srov. R 27/1971). Soud prvního stupně tedy měl s vyhlášením vlastního rozhodnutí vyčkat, pokud ve věci již existuje (v pořadí druhý) vyhlášený odsuzující rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ve věci sp.zn. 62 T 44/2022, který rozhodl o sbíhajících se trestných činech, bez ohledu na to, že souhrnný trest podle § 43 tr. zákoníku tímto soudem ukládán nebyl, neboť soud prvního stupně byl povinen takovýto výrok o trestu, jímž bylo rozhodnuto ve vztahu k některému ze sbíhajících se trestných činů, zrušit a souhrnný trest případně uložit ve vztahu ke všem sbíhajícím se trestným činům obžalované, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto.

29. Pokud se jedná o samotný trest uložený soudem prvního stupně, podle 21 odst. 1 ZTOPO a § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalované uložen souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži na dobu 3 let. Tento druh trestu i jeho výměru soud prvního stupně uložil shodně jako Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 21. 6. 2022, sp. zn. 2 To 127/2020, jehož výrok o trestu byl napadeným rozsudkem zrušen, trest však soud prvního stupně vymezil s odkazem na § 21 odst. 3 ZTOPO rozdílně. Konkrétně soud prvního stupně s odkazem na § 21 odst. 3 ZTOPO do specifikace tohoto trestu doplnil zákaz vykonávat stavební činnost v rámci zakázek financovaných, byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, zákaz připravovat a vyhotovovat dokumenty pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a o zákaz připravovat a vyřizovat administrativu pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory.

30. Odvolatelka i vzhledem k formulaci ukládaného zákazového trestu z důvodu procesní a právní jistoty podala i do tohoto výroku o trestu z napadeného rozsudku odvolání. Obžalovaná má za to, že v této podobě vyslovený trest by mohl být posouzen jako nezákonný pro jeho přímý rozpor s § 21 odst. 3 ZTOPO. Odvolatelka poukazuje na to, že podle právní úpravy ZZVZ již samotným vydáním pravomocného odsuzujícího rozsudku bez ohledu na ukládaný trest (jeho druh a výměru) a jeho rozsah došlo k faktickému znemožnění participace obžalované na plnění veřejných zakázek a účasti v zadávacích řízeních, neboť tím obžalovaná pozbyla základní způsobilost nezbytnou pro účast v zadávacím řízení ve smyslu ustanovení § 74 odst. 1 písm. a) ZZVZ. V důsledku ztráty základní způsobilosti způsobené odsouzením obžalované obžalovaná nebude moci v následujících pěti letech od případného nabytí právní moci napadeného rozsudku:

- a) podat samostatně, či společně s jiným dodavatelem nabídku v zadávacím řízení;
- b) figurovat jako poddodavatel, jehož prostřednictvím jiný účastník zadávacího řízení prokazuje kvalifikaci postupem dle ustanovení § 83 ZZVZ;
- c) figurovat jako poddodavatel jiného účastníka zadávacího řízení, v rámci něhož si zadavatel postupem dle ustanovení § 85 odst. 1 ZZVZ vyhradil požadavek na prokazování základní způsobilosti poddodavatelů.

31. Ve všech uvedených případech odvolatelka nebude moci v případě nabytí právní moci rozsudku dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. a) ZZVZ, případně ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 písm. a) či § 85 odst. 1 ZZVZ, prokázat splnění základní způsobilosti a čelila by tak vyloučení ze zadávacího řízení pro nesplnění podmínek účasti dle ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ.

32. Pokud se pak jedná o souhrnný peněžitý trest, který byl napadeným rozsudkem obžalované uložen a který soud prvního stupně uložil v počtu 700denních sazeb po 50 000 Kč, tedy v celkové výměře 35 000 000 Kč, tak soud prvního stupně výši tohoto peněžitého trestu odůvodnil pouze konstatováním, že, „takový trest považuje soud za citelný majetkový postih“. Podle § 68 odst. 3 věta první trestního zákoníku soud počet denních sazeb určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Podle § 68 odst. 3 věta třetí trestního zákoníku soud výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 5. 2017, sp. zn. 5 Tdo 213/2017, publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2018 pod č. 3, přitom, „postup, jakým soud vzhledem k uvedeným zákonným kritériím dospěl k těmto jednotlivým hodnotám (počtu a výši denních sazeb), je třeba náležitě a způsobem nevzbuzujícím pochybnosti vysvětlit v odůvodnění rozsudku. Naopak nesprávný a nepřipustný je opačný postup soudu, při němž nejprve stanoví celkovou výměru peněžitého trestu, kterou následně rozpočítá na denní sazby“. Výše peněžitého trestu tak zůstala podle názoru odvolatelky prakticky zcela neodůvodněná, navíc se pak soud prvního stupně ani nevypořádal s rozdílem výše uloženého peněžitého trestu napadeným rozsudkem a třetím rozsudkem soudu prvního stupně (tj. rozsudkem ze dne 11.8.2020, č.j. 7 T 11/2015-11594, který byl následně zrušen odvolacím soudem), ve kterém soud prvního stupně uložil obžalované peněžitý trest ve výši 400denních sazeb po 1 500 Kč, tedy v celkové výši 600 000 Kč. I když se v tomto předchozím rozhodnutí soudu prvního stupně nejednalo o trest souhrnný, jako v případě trestu uloženého napadeným rozsudkem, rozdíl obou trestů tj. souhrnného trestu ve výši 35 000 000 Kč a trestu uloženého dřívějším rozsudkem soudu prvního stupně ve výši 600 000 Kč je naprosto nepřiměřený a nijak neodůvodněný.

33. S ohledem na vše výše uvedené odvolatelka navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.9.2022, č. j. 7 T 11/2015-13532, ve vztahu k obžalované podle § 258 odst. 1 písm. b) a d) tr. řádu zrušil a aby věc ohledně obžalované podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil zpět Krajskému soudu v Hradci Králové k novému projednání a rozhodnutí.

34. V doplňku odvolání obžalované obchodní společnosti M a. s. obhájce obžalované, Mgr. [titul]. [jméno] [příjmení] doplnil argumentaci ve vztahu ke skutkovému a právnímu hodnocení compliance systému obžalované společnosti Metrostav a.s. Podle názoru odvolatelky soud prvního stupně zcela nedostatečně a hlavně nesprávně vyhodnotil provedené dokazování pokud jde o funkčnost jejího compliance systému, především jeho kontrolních mechanismů, které víceméně jako jediné hodnotil. Na základě tohoto nedostatečného hodnocení provedených důkazů a na základě zcela zkratkovité a nelogické úvahy pak nalézací soud dospěl k nesprávnému skutkovému závěru, když konstatoval, že u obžalované společnosti Metrostav a.s. sice existoval jakýsi systém kontroly, ale tento dle názoru nalézacího soudu nebyl buď kvalitní nebo nebyl řádně realizován. Soud prvního stupně přitom podle jejího názoru zcela pominul zejména hodnocení výpovědi JUDr. [jméno] [příjmení], který vypovídal jako zmocněnec obžalované společnosti Metrostav a.s., a svědecké výpovědi [titul]. [příjmení], ale i výpovědí obžalovaných týkajících se zakrývání neprovedené mikropilotáže. Namísto toho se soud prvního stupně podle odvolatelky dopouští zcela zkratkovitého závěru o nedostatečnosti kontrolních mechanismů fungujících ve společnosti Metrostav a.s. Soud prvního stupně totiž dochází k tomu, že pokud by byl tento kontrolní mechanismus skutečně tak kvalitní, aby odhalil předmětné jednání zaměstnanců spol. Metrostav a.s. v podobě neprovedení mikropilot, nedávalo by žádný smysl, aby se tyto zaměstnanci, kterým dle soudu prvního stupně zcela nepochybně musely být předmětné kontrolní mechanismy známy, snažili své jednání jakkoliv zakrýt, když by za takové situace bylo jakékoliv zastírání neprovedení mikropilot zcela zbytečné. Tyto závěry soudu prvního stupně tedy vychází zejména z toho, že nyní již pravomocně odsouzení zaměstnanci společnosti Metrostav a.s. měli předpokládat, že kontrolní mechanismy obžalované neprovedení mikropilotáže neodhalí. Takový skutkový závěr ovšem neodpovídá provedení dokazování. [jméno] obžalovaní totiž při výslechu uvedli, že naopak předpokládali, že neprovedení mikropilotáže musí vyjít najevo, neboť zafungují buď externí (ze strany poskytovatele dotace) či interní kontrolní mechanismy. To podle odvolatelky potvrzuje skutečnost, že již 11. 2. 2013 byla zpracována projektová dokumentace, která mikropiloty neobsahovala. S touto argumentací a se samotnou existencí této projektové dokumentace bez mikropilotů se přitom ani Krajský soud v Hradci Králové, ani Vrchní soud v Praze doposud nevypořádaly, respektive tuto skutečnost až ostentativně ignorují. Skutečnost, že by neoprávněná fakturace mikropilotů byla odhalena kontrolními mechanismy, zejména prostřednictvím účtu stavby a na něj navazujících vytykácích řízení, byla navíc potvrzena výsledkem svědka [titul]. [příjmení] na hlavním líčení dne 10. 8. 2020. Soud prvního stupně se s tímto dalším důkazem svědčícím ve prospěch obžalované v odůvodnění nijak nevypořádal, přestože a možná právě protože tato svědecká výpověď zpochybňuje závěry ohledně údajné nekvality či nefunkčnosti kontrolních mechanismů obžalované. Systém fungování účtu stavby i vytykácích řízení byl samozřejmě zaměstnancům Metrostav a.s. na stejných pozicích, na kterých působili obžalovaní zaměstnanci, dobře znám, a tedy není pochyb, že si obžalovaní museli být s vysokou mírou pravděpodobnosti jisti, že bude neprovedení mikropilotů dříve nebo později zjištěno. K této otázce však Krajský soud v Hradci Králové nevedl jakékoliv dokazování, ač k tomu měl při opakovaných výsleších obžalovaných fyzických osob dost příležitostí. Tento evidentní nedostatek dokazování pak soud prvního stupně nahradil svými spekulacemi, které jsou ve zcela evidentním rozporu s jinými provedenými důkazy.

35. I kdyby ovšem soud prvního stupně vycházel z toho, že obžalovaní museli předpokládat, že nebudou odhaleni, nejsou jeho úvahy správné. Soud prvního stupně totiž ve svých obecných úvahách zcela nesprávně předpokládá, že všem zaměstnancům jsou vždy známy veškeré prvky systému kontroly. Je sice pravdou, že zaměstnanci jakékoliv právnické osoby musí být minimálně rámcově obeznámeni s řadou kontrolních mechanismů, které v rámci právnické osoby fungují, například neboť od nich takové kontrolní systémy vyžadují součinnost, anebo se na nich konkrétní zaměstnanci přímo podílí. Samo toto povědomí o existenci kontroly může mít částečně i preventivní efekt. Na druhou stranu musí každý systém kontroly obsahovat prvky, jejichž existence či principy fungování budou známy pouze úzkému okruhu zaměstnanců, typicky těm,

kterí vykonávají kontrolní činnosti. Pokud by totiž byl konkrétní kontrolní systém zcela transparentní, zvyšovalo by to jeho náchylnost k jeho možnému obcházení, a bezesporu bychom takový systém neoznačili za dostatečně kvalitní. Soud prvního stupně dále nesprávně předpokládá, že pachatelé trestné činnosti jednají vždy logicky a racionálně, přitom mu musí být z úřední činnosti dobře známo, že ve velké části případů tomu tak není. Typicky pachatelé trestné činnosti nepřiměřeně spoléhají, že zrovna jejich jednání ujde pozornosti orgánů činným v trestním řízení. Obdobně budou uvažovat i ti, kdož budou vědomě porušovat kontrolní systém zavedený v rámci činnosti obchodní korporace. I pokud by ovšem měla obžalovaná implementován kontrolní systém, který by bylo možno nějakým způsobem obejít, neznamenalo by to, že neučinila vše, co po ní lze spravedlivě požadovat, aby protiprávnímu jednání zabránila. U žádného kontrolního systému totiž nikdy nelze zajistit, že odhalí veškerá porušení pravidel, ba dokonce že je odhalí v reálném čase či s minimálním zpožděním. Každý kontrolní systém je možno nějakým způsobem obejít a stejně tak žádný compliance systém nezajistí, že díky němu bude předejito všem trestným činům v rámci konkrétní právnické osoby. Otázkou, kterou musí soudy při aplikaci § 8 odst. 5 ZTOPO řešit, je míra náchylnosti konkrétního kontrolního systému k tomu, že bude obcházen, a také schopnost a ochota konkrétní právnické osoby tento svůj kontrolní systém dále zlepšovat (v tomto směru je možno poukázat zejména na certifikace compliance management systému společnosti Metrostav a.s., o nichž bude pojednáno níže). V tomto ohledu odvolatelka cituje i z nejnovější verze Metodiky Nejvyššího státního zastupitelství k aplikaci § 8 odst. 5 ZTOPO, v níž Nejvyšší státní zastupitelství totiž mj. citovalo právě z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019, č. j. 7 T 11/2015 - 10032, tedy právě z rozsudku, kterým obžalovanou v této trestní věci v minulosti zprostil.

36. Obžalovaná tak na základě provedeného dokazování trvá na tom, že neoprávněnou fakturaci mikropilotáže by její systém kontroly prostřednictvím tzv. účtu stavby a vytýkacích řízení odhalil i bez zásahu policie, což ostatně potvrdila tím, že na základě nijak blíže nespecifikovaných příkazů k prohlídkám jiných prostor byla schopna detekovat, že v rámci celého rozsáhlého projektu rekonstrukce hotelu Bohemia v Chrudimi je závadová právě mikropilotáž. Uvedené potvrzuje výsledek jak společnosti Metrostav a.s. prostřednictvím JUDr. [příjmení], tak výsledek [titul]. [příjmení], na něž obžalovaná poukazovala již ve svém vyjádření ze dne 5. 8. 2020 (pod body 18. a 19.). Tento závěr pak dále potvrzuje i výsledek [titul]. [příjmení] na hlavním líčení konaném dne 10. 8. 2020. Shora citovaná nepřesvědčivá a nelogická myšlenková konstrukce nalézacího soudu není způsobila tento závěr zpochybnit a co víc s těmito provedenými důkazy se tato myšlenková konstrukce nijak nevypořádává, respektive je zcela pomíjí.

37. Odvolatelka dále popírá, že by kontrolní systém obžalované nebyl řádně realizován, jak soud prvního stupně spekuluje v odsuzujícím rozsudku. Uvádí, že během řízení podrobně popsala fungování účtu stavby i vytýkacích řízení, přičemž ve vyjádření z 5. 8. 2020 se podrobně vypořádala i s otázkou periodicity těchto vytýkacích řízení. Vrchní soud v Praze totiž uložil soudu prvního stupně jak v minulosti, tak v posledním rozsudku odvolacího, aby se zabýval tím, že měla vytýkáci řízení údajně probíhat na úrovni divize s měsíční periodicitou. Obžalovaná ve vyjádření z 5. 8. 2020 (pod bodem 24. a následující) s odkazem na tehdy platné a účinné interní předpisy (organizačně řídicí norma č. OŘN 11-2 - Plánování a controlling), které soudu doložila, prokázala, že vytýkáci řízení měla na úrovni divize probíhat minimálně kvartálně, tedy nikoliv měsíčně, jak se nesprávně domníval Vrchní soud v Praze.

38. Vytýkáci řízení tedy probíhala v rozhodné době řádně a zcela v souladu s tehdejšími interními předpisy obžalované a jejich povinná čtvrtletní frekvence rozhodně nezpůsobila nedostatečnou funkčnost kontrolního systému. Odvolatelka tedy dále trvá i na tom, že vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, a to i vzhledem k tomu, že k údajné trestné činnosti mělo dojít nedlouho poté, co byl ZTOPO přijat a překotně vstoupil v účinnost.

39. O funkčnosti compliance systému odvolatelky v neposlední řadě svědčí snaha tento systém neustále zdokonalovat. Uvedené přitom i nejnovější verze Metodiky Nejvyššího státního zastupitelství § 8 odst. 5 ZTOPO považuje za důležitou součást compliance management systému svědčícím o jeho funkčnosti (viz např. odst. 27 kapitoly 3 metodiky a odst. 8 kapitoly 5 metodiky). Odvolatelka v tomto směru odkazuje na své vyjádření z června tohoto roku, v němž zevrubně popsala rozvoj jejího compliance management systému, který vyústil v certifikaci tohoto systému dle mezinárodní certifikace společnostmi BUREAU VERITAS CERTIFICATION CZ, s.r.o. a BUREAU VERITAS SLOVAKIA spol. s r.o., které jsou součástí mezinárodní skupiny Bureau Veritas, nejvýznamnějšího celosvětového poskytovatele certifikačních služeb, a to konkrétně podle norem ČSN ISO 37001: 2016, systémy protikorupčního managementu, a ČSN ISO 37301: 2021, compliance management system. Uvedené certifikáty i dle nejaktuálnější Metodiky Nejvyššího státního zastupitelství významně svědčí o tom, že právnická osoba vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila. Tento poslední vývoj byl nejen popsán ve vyjádření z června tohoto roku, ale byl též byl prokázán doplněným dokazováním v rámci hlavního líčení dne 19. 9. 2022.

40. Za zmínku pak konečně stojí, že tuto skutečnost velice pozitivně hodnotil jak Vrchní soud v Praze v ústním odůvodnění rozhodnutí v kauze [příjmení] [jméno], tak Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích v trestní věci sp. zn. 62 T 4/2022, který v ústním odůvodnění rozsudku dokonce uvedl, že společnost Metrostav a.s. má možná dokonce nejrobustnější compliance management systém v České republice, pročez mimo jiné upustil od ukládání souhrnného trestu podle § 44 trestního zákoníku.

41. Z provedeného dokazování je tedy podle odvolatelky zřejmé, že vyvinula a vyvíjí nadstandardní úsilí a vynakládá značné finanční prostředky, aby předcházela páchání protiprávních činů v rámci její činnosti, což však nebylo soudem prvního stupně zohledněno v žádném možném směru, tedy ani aplikací ust. § 8 odst. 5 ZTOPO, ale ani v rovině ukládání trestu.

42. Pokud jde o aplikovatelnost ustanovení § 8 odst. 5 ZTOPO, soud prvního stupně v odsuzujícím rozsudku (a též v rozsudku zrušeném usnesením Nejvyššího soudu) navíc dospěl ke zcela opačnému závěru než v jeho předchozích rozhodnutích, a to aniž sám jakýkoliv důkaz znovu provedl a aniž provedl jakýkoliv důkaz v neprospěch obžalované a aniž jakkoliv tento zcela zásadní myšlenkový obrat, který má naprosto zásadní vliv na posouzení viny obžalované, zdůvodnil. Pokud tak soud prvního stupně neučinil, jeví se takové nedostatečné zdůvodnění rozhodnutí jako projev libovůle ze strany soudu prvního stupně, který je však ze strany orgánů veřejné moci v demokratickém právní státu zcela nepřipustný, zejména v trestním řízení, v němž je na odůvodnění rozhodnutí třeba klást nároky vůbec nejvyšší. Krajský soud v Hradci Králové v jinak značně rozsáhlém odůvodnění odsuzujícího rozsudku ani jedinou větou nezduodnil, proč v minulosti považoval compliance systém obžalované za zcela dostatečný a nyní jej hodnotí jako velmi formální, tedy neuvedl, v čem se v minulosti zmýlil, co jej vedlo k přehodnocení jeho závěru, atp. Poslední rozsudek odvolacího soudu přitom závazný právní názor odvolacího soudu k vyvinutí obžalované, kterým by měl být Krajský soud v Hradci Králové podle § 264 odst. 1 tr. řádu vázán, neobsahuje (viz body 235 a 236 posledního rozsudku odvolacího soudu).

43. Odůvodnění odsuzujícího rozsudku přitom musí splňovat veškeré náležitosti dané zejména § 125 tr. řádu, tedy z něj musí být zřejmé, které skutečnosti vzal soud za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou. Uvedení prokázaných skutečností včetně důkazů a jejich zhodnocení ve věci compliance systému obžalované v odsuzujícím rozsudku zcela absentuje, soud bez dalšího vyjadřuje pouze obecný názor o „formálnosti systému“ založený na již shora rozebraných spekulativních závěrech. Odvolatelka zdůrazňuje, že se přitom k nastavení a funkčnosti svého compliance systému podrobně

vyjadřovala již podáním ze dne 5. 8. 2020 a v rámci hlavního líčení byla provedena řada důkazů, které však Krajský soud v Hradci Králové v odůvodnění odsuzujícího rozsudku zcela pominul. Soud prvního stupně v odůvodnění odsuzujícího rozsudku konstatuje, že tyto důkazy provedl, a dále uvádí, jaké skutečnosti z nich zjistil, ale již žádným způsobem neuvedl, jak tyto důkazy ve vztahu ke svým skutkovým závěrům ohledně vyvinění obžalované vyhodnotil. Zejména výslech [titul]. [příjmení], který je v současné době personálním ředitelem obžalované, a v době spáchání údajné trestné činnosti byl vedoucím útvaru integrovaného systému řízení (ÚISR), který měl compliance systém v rámci společnosti Metrostav a.s. převážně ve své gesci, považuje obžalovaná vedle řady listinných důkazů a výslechu samotné obžalované za velmi důležitý důkaz svědčící o tom, že obžalovaná měla a má zaveden funkční systém opatření k předcházení trestné činnosti. Odvolatelka má tedy za to, že soud prvního stupně z těchto důkazů učinil tzv. opomenuté důkazy a jeho rozhodnutí je i v důsledku toho nepřezkoumatelné.

44. Vzhledem k tomu, že nalézací soud na jednu stranu podstatné důkazy svědčící pro aplikovatelnost institutu vyvinění podle § 8 odst. 5 ZTOPO řádně nehodnotil, a v tomto směru je tedy jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, a u ostatních důkazů jsou významné pochybnosti o skutkových zjištěních, které na jejich základě učinil, eventuálně, jak tento skutkový stav právně hodnotil, navrhuje obžalovaná odvolacímu soudu, aby odsuzující rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. d) trestního řádu. Vzhledem k tomu, že nové rozhodnutí by v souladu s § 259 odst. 3 věta poslední trestního řádu vyžadovalo, aby odvolací soud ve veřejném zasedání znovu provedl řadu důkazů provedených již v hlavním líčení, navrhuje obžalovaná, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

45. Obžalovaná právnická osoba Metrostav Infrastructure a.s., v odůvodnění svého odvolání předesílá, že s ohledem na stádium, v jakém byla do řízení vtažena, dokazování ve vztahu ke skutku zná toliko zprostředkovaně, a to předně z předchozích písemných rozhodnutí soudu I. stupně a z protokolů o hlavním líčení. Předtím než uvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí soudu I. stupně ve vztahu k otázce viny, považuje za vhodné uvést několik málo vět k otázce vyvinění společnost Metrostav a.s., neboť právě od viny této obžalované se dle názoru prezentovaného v napadeném rozhodnutí odvíjí i odpovědnost společnosti Metrostav Infrastructure a.s. Odvolatelka má za to, že obžalovaná Metrostav a. s. ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 ZTOPO, „vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odstavci jedna zabránila“. Odvolatelka rozhodně nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně, který je diametrálně odlišný od závěru téhož soudu vysloveného v rozsudku ze dne 21.1.2019, což za nezměněné důkazní situace považuje společnost M za zcela nepřipustné, podle kterého, „je celý systém opatření žalované společnosti velmi formální, jeho dodržování není nijak vymáháno a omezuje se pouze na provádění pravidelných školení. V tomto směru nelze pominout, že uvedený skutek není jediným protiprávním jednáním, které je společnosti Metrostav a.s. kladeno za vinu - viz pravomocné odsouzení uvedené společnosti rozsudkem Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 2 To 127/2020, ze dne 21.6.2022. Soud proto oproti původnímu rozhodnutí dospěl k závěru, že nelze učinit závěr, že by se žalovaná společnost zprostila trestní odpovědnosti“ (viz odst. 368 napadeného rozsudku). Společnost Metrostav Infrastructure a.s. si je sice vědomá, že soud I. stupně je vázán právním názorem soudu odvolacího, avšak soud odvolací je vázán tím, jak soud I. stupně hodnotil důkazy a měl-li za to, že důkazy provedené v hlavním líčení před soudem prvního stupně je třeba hodnotit jinak, než jak je hodnotil soud prvního stupně, a že je namístě vyvodit z nich jiná skutková zjištění, než jaká z nich vyvodil soud prvního stupně, pak toho může ve shodě s ustanovením § 263 odst. 7 tr. ř. docílit jedine postupem, při kterém sám ve veřejném zasedání znovu provede důkazy, o jejichž hodnocení jde. Přitom ve vztahu k důkazům, které ve veřejném zasedání znovu neprovedl, je odvolací soud vázán tím, jak je hodnotil soud prvního stupně, a nesmí se od tohoto hodnocení odchýlit. Odvolací soud však podle odvolatelky nejenže ve

veřejném zasedání neprovedl důkazy, jejichž přehodnocení uložil de facto soudu I. stupně, ale ještě přiměl soud I. stupně pod záminkou závazného právního názoru hodnotit důkazy jinak. Postup soudu I. stupně tedy společnost Metrostav Infrastructure a.s. shledává jako značně alibistický, kdy je zřejmé, že ke změně od zprošťujícího rozsudku k rozsudku, jímž obžalovaná byla uznána vinou, postačil pokyn odvolacího soudu k doslova opačnému hodnocení důkazu, „převlečený“ za „závazný právní názor“ odvolacího soudu, ačkoli soudu odvolacímu doslova donucení k jinému hodnocení důkazu soudem I. stupně nepřísluší. Soud I. stupně tak rezignoval na svou roli při hodnocení důkazů, čímž ovšem dle názoru společnosti Metrostav Infrastructure a.s. pochybil.

46. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. napadá odsuzující rozsudek odvoláním z důvodu dle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, neboť v řízení došlo podle ní k tak podstatným vadám, že mohly mít vliv na správnost a zákonnost obžalovanou napadené části rozsudku. V tomto směru poukazuje společnost Metrostav Infrastructure a.s. zejména na skutečnost, že soud prvního stupně vynesl napadený odsuzující rozsudek, aniž byla na společnost Metrostav Infrastructure a.s. podána obžaloba, a dokonce aniž by bylo postupem podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno její trestní stíhání. Odvolatelka má za to, že je stíhána a byla nepravomocně odsouzena v rozporu s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť je stíhána jiným způsobem, než stanoví zákon. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. byla navíc do tohoto trestního řízení vtažena až do fáze řízení před odvolacím soudem, tedy byla tímto postupem podstatně zkrácena na svém právu na obhajobu, resp. toto právo bylo fakticky zcela vyprázdněno.

47. Soud I. stupně však tyto skutečnosti zcela ignoroval a neposkytnul právům společnosti Metrostav Infrastructure a.s. žádnou, natož řádnou ochranu, ačkoli Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 15.6.2022 ve věci sp. zn. IV. ÚS 436/22 vyslovil přesvědčení, že existuje „oprávněná naděje, že dostatečnou ochranu ústavně zaručených základních práv či svobod stěžovatelce poskytnou již obecné soudy“. Bohužel obecné soudy, tedy soud I. stupně naději Ústavního soudu nenaplnily, i přesto, že ve stejném rozhodnutí Ústavní soud podtrhl, že „vnímá velmi bedlivě problematičnost celé situace“, čímž jednoznačně upozornil obecné soudy na nutnost k otázce vedení řízení proti společnosti Metrostav Infrastructure a.s. přistupovat zdrženlivě, s plným respektem k jejím právům, s tím, že rozhodně není na místě prostě „znásilnění“ trestního řádu, aby byla naplněna společenská poptávka po stíhání právního nástupce právnické osoby.

48. Soud I. stupně věnoval této otázce jediný odstavec, a to odstavec 11 napadeného rozhodnutí, ve kterém toliko konstatoval, že „společnost Metrostav Infrastructure a.s. nebyla v předchozím průběhu trestního řízení stíhána v procesním postavení obviněného, nebyla na ni ani podána obžaloba. Odvolací soud však ve zmíněném rozsudku dospěl k závěru, že se jedná o nástupce právnické osoby obžalované METROSTAV a.s. ve smyslu ustanovení § 10 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Vzhledem k tomuto závaznému právnímu názoru odvolacího soudu se nalézací soud již nezabýval otázkou, zda se v případě společnosti Metrostav Infrastructure a.s. jedná o nástupce obžalované právnické osoby společnosti METROSTAV a.s., či nikoliv“. Odvolatelce není jasné, jak souvisí otázka řádného zahájení trestního stíhání či formálního rozhodnutí o „příbrání“ společnosti Metrostav Infrastructure a.s. do řízení v postavení obžalované, tedy překlenutí chybějící procesní právní úpravy, s otázkou přechodu trestní odpovědnosti. Jedná se o dva zcela odlišné instituty, jeden hmotněprávní (přechod trestní odpovědnosti) a jeden procesněprávní (zahájení řízení). Podle odvolatelky si byl soud I. stupně plně vědom „problematickosti celé situace“, avšak odmítl se tímto problémem zabývat s odkazem na „závazný právní názor“ odvolacího soudu, který se ovšem týkal zcela odlišné otázky.

49. Další vadu řízení spatřuje odvolatelka v tom, že soud rozhodoval o souhrnném trestu, aniž měl k dispozici celý trestní spis v trestní věci vedené toho času Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 2 To 127/2020 týkající se sbíhajících se skutků, ba dokonce aniž měl samotný rozsudek

v trestní věci 2 To 127/2020, jehož se výrok o trestu v odsuzujícím rozsudku v této věci bezprostředně týkal (soud prvního stupně měl toliko výrokovou část rozsudku zachycenou v protokolu o hlavním líčení). Podle usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17.9.1993, sp. zn. 7 To 125/93 je povinností soudu ukládajícího souhrnný trest opatřit si nejen opis rozsudku a tento provést jako důkaz, ale rovněž provést k důkazu celý trestní spis. Rozsudek Vrchního soudu v Praze, ve věci sp. zn. 2 To 127/2020 ještě není ani vyhotoven, tudíž nebyl soudem I. stupně proveden v hlavním líčení jak důkaz. Soud prvního stupně si ani neopatřil trestní spis v trestní věci vedené Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 2 To 127/2020

50. Odvolatelka dále odsuzující rozsudek napadá odvoláním z důvodu podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu, neboť soud prvního stupně v odsuzujícím rozsudkem porušil ustanovení trestního zákona. Tuto vadu spatřuje v tom, že soud prvního stupně dospěl k nesprávnému hmotněprávnímu závěru ohledně právního nástupnictví ve smyslu § 10 odst. 1 ZTOPO společnosti Metrostav Infrastructure a.s. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. namítá, že soud I. stupně zcela nesprávně převzal, „závazný právní názor“ odvolacího soudu. Předně odvolací soud nemohl vyslovit v otázce přechodu trestní odpovědnosti právnické osoby žádný názor, natož závazný, neboť neprovedl žádné důkazy, které by jej mohly k takovému závěru vést. Důkazy, které provedl odvolací soud, rozhodně nepovažuje za dostatečné. Bylo z nich možné pouze usuzovat, že došlo k prodeji části podniku obžalované.

51. Odvolatelka uvádí, že zásadu přechodu trestní odpovědnosti na právního nástupce právnické osoby do našeho právního řádu zavedl zákonodárce v rámci zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2012 ZTOPO obecně stanoví, že, „trestní odpovědnost právnické osoby přechází na všechny její právní nástupce“. Dle důvodové zprávy k zákonu č. 418/2011 Sb., byla výslovná zákonná úprava nezbytná za účelem znemožnění jednoduchého způsobu vyhýbání se trestům či jiným důsledkům s nimi spojenými. Inspirací pro toto ustanovení byla úprava obsažená v rakouském Spolkovém zákoně o odpovědnosti sdružení za trestné činy z roku 2005 (Verbandsverantwortlichkeitsgesetz). Úplné znění převzatého ustanovení § 10 odst. 1 je, „Přecházejí-li práva a závazky spolku na základě univerzální sukcese na jiný spolek, vztahují se právní důsledky stanovené tímto spolkovým zákonem na právního nástupce. Právní důsledky uložené právnímu předchůdci dopadají i na právního nástupce.“ Odvolatelka rozebírá závěry rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 840/14 a uvádí, že z něj zjevně vyplývá, že ne každý případ singulární sukcese zakládá přechod trestní odpovědnosti dle § 10 odst. 1 ZTOPO, ale toliko takový, který vykazuje jisté (materiální) znaky blízkosti se sukcesí univerzální. Soud I. stupně však podle ní v tomto směru neprovedl žádné relevantní důkazy. Nebylo prokázáno, že by prodej částí podniku obžalované společnosti Metrostav Infrastructure a.s. vykazoval znaky blízkosti se sukcesí univerzální, nebyl převeden ani celý závod nebo jeho bonitní části, tak že by došlo k vyprázdnění právního předchůdce, tedy obžalované a konečně účelem převodu části závodu na společnost Metrostav Infrastructure a.s. evidentně nebylo vyhýbání se případně uloženému zákazovému trestu, neboť vzhledem ke shora uvedeným parametrům předmětné transakce skutečně nemohlo být toho účelu dosaženo. Nadto ani z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, která byla provedena odvolacím soudem k důkazu závěr o právním nástupnictví společnosti Metrostav Infrastructure a.s. nevyplývá. Je pravdou, že v těchto správních řízeních byla řešena otázka, zda na společnost Metrostav Infrastructure a.s. přešly určité reference nezbytné k prokázání kvalifikace, avšak je také pravdou, že ÚHOS konstatoval, že společnost Metrostav Infrastructure a.s. se v daných (přezkoumávaných) řízeních oprávněně prokazovala konkrétními referencemi, pouze proto, že společnost Metrostav Infrastructure a.s. prokázala, že tyto zakázky byly realizovány toliko prostředky Divize 4 bez součinnosti s ostatními Divizemi obžalované, nikoli proto, že by se společnost Metrostav Infrastructure a.s. stala univerzálním právním nástupcem obžalované, jak se snaží tvrdit obžaloba.

52. Z těchto důvodů odvolatelka navrhuje, aby odvolací soud napadený odsuzující rozsudek ve vztahu ke společnosti Metrostav Infrastructure a.s. zrušila věc podle § 260 trestního řádu vrátil státnímu zástupci k došetření, neboť například procesní vadu v podobě absentujícího rozhodnutí o zahájení trestního stíhání společnosti Metrostav Infrastructure a.s., není možné odstranit v řízení před soudem.

53. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal v neprospěch všech obžalovaných odvolání, které směřuje proti výrokům o trestech. V odůvodnění uvádí, že nalézací soud dospěl ke správným skutkovým a právním závěrům, avšak neukládal tresty v souladu s trestním zákoníkem, resp. TOPO, a proto výrok o trestu v dané věci nemůže obstát.

54. Nalézací soud podle jeho názoru především nedostatečným způsobem zohlednil individualizaci peněžitého trestu u obž. [příjmení], když tomuto obžalovanému vyměřil neodůvodněně nízký peněžitý trest, který sice koresponduje s výší peněžitých trestů pravomocně v dané věci uložených ostatním spoluobžalovaným, avšak nedostatečně jsou jím reflektovány majetkové poměry obžalovaného a jeho motivace ke spáchání skutku, pro nějž je obviněný trestně stíhán.

55. Pokud jde o ukládání souhrnného trestu obž. spol. Metrostav, pak má za to, že ani v tomto postupu nectil soud zásady stanovené trestním zákoníkem a TOPO. Předně podle § 21 odst. 3 TOPO trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži spočívá v tom, že se právnické osobě po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje v soudem stanoveném rozsahu uzavírat smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se zadávacího řízení nebo veřejné soutěže podle jiných právních předpisů, což znamená, že část shora vymezeného trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži uloženého obž. spol. Metrostav a. s. je nadbytečná, když jsou nalézacím soudem uloženy zakázky a omezení samotnou podstatou trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži. Část uloženého trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti na veřejné soutěži, zejm. spočívající ve výkonu stavební činnosti v rámci zakázek financovaných, byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, je fakticky uložení zákazu činnosti podle § 20 TOPO. Toto pochybení si uvědomuje i samotný nalézací soud, když v odůvodnění napadeného rozsudku mimo jiné uvádí, že: Zde soud považuje za nutné poukázat na určité pochybení, které zjistil bezprostředně po vyhlášení rozsudku. Je si vědom toho, že některá soudem zakázaná činnost měla být zakázána podle ustanovení § 20 odst. 1 z.č. 418/2011 Sb. a neměla být za použití ustanovení § 21 odst. 3 téhož zákona zahrnuta do trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži.

56. Pokud u obž. spol. Metrostav Infrastructure nalézací soud svým postupem podle § 44 tr. zákoníku upustil od uložení souhrnného trestu, tento svůj postup odůvodnil pouze tím, že se jedná o nástupnickou společnost, která se na žalované trestné činnosti fakticky nepodílela. Pokud nalézací soud odůvodňuje mimořádný benefit trestního zákoníku pro upuštění od uložení souhrnného trestu samotnou podstatou přechodu trestní odpovědnosti právnických osob podle § 10 odst. 2 TOPO, pak zůstává přijatý postup zcela neodůvodněným a nepřezkoumatelným.

57. Státní zástupce uvádí, že pro postup podle § 44 TOPO jsou stanoveny podmínky, které dle názoru obžaloby nebyly splněny, přičemž tyto obžaloba vykládá ve smyslu relevantní judikatury. Na základě rozhodovací činnosti soudů lze shrnout, že i samotný výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu je taky výrokem o trestu. Tato skutečnost je důležitá v relaci k dalším institutům, jako je uložení dalšího souhrnného trestu, upuštění od uložení souhrnného trestu či zahlazení odsouzení aj. Nalézací soud tento postup nerespektoval, když ponechal stranou svého rozhodování rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn.

62 T 4/2022, jímž bylo doposud nepravomocně upuštěno od uložení souhrnného trestu mimo jiných i u obž. společnosti Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. Obecně lze říci, že upuštění od uložení souhrnného trestu přichází v úvahu zejm. tehdy, jestliže soud považuje trest uložený dřívějším rozsudkem za zcela přiměřený též v relaci k povaze a závažnosti celé sbíhající se trestné činnosti nebo má-li za to, že souhrnný trest by mohl být dokonce mírnější než dříve uložený trest nebo taky za situace, pokud byl uložen dřívějším rozsudkem trest určitého druhu na samé horní hranici trestní sazby, která je zároveň horní hranicí souhrnného trestu, pokud by soud nepovažoval za účelné nebo možné zpřísnění původního trestu uložení ještě jiného slučitelného druhu trestu. Zásadně je však porušením pravidel o trestání vícečinného souběhu, pokud dojde k upuštění od uložení souhrnného trestu, ačkoliv později projednávaná trestná činnost se posuzuje podle přísnějšího ustanovení trestního zákoníku a dříve uložený trest byl uložen podle mírnějšího ustanovení trestního zákoníku. Souhrnný trest tedy nemůže být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem. Pokud by měl být uložen trest ve stejné výměře jako trest původní, nejednalo by se o uložení souhrnného trestu, ale bylo by na místě aplikovat § 44 tr. zákoníku, přičemž využití tohoto institutu přichází v úvahu jenom na základě vlastního uvážení soudu a nejedná se o nárokovou právní normu. Uložení stejného souhrnného trestu, jako byl trest samostatný, by znamenalo nepotrestání pachatele za sbíhající se trestný čin. Nebudou-li tedy splněny podmínky pro aplikaci § 44 tr. zákoníku, souhrnný trest bude vždy přísnější nežli trest uložený dřívějším rozsudkem, i když pouze k odvolání obviněného. Dřívější trest týkající se souběžné trestné činnosti by měl být navýšen o tolik, o kolik je celková škodlivost takto se sbíhající trestné činnosti zvyšována nyní nově odsuzovanou trestnou činností.

58. Mezi základní kritéria, která by soud měl zohlednit při zvažování, zda trest uložený dřívějším rozsudkem lze považovat za dostatečný, a je tedy splněna podmínka pro upuštění od uložení souhrnného trestu, jsou obecné zásady pro výměru trestu, které jsou zakotveny v § 39 tr. zákoníku. Jedná se přitom zejm. o povahu a závažnost projednávané i sbíhající se trestné činnosti, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, možnost nápravy pachatele, a to i se zřetelem k tomu, jak případný dosavadní výkon trestu uloženého dřívějším rozsudkem plní svůj účel, zejm. pokud jde o nápravu pachatele a ochranu společnosti. Při úvahách o možnosti aplikace § 44 tr. zákoníku lze eventuálně přihlídnout i ke kritériím obsaženým v § 55 odst. 2 tr. zákoníku. Soudy nejčastěji neshledají trest uložený dřívějším rozsudkem za dostatečný právě kvůli závažnosti spáchané trestné činnosti či jejímu rozsahu. Mezi další důležité kritérium lze zařadit i skutečnost, že pachateli byl uložen trest při spodní hranici trestní sazby či výše způsobené škody. V konkrétním případě lze podle odvolatele uvažovat o tom, že obviněný spáchal závažnou hospodářskou trestnou činnost, a to opakovaně v průběhu časového horizontu několika let. Trest uložený Vrchním soudem v Praze proto nelze podle jeho názoru považovat za dostatečný, neboť nereflexuje závažnost a mnohost páchané trestné činnosti.

59. Ze shora uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby Vrchní soud v Praze z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 9. 2022 pod č. j. 7 T 11/2015-13532 ve výroku o trestech zrušil podle § 258 odst. 2 tr. řádu, jakož i zrušil výrok o trestu týkající se obžalovaných společností Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. rozsudku Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 2 To 127/2020, ze dne 21. 6. 2022 a sám ve věci podle § 259 odst. 3 rozhodl o uložení souhrnných trestů obžalovaným.

60. Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podaných odvolání zákonnost a odůvodněnost odvoláními napadených výroků rozsudku z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána, a dospěl k následujícím závěrům:

61. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly zjištěny vady, které by měly vliv na správnost či zákonnost napadeného rozsudku. Zákonná ustanovení, která mají zabezpečit právo

obviněných na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla dodržena.

62. Opodstatněné neshledal odvolací soud opakovaně vznášené námitky společnosti Metrostav Infrastructure a. s. proti tomu, že měla být protizákonně a protiústavně vtažena do trestního řízení vedeného původně m. j. proti obžalované právnické osobě Metrostav a. s., v němž nebylo zahájeno její trestní stíhání, ani proti ní nebyla podána obžaloba. Otázkou, zda lze případný přechod trestněprávní odpovědnosti obžalované právnické osoby Metrostav a. s., na společnost Metrostav Infrastructure a. s. ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (TOPO), který je koncipován tak, že zahájení trestního stíhání ani podání obžaloby proti právnímu nástupci původně obžalované právnické osoby nepředpokládá, posoudit v průběhu veřejného zasedání v trestním řízení proti obžalované právnické osobě Metrostav a. s., se Vrchní soud v Praze zabýval v rámci tohoto trestního řízení v průběhu veřejného zasedání ve dnech 21., 22. a 24. 3. 2022. V něm m. j. projednával odvolání státního zástupce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s. zproštěna obžaloby, a dále návrh státního zástupce na to, aby bylo rozhodnuto o přechodu trestněprávní odpovědnosti ve smyslu § 10 TOPO i na společnost Metrostav Infrastructure, a. s., přičemž dospěl k závěru, k přechodu trestněprávní odpovědnosti ve smyslu § 10 TOPO došlo. Tento závěr vysvětlil především v odst. 122, a dále v odst. 225-226 odůvodnění rozsudku z 24. 3. 2022 sp. zn. 4 To 11/2019, na které lze v podrobnostech odkázat.

63. Jestliže dotčená právnická osoba namítala, že postupem odvolacího soudu byla poškozena na svých právech, odvolací soud dospěl naopak k závěru, že zvolený postup je vůči dotčené právnické osobě ve smyslu zachování jejích práv nejšetrnější a současně procesně nejehospodárnější. Soud před konáním veřejného zasedání informoval dotčenou právnickou osobu jak o stavu trestního řízení, tak o návrhu státního zástupce. Návrh státního zástupce soud dotčené právnické osobě předem doručil, aby se mohla k argumentaci v něm obsažené vyjádřit, zároveň jí zaslal opisy rozhodných procesních dokumentů ve vztahu k jejímu právnímu předchůdci-obžalované právnické osobě Metrostav, a. s., a poskytl jí zároveň poučení odpovídající postavení obžalované právnické osoby. V průběhu dokazování ve veřejném zasedání pak provedl odvolací soud i listinné důkazy, na jejichž podkladě uvedenou otázku přechodu trestní odpovědnosti právnické osoby následně posuzoval, což umožnilo dotčené právnické osobě nejširší možné uplatnění jejích práv včetně možnosti ke všem rozhodným skutečnostem se před soudem prostřednictvím svého zmocněnce, ale i prostřednictvím svých obhájců, vyjádřit, oproti situaci, kdy by předmětnou otázku soud posuzoval kupř. v rámci odděleně vedeného neveřejného zasedání.

64. Za této situace, kdy Vrchní soud v Praze dospěl k závěru, že lze přechod trestní odpovědnosti obžalované společnosti Metrostav a. s. na společnost Metrostav Infrastructure a.s. ve smyslu § 10 TOPO posuzovat ve veřejném zasedání v průběhu trestního řízení proti obžalované společnosti Metrostav a. s., a následně po provedení dokazování dospěl k závěru, že podle § 10 odst. 1,2 přešla trestně právní odpovědnost na společnost Metrostav Infrastructure a. s., lze další vedení trestního řízení i proti této právnické osobě, přestože proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání, ani pro ni nebyla podána obžaloba, jak v průběhu následně konaného hlavního líčení před nalézacím soudem, tak v průběhu veřejného zasedání o odvoláních proti napadenému rozsudku, považovat za zákonné a správné.

65. Pokud jde o dokazování, odvolací soud dospěl k závěru, že nalézací soud v rámci několikrát se opakujících hlavních líčení, k nimž došlo v důsledku opakovaného rušení rozsudků v této trestní věci, provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci podle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy při posledním projednání věci hodnotil v podstatných ohledech v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, takže skutková zjištění, k nimž dospěl spočívající v tom, že

obž. [jméno] [příjmení] od počátku října 2012 vystupující jako zástupce investora HOMA holding, s.r.o., a dále dnes již odsouzení [jméno] [příjmení] od 4. 10. 2008 do 21. 5. 2013 jako prokurista a od 21. 5. 2013 jako jednatel investora společnosti HOMA holding s.r.o., se sídlem Chrudim, Masarykovo náměstí 900, IČ 259 15 347, [titul]. [jméno] [příjmení] jako místopředseda představenstva CETTUS, a.s., [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno] jako zaměstnanci společnosti CETTUS a.s., se sídlem Pardubice - Zelené Předměstí, Jiráskova 2839, IČ 150 49 531, vykonávající technický dozor investora, [titul]. [jméno] [příjmení], jako oblastní ředitel pro Pardubický kraj společnosti Metrostav a.s., divize 9, [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se sídlem Praha 8, Koželužská 2450/4, IČ 000 14 915, v postavení manažera projektu a stavbyvedoucího, a [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a. s. se sídlem Praha 8, Koželužská 2450/4, IČ 000 14 915, v postavení stavbyvedoucího při realizaci stavby,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“, na základě společné dohody v úmyslu neoprávněně odčerpat finanční prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky na základě Smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0879/S ze dne 4. 5. 2011 uzavřené mezi Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem Hradec Králové, Pražská 320/8, IČ 750 82 721, a společností HOMA holding, s.r.o., prostřednictvím realizace zakázky financované z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro období 2007 - 2013, a to z projektu,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“, registrační číslo projektu CZ .1.13 3.1.00 /14.00879, v oblasti podpory 3.1. Rozvoj základní infrastruktury a doprovodných aktivit v oblasti cestovního ruchu, s celkovou maximální výší 43 097 607,30 Kč rámci jednání [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] za společnost M, jakožto zhotovitele stavby, a Nového za společnost CETTUS, jakožto technického dozoru investora o požadavku investora společnosti HOMA holding na,, vytěžení“ (odčerpání) finančních prostředků z dotace na uvedený projekt, v jejichž průběhu:

-) 24. 10. 2012 v 9.41 hodin telefonuje [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a sděluje mu, že mu volal [příjmení], který mu říkal, že se setkal s [titul]. M. Novým, že si řekli nějaké věci, které musí probrat se Strnadem. Nový má obavu, aby z toho nechtěli vycouvat. [příjmení] říká, že ze zákulisí pochopil, že když z projektu nic nevytěží, tak z toho projektu můžou vycouvat, přičemž si stěžuje, že Doubek jako manažer je špatný. Nový říká, že se na konci týdne sejde s [příjmení] a pokusí se to s ním rozebrat. Jedna věc je tlačít na Strnada, aby vyměnil management v hotelu, protože oni potřebují uživatele, který bude vědět, co škrtat a co neškrtat. Dále se baví o tom, že stanovisko Strnada je, že už do toho nedá ani korunu. To znamená, že těch devět milionů si musí vycoucat z prstu, kde chce, že to je nesmysl, že Nový teoreticky nějaké úspory vidí, ale je potřeba, aby se Mottlovy lidi zamysleli vážně nad tím kde, jestli dokáží záměnami nebo něčím jiným něco vymyslet. Dále se baví o tom, že řeknou Strnadovi, ať řekne nějakou částku, kterou je ochoten dát a zbytek budou prostě muset udělat škrty některých částí, přičemž nebudou věci ve wellness nebo něco takového nebo, že nebude interiér v takovém rozsahu, jak ho [příjmení] navrhl, že tam nebude krb a další takové ptákoviny. Nový říká, že potřebuje pravomoc od Strnada, aby do projektu mohl začít sahat s [příjmení] a nemusel být pod [příjmení], [příjmení] říká, že stavba je tak malá, že kam má jít 9 miliónů je nesmysl. Nový říká, že by potřeboval, aby to mohl vyhledávat on, že má svoje nápady, kdy by se dalo ušetřit, a potřeboval by, aby se i Mottlovy lidi zamysleli, kde se dá co ušetřit, ať už tím, že to vynechají, něco za něco vymění. Nový říká, že to potřebuje nějakou řešerši, aby věděl, s čím má za Strnadem přijít. Dále Nový říká, že by potřeboval udělat takový ustřelený maximalistický názor, co všechno by se dalo proškrtat nebo zaměnit, aby dostali co nejnížší cenu a potom za tuto cenu dělali na interiéru. Od toho se odpíchnu, protože potřebují, aby akce běžela, potřebují najít nějaký kompromis,

-) 24. 10. 2012 v 9.51 hodin v návaznosti na předchozí hovor telefonuje [titul]. [příjmení] [titul]. [příjmení], že si s ním potřebuje na chvíli sednout,

-) 24. 10. 2012 ve 12.46 hodin telefonuje [titul]. [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], zda mluvil s [jméno], že budou muset spojit síly, aby o to nepřišli, že by to byla škoda, byl by to průser,
-) 25. 10. 2012 v 10.35 hodin telefonuje [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [příjmení], řeší úspory na hotelu Bohemia s tím, že [příjmení] k tomu má mít schůzku s [jméno] [příjmení] v sauně na Dukle. [příjmení] sděluje [příjmení], že tam má úspory něco k těm čtyřem, mají tam pokoje, kongresák, wellness, může vyškrtat a podle rozpočtu [příjmení] tam zbude kolem těch čtyř. Řeší otázku, zda mohou něco ušetřit na gastrotechnice, která nemusí být nová a může se vrátit stávající. Mají pochybnosti, zda to projde přes Strnada, [příjmení] říká, že Strnad do toho nebude chtít vrážet peníze navíc,
-) 20. 11. 2012 [titul]. [jméno] [příjmení] hovořil s [titul]. [jméno] [příjmení], kterému sdělil, že by měli projednat společně s [titul]. [jméno] [příjmení] možnost zrušit mikropilotáž základů, což by znamenalo úsporu a je nutno s [titul]. [jméno] [příjmení] projednat, co se sdělí investorovi a dále se domluvit na jednotném vystupování, dále hovořil o tom, že na provedené mikropilotáži by zhotovitel měl zisk 300 000 Kč, pokud by však byla vyškrtána, tak by neměli žádný zisk, [příjmení] [příjmení] připomíná, že druhý den mají jednání s [příjmení] u Dědečka,
-) 5. 12. 2012 [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal [titul]. [jméno] [příjmení] e-mailovou zprávu, ve které hovořil o možných úsporách, hovořil o nedostatecích projektové dokumentace a uváděl, že v některých místech nejsou mikropiloty nutné, v jiných místech, kde nejsou projektovány, by nutné byly,
-) dne 15. 1. 2013 v 16.09 hodin poslal [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] e-mail a žádal o sdělení, zda budou předstírat provedení mikropilotáže a budou ji fakturovat, nebo ji neprovedou a nebudou ji fakturovat s tím, že stanovisko potřebuje znát do 18. 1. 2013, následně pak [titul]. [jméno] [příjmení] dne 16. 1. 2013 obdobné informace zasílal [titul]. [jméno] [příjmení],
-) 16. 1. 2013 telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] s [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], kdy hovořil o ceně za návoz vrtné soupravy s tím, že vrtná souprava zůstane několik dní na stavbě, kdy do stavebních deníků bude zapisováno, že provádějí vrty pro mikropilotáž a budou provádět fotodokumentaci, [titul]. [jméno] [příjmení] se zajímal, jak budou celou věc řešit z hlediska navážení materiálu a [titul]. [jméno] [příjmení] mu bylo sděleno, že toto je zabezpečeno smluvně přes subdodavatele a že [titul]. [jméno] [příjmení] bude doručen protokol o provedení mikropilot, [titul]. [jméno] [příjmení] se ptal na mikropiloty, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] mu sdělil, že se ve skutečnosti nebude žádný materiál navážet, dále [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že mu nebude dokladovat subdodávky, např. dovoz betonu, že vše bude doloženo smlouvou, že mu bude stačit, když dostane od subdodavatele doklad o provedení mikropilot, k námitce [titul]. [jméno] [příjmení], že nebudou mít zdokumentováno, že mikropiloty jsou a všichni tři se dohodnou, že se na patku dá hlava mikropiloty a ta se vyfotografuje, závěrem [titul]. [jméno] [příjmení] spoluobžalovaným sdělil, že pro případ kontroly se mohou předložit smlouvy na mikropiloty, stavební deník, doklad o předání staveniště a protokol o provedení mikropilotáže, což bude dokládat, že mikropilotáž byla provedena dle projektu, v průběhu hovoru [příjmení] říká, že [příjmení] má představu, že jim betonárka, které dodávají písek, dluží peníze, a že chce, aby jim to mohli započítat. [příjmení] poukazuje na to, že je to nesmysl, protože tam žádný beton nebude,
-) 17. 1. 2013 v 10.27 hodin telefonuje [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení], že skončil jednání s [příjmení] a Novým, co se týká návozu soupravy v pondělí, jak chtěl [jméno] [příjmení] toho 21., takto je vyřešený, můžeme to spustit. Akorát se bude řešit, jak a co se s tím musí udělat, ale to nebude řešit po telefonu. Dále se pak domlouvají na tom, že na kontrolním dnu je třeba domluvit, jak dále,

a poté, co bylo [titul]. [příjmení] za společnost M a Novým za společnost CETTUS a osobami jednajícími za investora společnost HOMA holding s.r.o., rozhodnuto, že v rozporu s projektovou dokumentací, na základě níž bylo investorovi Výborem Regionální rady soudržnosti NUTS II Severovýchod ke dni 22. 9. 2010 schváleno poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod za účelem realizace projektu „Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“ ve znění poskytovatelé dotace Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod oznámeném [jméno] [příjmení] nejpozději dne 19. 4. 2012, přičemž podrobný položkový rozpočet [jméno] [příjmení] doručil poskytovateli dotace nejpozději dne 19. 12. 2012, a s vědomím, že realizace projektu dle uvedené projektové dokumentace je pro investora závazná, a že dle uvedené projektové dokumentace měly být investorem provedeny mikropiloty D200 mm u 11 základových patek čítající dle projektové dokumentace stavby celkem 43 kusů trubkových mikropilotů s hlavami v celkové hodnotě dle položkového rozpočtu projektu 1 244 628 Kč bez DPH (1 530 892,40 Kč s DPH), nebude uvedená mikropilotáž provedena, ale bude zhotovitelem investorovi fakturována,

-) v polovině ledna 2013 požádal [titul]. [jméno] [příjmení] prokuristu společnosti Jihlavská vrtná s.r.o., se sídlem Brněnská 65, Jihlava, [jméno] [příjmení] o přivezení vrtné soupravy a trubek na mikropiloty na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, a o provedení 4 účelových vrtů do hloubky šesti metrů a na základě této žádosti,

-) dne 21. 1. 2013 zaměstnanec společnosti Jihlavská vrtná s.r.o. [jméno] [příjmení] na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, přivezl vrtnou soupravu a následně

-) dne 22.1. 2013 se spolu s dalšími zaměstnanci uvedené společnosti A Křížem a [jméno] [příjmení] pokusili požadované čtyři účelové vrty provést a ještě téhož dne uvedenou vrtnou soupravu i s trubkami na mikropiloty ze staveniště odvezli, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] v průběhu vrtných prací pořídil prostřednictvím neztotožněné osoby fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže a takto pořízené fotografie zaslal dne 30. 1. 2013 a dne 31. 1. 2013 z blíže nezjištěného místa v ČR e-mailem pracovníkům technického dozoru investora obžalovaným [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], další fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže na stavbě hotelu Bohemia provedl dne 6. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení], kdy nafotil na místě stavební akce v Chrudimi, [příjmení] nám. 900, fingované a ve skutečnosti neprovedené mikropiloty, a následně, ač věděli, že projektem stanovená mikropilotáž nebyla provedena,

-) dne 21.1. 2013 na stavbě hotelu Bohemia na adrese Chrudim, Masarykovo náměstí 900, [titul]. [jméno] [příjmení] ve stavebním deníku číslo 1 na č.l. 031230 zapsal nepravdivý zápis: „Návoz vrtné soupravy na mikropiloty, zahájení přípravných a vrtných prací na příčkách označených D/2 a E/2. Žádám TDI o kontrolu, převzetí a schválení mikropilot k betonáži, na osách D/2 a E/2“, přičemž tento nepravdivý zápis za technický dozor investora společnost CETTUS a.s., podepsal na stavbě hotelu Bohemia téhož dne [jméno] [příjmení], následně

-) dne 22.1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal do stavebního deníku na č.l. 031231 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot na sloupech C2-B2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že předmětné mikropiloty provedeny nebyly a současně [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele o převzetí mikropilot na osách C2-B2, následně

-) dne 23. 1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] na stavbě hotelu Bohemia zapsal do stavebního deníku na č.l. 031232 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot A-Áx2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], téhož dne podepsali obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nepravdivý zápis zhotovitele ze dne 23. 1. 2013, kterým žádal o převzetí mikropilot na osách A-Áx2, dále

-) dne 24. 1. 2013 zapsal na stavbě hotelu Bohemia [titul]. [jméno] [příjmení] do stavebního deníku na č.l. 031233 nepravdivý zápis: „Mikropilotáž patek na osách 2/F a 2/G“, který podepsal téhož dne za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele, kterým žádali o převzetí provedených mikropilot a povolení k betonáži a zakrytí - [příjmení] 2/F a 2/G, ačkoli vrtná souprava se již na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo,
-) dne 25. 1. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal na stavbě hotelu Bohemia v Chrudimi, Masarykovo náměstí 900, do stavebního deníku na č.l. 031234 nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot část osy 1 osy H2, odvoz mikropilotovací soupravy“, téhož dne podepsali tento zápis za zhotovitele společnost Metrostav a.s. [titul]. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [jméno] [příjmení], kterým žádá o převzetí mikropilot na ose H2, ačkoli se již vrtná souprava na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo, v návaznosti na předchozí události,
-) dne 5. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že hovořil s [titul]. [jméno] [příjmení], který měl výhrady k mikropilotáži a stěžoval si na [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] informoval, že mu posílá návrh fakturace, a že při kontrolním dnu (5. 2. 2013) jednal s [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], aby s [titul]. [jméno] [příjmení] projednali, zda s fakturací budou ještě něco dělat, nebo zda již může fakturu vystavit, [jméno] [příjmení] ho informoval, že investor již obdržel úvěr, a že s mikropiloty to bude v pořádku tak, jak chtěl,
-) dne 6. 2. 2013 ráno telefonoval [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení], že dne 7. 2. 2013 bude na stavbě vše připravené, že se kluci mohou zastavit na stavbě a nafotit to, že bude vše přichystané,
-) dne 6. 2. 2013 [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal SMS [titul]. [jméno] [příjmení] s textem: „Já vyzvedl mikropiloty fotak nafotil diru a mazu“,
-) dne 6. 2. 2013 v odpoledních hodinách [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] telefonicky projednávali fakturaci prací za leden 2013, řešili otázku, zda budou k dispozici podklady a fotografie, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že všechno bude tak, jak [titul]. Nový chtěl, a [titul] [jméno] [příjmení] odpověděl, že by nerad pouštěl fakturaci a nebylo to hotové, současně připomínal, že si nemusí říkat, jak velké je to riziko, [titul]. [jméno] [příjmení] sliboval [titul]. [jméno] [příjmení], že fotografie bude mít, ale nebude dokumentace skutečného provedení,
-) dne 13. 2. 2013 [titul]. [jméno] [jméno], ačkoli věděl, že k provedení mikropilotáže nedošlo, zaslal e-mailem administrátorce uvedeného projektu [titul]. [jméno] [příjmení] z Regionální rozvojové agentury Pardubického kraje v Pardubicích slovní popis doposud provedených prací v hotelu Bohemia v Chrudimi v termínu do 8. 2. 2013, v němž mimo jiné nepravdivě uvedl, že byla provedena část mikropilotových podchytávek základových patek pod částí č. 1 v přehledu prováděných prací a v přehledu prováděných prací od 8. 2. 2013 nepravdivě uvedl, že dochází k dokončování mikropilotových podchytávek základových patek pod částí 1,
-) v přesně nezjištěný den v únoru 2013 [titul]. [jméno] [jméno] na stavbě hotelu Bohemia na adrese Chrudim, Masarykovo náměstí 900, pořídil prostřednictvím Oleha Hrudakova pro potřebu případného doložení provedení mikropilotáže další účelově vytvořenou fotodokumentaci volně položených hlav fingovaných mikropilotů s betonem na nosných patkách hotelu Bohemia,
-) a dne 7. 3. 2013 vystavil blíže neustanovený pracovník společnosti Metrostav a.s. společnosti HOMA holding s.r.o. fakturu za provedené práce číslo 91350058 na částku 8 649 585,48 Kč splatnou ke dni 8. 5. 2013 za období do 28. 2. 2013, jejíž součástí byl i Zjišťovací protokol č. 2 o

provedených pracích, které podepsali za zhotovitele společnost Metrostav a.s. [titul]. [jméno] [příjmení], za investora společnost HOMA holding s.r.o. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. [titul]. [jméno] [jméno], a dále i Rekapitulace finančního čerpání - fakturace 02/ 2013 ev. č. 9350058, kterou podepsali [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], přičemž touto fakturou bylo mimo jiné fakturováno i zhotovení 440 metrů mikropilot včetně hlav mikropilot v celkové částce 1 244 628 Kč bez DPH,

ačkoli obžalovaní věděli, že k provedení fakturované mikropilotáže nedošlo a jednali s vědomím, že uvedené nepravdivé doklady budou uplatněny při podání žádosti o čerpání dotace z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky, a museli být srozuměni i s tím, že v důsledku vylákání dotačních prostředků může dojít ke zrušení celého příspěvku z operačního programu z veřejných zdrojů,

následně [jméno] [příjmení] dne 15. 4. 2013 předložil Úřadu Regionální rady soudržnosti Severovýchod se sídlem Hradec Králové, Pražská 320/8, zjednodušenou žádost o platbu číslo 01/00879 s dalšími podkladovými materiály, jimiž byly m. j. výše uvedené nepravdivé doklady, originály faktur a fotodokumentace zachycující údajný postup stavby, přičemž způsobilé výdaje byly uplatněny ve výši 20 801 567,03 Kč a požadovaná částka dotace byla 12 480 940,21 Kč, a v případě proplacení takto uplatněných nákladů by poskytovatelům dotace způsobili škodu v celkové výši 12 480 940,21 Kč,

z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v Hradci Králové, Pražská třída 320/8, škodu ve výši 10 608 799,18 Kč odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu ČR zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v Hradci Králové, Pražská třída 320/8, ve výši 1 872 141,03 Kč odpovídající 9% čerpané částky, přičemž k vyplacení vyžádané platby ze strany Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod nedošlo,

66. v podstatných směrech odpovídají obsahu provedeného dokazování a lze je v zásadě proto považovat za zákonná a správná.

67. Přisvědčit nelze ani většině odvolacích námitek poukazujících na skutečnost, že odůvodnění napadeného rozsudku je nedostatečné a nepřezkoumatelné.

68. Z odůvodnění napadeného rozsudku je sice zřejmé, že vlastní hodnocení provedených důkazů týkající se nyní posuzovaných tří obžalovaných, popisuje nalézací soud pouze v odst. 367 – 370 rozsudku, avšak soud rovněž důvodně odkazuje na odůvodnění předchozích rozhodnutí v této trestní věci, zejména pokud jde o hodnocení důkazů a skutková zjištění v jeho předchozím rozsudku o vině některých obžalovaných, tedy v rozsudku KS 7 T 11/2015-10032 ze dne 21. 1. 2019, a v navazujícím rozsudku odvolacího soudu - Vrchního soudu v Praze 4 To 11/2019 ze dne 24.3.2022, v nichž oba soudy rozhodly o vině většiny obžalovaných v této trestní věci vyjma současných odvolatelů, jejichž podstatné závěry (zejména že se žalovaný skutek stal, a že jím byly naplněny znaky konkrétních trestných činů,) se vztahují i k současným odvolatelům, tedy k obžalovanému [příjmení], který měl být podle obžaloby jedním z více obžalovaných (v současné době většinou pravomocně odsouzených), kteří se na popsáném skutku měli podílet, k obžalované právnické osobě Metrostav a. s., neboť v předchozích rozsudcích bylo pravomocně rozhodnuto o vině jejich zaměstnanců, a byl vysloven právní názor odvolacího soudu, že jejich protiprávní činnost je této právnické osobě přičitatelná, a k obžalované právnické osobě Metrostav Infrastructure, neboť v předchozím rozsudku vyslovil odvolací soud závazný právní názor, že je tato osoba právním nástupcem obžalované právnické osoby Metrostav, a. s., na kterého přešla její trestněprávní odpovědnost ve smyslu § 10 TOPO.

69. Jestliže za této situace nalézací soud v první řadě na tyto závěry odkázal, uvedl, že se těmito závěry v současné době pravomocných rozsudků cítí být vázán, a specifikoval, že nevyřešené zůstaly pouze otázka konkrétního podílu obžalovaného [příjmení] na uvedeném skutku a otázka,

zda ve vztahu k oběma právníkům osobám lze dospět k závěru o tom, že se ve smyslu § 8 odst. 5 TOPO zprostilý trestní odpovědnosti, či nikoliv, nelze mu takový postup vytýkat. Lze pouze dodat, že správnost většiny skutkových i právních závěrů citovaných rozsudků nalézacího a odvolacího soudu byla po vyhlášení napadeného rozsudku ještě potvrzena rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2022 sp. zn. 5 Tdo 994/2022, který odmítl dovolání spoluobviněných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] jako nedůvodná.

70. S ohledem na uvedenou skutečnost považuje odvolací soud za nedůvodnou celou řadu námitek proti skutkovým zjištěním, ale i proti některým právním závěrům, které odvolatelé v tomto trestním řízení vznášejí opakovaně, ať již sami, nebo které byly v průběhu tohoto řízení před nimi vznášeny jejich spoluobžalovanými v rámci jejich odvolání, jejichž nedůvodnost již v předchozím rozsudku řádně odůvodnil nalézací soud, nebo soud odvolací, z jejichž závěrů nalézací soud v tomto případě vycházel a důvodně se jimi cítil být vázán. Jedná se, kupř. o obžalovaným [příjmení] vznášené námitky proti závěru o souvislosti mezi obsahem telefonických hovorů z podzimu 2012 o požadavku investora na nezákonné, „vytěžení“ peněz z projektu, a mezi obsahem hovorů z roku 2013 o záměru neprovést mikropiloty, předstírat jejich provedení a fakturovat za ně, o námitku proti závěru o tom, že v hovorech se spolupachatelé domlouvali o tom, že se pokusí vyhovět nezákonnému požadavku investora na získání dotačních finančních prostředků k úhradě nákladů, které nemohly být z dotace hrazeny (tzv. nezpůsobilých výdajů), o námitku proti závěru o údajné neodůvodněnosti posouzení činu jako činu spáchaného členy organizované skupiny, o námitky obžalovaných [příjmení] a Metrostav a. s. proti závěru o výši škody, za kterou je i souladu s opakovaným závěrem Nejvyššího soudu v této trestní věci považována částka 12.480.940,21 Kč, či o námitku proti zvolené právní kvalifikaci dle § 260 a 212 tr. zákoníku (s výjimkou uvedení písm. a) v případě odst. 5 u § 260 tr. zákoníku, který v odst. 5 různé alternativy pod písm. a), b) apod., neuvádí).

71. Důvodné neshledal odvolací soud ani námitky podaných odvolání proti způsobu, jakým nalézací soud v napadeném rozsudku vyhodnotil důkazy, na jejichž podkladě učinil závěry o vině odvolatelů. Přestože odůvodnění napadeného rozsudku působí poněkud nepřehledně, neboť ve vztahu k obž. [příjmení] se hodnotící pasáže nacházejí na několika místech, a ve vztahu k obžalované právnické osobě Metrostav a. s. kromě stručného posouzení relevantních důkazů soud rozvedl některé své úvahy nejednoznačným způsobem a některé z důkazů vyplývající skutečnosti, na které byl v předchozím rozsudku odvolacího soudu upozorněn, znovu nehodnotil, v zásadě lze z odůvodnění napadeného rozsudku zjistit, že soud posuzoval pro své závěry podstatné důkazy a závěry, které z nich dovodil, nejsou v logickém rozporu s dalšími ve věci provedenými důkazy, odpovídají obsahu provedených důkazů posouzených v jejich vzájemných souvislostech, a lze je proto považovat za důkazně podložené a za správné.

72. Z odůvodnění rozsudku v odst. 269 – 271 a v odst. 367 je zřejmé, že závěry o vině obžalovaného [příjmení] opřel soud prvního stupně důvodně zejména o obsah odposlechů telefonických hovorů, které v hlavním líčení k důkazu řádně přehrál, které většinou (s výjimkou hovorů z 19. 10. 2012) převzal do výroku napadeného rozsudku, a které proběhly v době od 19. 10. 2012 do 17. 1. 2013 především mezi ním a v současné době již pravomocně odsouzenými spoluobviněnými [titul]. [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení].

73. Na základě vyhodnocení uvedených hovorů v kontextu řady dalších důkazů bylo již v předchozí fázi řízení dovozeno, že zmínění spoluobvinění, které soud již pravomocně uznal vinnými, spolu jednali o nezákonném požadavku investora na „vytěžení“ (odčerpání) finančních prostředků z dotace na s projektem spojené náklady, které nemohly být z dotace pokryty. Na způsobu, jak tomuto požadavku vyhovět, se dohodli, a následnými kroky, spočívajícími v předstírání neprovedení mikropilotů a ve fakturaci za tyto nerealizované mikropiloty, která byla následně zahrnuta do žádosti o čerpání dotace, se pokusili tento záměr realizovat. Tento skutek, včetně souvislosti mezi dohodami o požadavku na „vytěžení“ a mezi následným zastíráním

neprovedení mikropilotáže a její fakturací, je podrobně popsán a relevantní důkazy jsou podrobně rozvedeny a vyhodnoceny zčásti v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019 sp. zn. 7 T 11/2015, a zejména v rozsudku odvolacího Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021 sp. zn. 4 To 11/2019. V této souvislosti lze odkázat především na odst. 126-128, 149 – 150, a 153 tohoto rozsudku, který byl všem odvolatelům v řízení řádně doručen. Stejně tak lze odkázat na odst. 156 téhož rozsudku, v němž se odvolací soud již vyjadřoval k opakovaným námitkám obžalovaných proti závěru, že se měli žalované trestné činnosti dopustit jako členové organizované skupiny.

74. Lze současně přisvědčit názoru nalézacího soudu, že se cítí být těmito závěry, k nimž v tomto řízení dospěl, a to v podobě, v jaké jejich správnost potvrdil odvolací soud, vázán. Veškeré námitky odvolání obžalovaného [příjmení] polemizující s tímto způsobem vyhodnocení provedených důkazů, jak již bylo uvedeno výše, ať již jde o námitky proti závěru o souvislosti mezi obsahem hovorů z podzimu 2012 o požadavku investora, a mezi obsahem hovorů z roku 2013, o realizaci záměru neprovést mikropiloty, předstírat jejich provedení a fakturovat za ně, či o námitku proti závěru, že v hovorech se spolupachatelé domlouvali, že se pokusí vyhovět nezákonnému požadavku investora na získání dotačních finančních prostředků k úhradě nákladů, které nemohly být z dotace hrazeny, považuje odvolací soud proto za zcela nedůvodné.

75. Tytéž důkazy – telefonické hovory- nyní hodnotil nalézací soud znovu důvodně pouze v tom ohledu, zda z nich lze případně dovodit spoluúčast obžalovaného [příjmení] na výše uvedené trestné činnosti pravomocně odsouzených spoluobviněných, či nikoliv. Některé z těchto hovorů opakovaně k důkazu provedl i odvolací soud, aby si definitivně ověřil správnost jejich vyhodnocení.

76. Nejedná se se dvěma výjimkami (hovor NUK 10 z 19. 10. 2012 v 12,49,00 a z 24. 10. 9,39,05) o hovory vedené obžalovaným [příjmení], ale jde především o hovory mezi v současné době již odsouzenými spolupachateli. Přesto nelze považovat za důvodnou námitku, že z tohoto důvodu je nelze považovat za důkazy dostatečné k závěru o vině obžalovaného [příjmení], neboť tento obžalovaný, který v telefonátu dne 19.10.2012 sám žádal o schůzku s ing. [příjmení] ohledně hotelu Bohemia, a dne 24. 10. jej informoval o schůzce s [titul]. Novým o, „tom projektu“, je v ostatních hovorech spoluobviněných jednoznačně zmiňován tak, že o povaze jeho účasti na posuzovaném skutku není pochyb. Z kontextu těchto hovorů bez jakýchkoliv pochybností vyplývá jednak skutečnost, že obžalovaný [příjmení] byl vedle odsouzeného [příjmení] osobou, která uvedeným spolupachatelům tlumočila nezákonný požadavek investora (společnosti H holding), aby se zhotovitel (Metrostav a. s.) s technickým dozorem (Cettus) snažili v rámci projektu zajistit získání dotačních finančních prostředků na pokrytí dalších nákladů projektu, které investor nechtěl sám financovat, a zároveň byl osobou, se kterou chtěli uvedení spoluobvinění jednat o způsobu, jakým by bylo reálně možno tohoto nezákonného záměru dosáhnout, a se kterou se na něm nakonec dohodli (viz hovory NUK 10 z 19. 10., 24. 10., 25. 10., 20. 11., 5.12. 2012, a 15.1. 16. 1. a 17. 1. 2013). V hovorech z 24. 10. je m. j. opakovaně zmiňována schůzka mezi obžalovaným [příjmení] a [titul]. Novým, v jejímž rámci probírali požadavek svědka [příjmení] (majitele investora) na, „vytěžení“ peněz z projektu, a je zde zaznamenáno i přání [titul]. Nového (za Cettus), aby investor schválil, že za něj se spoluobviněnými může o uvedeném nezákonném požadavku jednat právě obžalovaný [příjmení] a nikoliv již odsouzený [příjmení]. V hovorech z 25. 10., 20. 11. 5. 12 a 15. 1. se obvinění [titul]. [příjmení], [titul]. Nový a [titul]. [příjmení] domlouvají o tom, jakým způsobem by bylo možno kýžené, úspory“ dosáhnout, přičemž 20. 11. poprvé hovoří o možném zrušení mikropilotů, které by mohly přinést dost velkou, „úsporu“, ale zhotovitel by přišel o zisk, a je proto nutno se domluvit, co se sdělí investorovi, 15.1. řeší, zda a jak zakamuflovat před [příjmení], jak velkou, „úsporu“ ve skutečnosti získají. Skutečnost, že za investora se na řešení této otázky nakonec podílel obžalovaný [příjmení], ve vztahu k němuž nic zastíráno nebylo, je patrná zejména z hovorů z 16. a 17. 1. 2013. V hovoru z 16.1 [titul]. [příjmení] s [titul]. Novým informují [titul].

[příjmení] m. j. o zájmu obžalovaného [příjmení] o zápočet betonu a domlouvají se znovu o způsobu realizace,, úspory“ neprovedením mikropilotáže (v jehož rámci nelze požadavek [příjmení] na zápočet betonu realizovat, protože beton se navážet vůbec nebude), a její fakturací, dále domlouvají, že zítra si to (tento konkrétní jimi předjednaný způsob,, úspory“) zkouší s [příjmení] říct na rovinu. Z hovoru ze dne 17. 1. 2013 vyplynulo, že zmíněné jednání s obžalovaným [příjmení], na kterém došlo k dohodě o neprovedení mikropilotáže a o její fakturaci v souladu s návrhem [titul]. [příjmení], bezprostředně před tímto telefonátem proběhlo.

77. Nedůvodné jsou námitky odvolání obžalovaného [příjmení] proti způsobu hodnocení obsahu telefonického hovoru z 16. 1., podle nichž v něm zmíněná představa obžalovaného [příjmení] o započtení ceny betonu svědčí o tom, že o neprovedení mikropilotáže nevěděl, neboť z téhož hovoru, jak již bylo uvedeno, zároveň vyplývá, že se spoluobžalovaní se následně dohodli, že tento záměr nebudou před [příjmení] tajit, ale budou s ním o něm,, zítra na rovinu“ hovořit, a z hovoru z 17. 1. 2013 v návaznosti na to vyplývá, že k dohodě s obžalovaným [příjmení] o tom, co,, chtěl [příjmení]“ (neprovedení mikropilotáže a předstírání toho, že proběhla), toho dne skutečně došlo. Z uvedeného je zároveň zřejmé, že obhajoba obžalovaného [příjmení], že neměl nic společného se záměrem spoluobžalovaných neprovést projektované mikropiloty, a že sice věděl o tom, že zhotovitel stavby zvažuje, zda projektované mikropiloty provede nebo nikoliv, ale nevěděl o tom, jak se nakonec rozhodl, byla uvedenými důkazy jednoznačně vyvrácena.

78. Vzhledem k tomu, že nalézací soud na podkladě uvedených důkazů důvodně neměl o jednání obžalovaného [příjmení] žádných pochybností, neobstojí ani námitky tohoto obžalovaného, v nichž se dovolává postupu dle zásady in dubio pro reo. Jelikož otázka vyčíslení způsobené škody byla v této trestní věci již opakovaně vyřešena m. j. i rozhodnutími Nejvyššího soudu, který ohledně ní vyslovil závazný právní názor, jak bude ještě rozvedeno níže, nemohla být uvedená zásada uplatněna ani ve vztahu k závěru o způsobené škodě.

79. Důvodnou shledal odvolací soud pouze námitku odvolání obž. [příjmení], že popis skutku, jímž jej nalézací soud uznal vinným ve výroku napadeného rozsudku, ani odůvodnění těchto skutkových zjištění, neodpovídají závěru nalézacího soudu o jeho vině organizátorstvím trestného činu poškození finančních zájmů EU a trestného činu dotačního podvodu ve stádiu pokusu.

80. Skutek, tak jak je popsán, a jak odpovídá obsahu uvedených důkazů, pokud jde o konkrétní jednání obžalovaného [příjmení] zahrnuje jednak zprostředkování nezákonného požadavku investora na nezákonné odčerpání dotačních prostředků (vyplývá zejména z hovoru z 24. 10. v kontextu dalších hovorů), a dále jednání o realizaci tohoto požadavku neprovedením mikropilotáže a fakturací za ni a dohodu o ní (zaznamenáno v hovoru z 17. 1. v kontextu dalších hovorů). Dalšími důkazy bylo spolehlivě prokázáno, že spoluobvinění se o realizaci uvedené dohody pokusili, jakékoliv další ovlivňování realizace uvedeného záměru či jiné zásahy do něj ze strany obž. [příjmení] však doloženy nebyly.

81. Vzhledem k tomu se právní kvalifikace tohoto jednání obžalovaného jako organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nejvíce jako odpovídající, neboť pod organizátorstvím, které je definováno jako zosnování či řízení trestného činu, je nutno si představit komplexnější jednání, spočívající kupř. ve vymyšlení a vypracování plánu konkrétního spáchání, zajištění styku osob, které se na spáchání budou podílet, rozdělování úkolů jednotlivým osobám, zajišťování utajení jednotlivých podílejících se osob, což odpovídá jednání obž. [příjmení] a Nového, kteří za organizátorství již byli pravomocně odsouzeni. Popsané a prokázané jednání obž. [příjmení], spočívající ve zprostředkování požadavku na spáchání trestného činu a ve schválení jinými osobami podrobně domluveného způsobu provedení podle názoru odvolacího soudu odpovídá jiné formě trestné součinnosti, konkrétně pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, které se dopustí ten, kdo umožní nebo usnadní jinému spáchání trestného činu (kupř. opatřením

prostředků, odstraněním překážek, radou, utvrzováním v předsevzetí, apod., tedy zřejmě i sdělením nezákonného požadavku a schválením způsobu jeho realizace).

82. Právní kvalifikace žalovaného skutku jako účastenství na pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr.zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, odpovídá skutkovým zjištěním, byla již předmětem podrobného rozboru odvolacího soudu zejména v odst. 192-194 rozsudku z 24. 3. 2022 4 To 11/2019, a nalézací soud tedy v zásadě nepochybil, jestliže z ní vyšel i v případě skutku kladeného za vinu obžalovanému [příjmení]. Nezávažným nedostatkem je skutečnost, že soud uvedl ve výroku rozsudku ust. § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, přestože, jak již bylo uvedeno, pátý odstavec tohoto ustanovení neobsahuje varianty pod různými písmeny, a správná kvalifikace by měla být dle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku. Jedná se o pochybení, které lze jednoduše odstranit v rámci nového vyslovení výroku o vině, případně i jen v rámci odůvodnění rozhodnutí.

83. Pokud jde o skutková zjištění ohledně obžalované právnické osoby Metrostav a. s., nalézací soud, jak již bylo uvedeno, důvodně vycházel ze skutečnosti, že jeho předchozím již pravomocným rozsudkem byli uznáni vinnými m. j. obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], který v rozhodné době zastával ve společnosti Metrostav a. s. pozici oblastního ředitele pro Pardubický kraj, divize 9, obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení], zaměstnanec společnosti Metrostav a. s. v postavení manažera projektu a stavbyvedoucího, a [titul] [jméno] [příjmení], zaměstnanec společnosti Metrostav a. s. v postavení stavbyvedoucího. V situaci, kdy na základě posouzení důkazního materiálu dospěl nalézací soud k závěru o tom, že skutek, kterého se výše uvedení obžalovaní dopustili, právně posouzený jako pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr.zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, a pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, je ve smyslu § 8 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále TOPO) obžalované právnické osobě Metrostav a. s. přičitatelný, důvodně jej převzal do skutkových zjištění v napadeném rozsudku.

84. Vzhledem k tomu lze na tomto místě zopakovat, že námitky proti jednotlivým skutkovým zjištěním, vznášené opětovně kupř. v odvolání obžalované právnické osoby Metrostav a. s., (kupř. námitky proti závěru o výši způsobené škody), považuje odvolací soud za nedůvodné.

85. S argumentací ohledně závěru o výši škody (který v odvoláních napadá jak obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s., tak obžalovaný [příjmení]) lze odkázat na podrobné odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze 4 To 11/2019 z 24. 3. 2022 v odstavcích 161- 173, kde se odvolací soud vypořádal s námitkami odvolání spoluobviněných proti údajně nesprávnému opomenutí výpovědí svědků [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a Krejčí, a posudku [titul]. [příjmení], vysvětlil, proč v posuzovaném případě nepřipadá v úvahu uplatnění subsidiarity trestní represe, podrobně objasnil postupný vývoj stanoviska ke způsobu vyčíslení škody v posuzovaném případě v závislosti na vývoji důkazní situace a celou otázku uzavřel v odst. 172-173 tím, že

„ uvedené skutečnosti ovšem v tomto dalším řízení po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze usnesením Nejvyššího soudu nehrají podstatnou roli s ohledem na právní názor Nejvyššího soudu vyslovený v odst. 81 zrušujícího usnesení ze dne 13.10.2021, podle něhož přístup k výši škody způsobené kvalifikovanými skutkovými podstatami trestných činů dotačního podvodu dle § 212 odst. 1 tr. zákoníku a poškození finančních zájmů EU dle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, resp. k výši škody zamýšlené v rámci pokusu o tyto trestné činy, je zcela nezávislý na případném přístupu dotačního orgánu a za škodu je podle názoru NS nutno považovat veškeré požadované plnění od dotačního orgánu, aniž by bylo nutné podrobněji odlišovat, zda se předložené nepravdivé doklady týkaly veškerého plnění nebo pouze jeho části, tedy i v posuzovaném případě, kdy se nepravdivá fakturace

v rámci požadavku na vyplacení částky 12 480 940,21 Kč týkala,, pouze“ částky 1.244.628 Kč. Tímto právním názorem je odvolací soud ve smyslu § 265 s odst. 1 tr. řádu v této trestní věci vázán.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem a ke stanovisku trestního kolegia NS ze dne 26. 4. 2018 sp. zn. Tpnj 300 /2017, na které NS ve svém usnesení poukazuje, odvolací soud tedy konstatuje, že za hrozící škodu ve vztahu k pokusu trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, je v tomto případě nutno považovat celkovou požadovanou částku 12 480 940,21 Kč, a za škodu hrozící v případě pokusu trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku částku 10 608 799,18 Kč, což je částka, která měla být vyplacena z rozpočtu EU.“

86. Zcela neopodstatněná je námitka obžalované právnické osoby Metrostav a. s., že se nalézací soud, ale ani odvolací soud, údajně nikdy doposud nevypořádaly s obhajobou spočívající v tom, že obvinění neměli v úmyslu čerpat neoprávněně dotační prostředky, protože nechali zpracovat projektovou dokumentaci, která mikropiloty neobsahovala, a že soudy až doposud tuto skutečnost až ostentativně ignorují. S touto otázkou se naopak podrobně vypořádal Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku z 24. 3. 2022 sp. zn. 4 To 11/2019 v odst. 160 následujícím způsobem:

„Obstát nemůže ani argumentace některých obžalovaných, že důkazem o tom, že obžalovaní neměli v úmyslu čerpat dotační prostředky neoprávněně, byla vypracovaná poslední projektová dokumentace ze dne 11.2.2013, která odrážela reálný stav a mikropilotáž tedy neobsahovala, na jejímž základě mělo podle obžalovaných dojít po dokončení projektu ke stornování faktury za mikropiloty, přičemž plnění na tuto fakturu mělo být podle nich započteno na případné vícepráce. Je nutno uvést, že taková argumentace je především v rozporu s obsahem uvedených odposlechů, které jednoznačně svědčí o snaze obžalovaných [příjmení], [příjmení] a Nového získat nezákonně finanční prostředky pro investora i pro sebe. Dále lze poukázat na to, že pokud by obžalovaní měli skutečně v úmyslu nerybotovení mikropilotů následně oznámit, byla by celá pracně domlouvaná a realizovaná kamuflač zbytečná. Z vyjádření pracovníků RRRS SV svědků [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení] i z obsahu dotačních dokumentů pak jednoznačně vyplývá, že vypuštění mikropilotů v důsledku nedostatku či vady projektu by vedlo ke zkrácení dotačních prostředků a finanční prostředky takto ušetřené by nemohly být užity k financování víceprací. Tuto skutečnost připustil i kupř. obžalovaný [příjmení], když ve svém odvolání m. j. namítal, že soud pominul, že z výpovědi [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplynulo, že dotační orgán by případ považoval za porušení rozpočtové kázně a tuto položku by hodnotil jako nezpůsobilý výdaj a jako takovou by ji sankcionoval, či obžalovaný [příjmení] když uvedl, že podle svědka [titul]. [příjmení] šlo pouze o metodické pochybení, jestliže nedošlo k vyplacení peněz, jinak by šlo o porušení rozpočtové kázně. Jestliže obžalovaní [příjmení] a [jméno] ve svých odvoláních naopak tvrdili, že uvedení svědci potvrdili, že by náklady spojené s uvedenou změnou byly označeny za způsobilé, je třeba uvést, že zmínění svědci, jak je patrné z jejich výpovědí, v průběhu řízení vypovídali místy rozporuplně a vyhlýbavě, pasáže, na něž odvolatelé poukazují, neobstojí v kontextu všech výpovědí těchto svědků ani v konfrontaci s dotačními předpisy, z nichž, jak bylo uvedeno, vyplývá jednoznačně závěr opačný, což nalézací soud nijak nebhodnotil. Z obsahu spisu je dále zřejmé, že uvedená dokumentace nebyla na rozdíl od ostatní dokumentace v rámci přípravného řízení zajištěna, a listina, která ji měla představovat, byla předložena obhajobou až v průběhu řízení před soudem. Z odposlechů telefonických hovorů (konkrétně kupř. z hovoru mezi Novým a [příjmení] ze dne 6. 2. 2013, 13,52) vyplynulo, že uvedená dokumentace skutečného provedení stavby nebyla v době, kdy již došlo k pořízení falešných dokumentů o údajné realizaci mikropilotáže (fotografií, zážnamů ve stavebním deníku) ještě vyhotovena, a že měla následně obdobně jako další zamýšlené doklady, např. smlouva o dílo a dodatek k této smlouvě, na jejichž vyhotovení se obžalovaný [příjmení] domlouval se svědkem [příjmení] (viz hovor mezi [příjmení] a [příjmení] ze 4.2., 14, 18) sloužit jako alibi pro případ, že by došlo k odhalení skutečnosti, že mikropiloty nebyly vyhotoveny.,,

87. V odst. 368 odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud ve vztahu k obžalované právnické osobě Metrostav a. s. v první řadě konstatuje, že co se týče závěru o přičitatelnosti protiprávního jednání, vychází z pravomocného odsouzení pracovníků obžalované právnické osoby Metrostav a. s. [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudila, a ze závěru odvolacího soudu, že jejich protiprávní činnost je přičitatelná této obžalované právnické osobě. K tomu odvolací soud uvádí, že k závěru o tom, že jednání [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] (nikoliv

těž jednání [titul]. Prudila, jak zřejmě omylem uvádí nalézací soud) posuzuje jako jednání této právnické osobě přiřitatelné, dospěl nalézací soud v tomto trestním řízení ve svém rozsudku ze dne 21. 1. 2019, a tento jeho závěr byl potvrzen a podrobněji odůvodněn v navazujícím rozsudku odvolacího Vrchního soudu v Praze 4 To 11/2019 ze dne 24.3.2022.

88. Z jeho odst. 181 lze citovat, že, co se týče závěru nalézacího soudu ve vztahu k obžalované společnosti Metrostav, a. s., odůvodněného v odst. 369-370 rozsudku, v odst. 369 soud konstatuje, že jednání [titul]. [příjmení] i [titul]. [příjmení] posuzuje jako jednání osob ve vedoucím postavení vykonávajících řídicí činnost a považuje proto jejich jednání za jednání právnické osobě Metrostav započitatelné. K této otázce se odvolací soud vyjadřoval již ve svém minulém rozhodnutí, v němž poukázal na to, že [titul]. [příjmení] byl v pozici vedoucího projektu, což je ve smyslu organizačního řádu divize 9 účinného od 1. 1. 2012 na čl. 8235 osoba vykonávající řídicí činnost na úrovni III. stupně řízení ve vztahu k realizačnímu týmu projektu v takovém rozsahu, že je podle názoru odvolacího soudu možno považovat ji za osobu ve vedoucím postavení vykonávající řídicí činnost ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO. Uvedené ustanovení nelze podle názoru odvolacího soudu aplikovat pouze na osoby ve vrcholném managementu, ale podle okolností i na osoby v nižším stupni řízení, rozhodující bude přitom konkrétní povaha řídicí činnosti. V daném případě je rozhodné, že společnost M má složitou vícestupňovou organizační soustavu, přičemž vrcholný management se zabývá řízením společnosti pouze v obecné či koncepční rovině, řízení konkrétních činností společnosti, které naplňují předmět činnosti této společnosti, přísluší vedoucím na nižších stupních řízení. V tomto případě vedoucí projektu byl řídicí osobou, zodpovědnou za realizaci celého projektu v rozsahu, který nalézací soud správně charakterizoval, přičemž realizace stavebních projektů patřila k hlavní náplni činnosti společnosti M, a podle názoru odvolacího soudu s ohledem na rozsah jeho řídicích pravomocí je možno považovat jej za osobu ve vedoucím postavení společnosti vykonávající řídicí činnost ve smyslu citovaného ustanovení ZTOPO. Pokud jde o postavení obžalovaného [titul]. [příjmení], odvolací soud poukázal na to, že pozice oblastního ředitele, kterou tento obžalovaný zastával, byla pozicí ve vedení divize, konkrétně na úrovni II. stupně řízení vedení divize (viz organizační řád divize 9 účinný od 1. 1. 2012 čl. 8235), a osobu, která se v takové pozici nachází, lze proto podle názoru odvolacího soudu považovat za osobu ve vedoucím postavení vykonávající řídicí činnost ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO. Skutečnost, že z uvedené pracovní pozice nepříslušela obžalovanému [titul]. [příjmení] činnost přímo související s realizací stavby, není sama o sobě překážkou pro posouzení trestní odpovědnosti právnické osoby. S uvedenými závěry se nalézací soud ztotožnil a odvolací soud je považuje i nadále za opodstatněné a správné. Lze dodat, že obžalovaný [titul]. [příjmení] navíc podle obsahu provedených důkazů disponoval autoritou, která byla v rámci trestné činnosti respektována jako nejvyšší byt' neoficiální autorita za společnost Metrostav, a. s. Pokud jde o úvahu, zda lze protiprávní jednání uvedených obžalovaných fyzických osob považovat za trestný čin spáchaný právnickou osobou, konstatoval nalézací soud dále, že [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] se jednání dopustili minimálně v rámci činnosti právnické osoby METROSTAV, a. s., a rovněž tyto závěry nalézacího soudu považuje odvolací soud za správné. S ohledem na to považuje za nedůvodné veškeré námitky odvolání obžalovaných, které proti těmto závěrům směřují.“

89. Nelze proto za opodstatněné považovat ani námitky odvolání obžalované právnické osoby Metrostav a. s., že závěr o přiřitatelnosti řeší nalézací soud pouhým odkazem na blíže nespecifikované rozhodnutí odvolacího soudu, či že odvolací soud měl v rozsudku z března 2022 odkazovat na své předchozí rozhodnutí ve věci z února 2020, které však bylo zrušeno Nejvyšším soudem. Skutečnost, že v odst. 368 napadeného rozsudku nalézací soud omylem uvedl, že obžalované právnické osobě je přiřitatelná vedle trestné činnosti odsouzených [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] také trestná činnost odsouzeného [titul]. Prudila, nemá na správnost závěru o

přičitatelnosti jednání [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] obžalované právnické osobě Metrostav a. s. žádný vliv.

90. V témže odstavci rozsudku pak nalézací soud konstatuje, že jeho úkolem bylo znovu posoudit, zda obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s. vynaložila veškeré úsilí a učinila taková opatření, aby bylo možno učinit závěr, že se zprostila trestní odpovědnosti ve smyslu § 8 odst. 5 TOPO.

91. V této souvislosti je nutno připomenout, že, jak je zřejmé z odůvodnění předchozího rozsudku odvolacího soudu v odst. 182-189, důvodem pro původní závěr nalézacího soudu, že obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s. vynaložila veškeré úsilí a učinila taková opatření, že bylo možno dospět k závěru, že se zprostila trestní odpovědnosti ve smyslu § 8 odst. 5 TOPO, bylo jeho hodnocení výpovědi svědka [titul]. [příjmení], které odvolací soud nepovažoval za zákonné a správné, neboť nalézací soud v jeho rámci pominul některé z důkazního hledisky významné pasáže výpovědi tohoto svědka, z nichž v rozporu s jeho závěrem vyplynulo, že obžalovaná společnost v kritické době z organizačních důvodů neprovedla standardní vytýkáací řízení, a kontrola proto proběhla až v důsledku přerušení stavby po zásahu policie. Svědek [titul]. [příjmení] dále uvedl, že z vlastního šetření následně zjistil, že není řádně doložena fakturace mikropilot a když od obžalovaného [titul]. [příjmení] zjišťoval, důvod, dozvěděl se, že došlo ke změně projektu, aniž by se dále zajímal o to, zda byla tato změna řešena standardní cestou nebo nikoliv, přesto, že jak sám uvedl, o důvodu změny nevěděl, a ačkoliv z důkazů vyplynulo, že ze svého postavení měl být právě on osobou, která by měla být o takové změně informována. Z výpovědi [titul]. [příjmení] také vyplynulo, že ani závěr nalézacího soudu o náležité reakci Metrostavu na uvedená zjištění odvoláním a převodem zaměstnanců na jiné pozice není přesný, neboť k převodu [titul]. [příjmení] došlo z důvodu jiného podezření, a z listinných důkazů vyplynulo, že [titul]. [příjmení] figuroval ve stejné pozici vedoucího projektu ještě v dalších dvou projektech poté, kdy došlo k zásahu policie. Kromě pominutí těchto významných z důkazu vyplývajících skutečností upozornil odvolací soud soud prvního stupně i na některé další z důkazů vyplývající skutečnosti, podstatné pro uvedený závěr o přístupu obžalované právnické osoby k jednání, které bylo důvodem pro zásah policie na stavbě a pro její zastavení, které nalézací soud nehodnotil vůbec. Soud tak byl kupř. upozorněn na obsah řady odposlechů telefonických hovorů, z nichž by byl mohl případně dovodit, že o posuzovaném jednání v kritické době věděli i někteří další zaměstnanci obžalované právnické osoby, aniž by tuto skutečnost ohlásili alespoň prostřednictvím v té době zavedené anonymní linky, „volejte řediteli“. Zároveň byl nalézací soud upozorněn na výpověď JUDr. [příjmení], který nejprve uvedl, že uvedené chyby by se nakonec zjistily, avšak nakonec připustil, že u mikropilotáže by se to možná nakonec nezjistilo (čl. 8552). V odst. 235-236 proto odvolací soud soudu nalézacímu uložil, aby se znovu a náležitě vypořádal s obsahem uvedených důkazů a zvážil, zda v souvislosti s ním může obstát jeho dosavadní závěr, že obžalovaná právnická osoba vynaložila veškeré úsilí, které bylo na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila. Je třeba zároveň poukázat na skutečnost, že odvolací soud zrušil zprošťující výroky soudu prvního stupně z důvodu uvedeného v ust. § 258 odst. 1 písm. b), d), tr. řádu, tedy pro neúplnost či vadnost skutkových zjištění v důsledku toho, že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a z důvodu porušení ustanovení trestního zákoníku (důkazně dostatečně neodůvodněný zprošťující závěr), nikoliv proto, že by bylo třeba k objasnění věci důkazy opakovat nebo provádět důkazy další. Všechny důkazy, na jejichž obsah odvolací soud nalézací soud upozorňoval, byly totiž v řízení před nalézacím soudem řádně provedeny. Nelze proto přisvědčit námitkám obžalovaných právnických osob Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. proti tomu, že nalézací soud v napadeném rozsudku dospěl nově ke zcela opačným závěrům, než v rozsudku původním, aniž by nově provedl jakýkoliv důkaz, který by změnu jeho závěrů opodstatnil. Jak vyplývá z ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, a § 259 odst. 1 tr. řádu, je takový postup postupem zákonem předvídaným, a nelze proto nalézacímu soudu vytýkat, jestliže

v souladu s pokyny odvolacího soudu za situace, kdy dokazování doplnil jen částečně, a to novými důkazy, předloženými či navrženými obhajobou, znovu sám hodnotil všechny do té doby řádně provedené důkazy s přihlédnutím k obsahu některých těchto důkazů, které při minulém hodnocení pominul, na které byl odvolacím soudem upozorněn, a v souvislosti s tím přisvědčil názoru odvolacího soudu, že jeho předchozí závěr byl s některými uvedenými skutečnostmi z těchto důkazů vyplývajícími v rozporu, a že je na místě dospět k závěru opačnému.

92. Nálezací soud se v již zmíněném odst. 368 sice k hodnocení obsahu odvolacím soudem uvedených výpovědí svědků nevyjádřil, ale k posouzení otázky případného zproštění se trestně právní odpovědnosti obžalované společnosti Metrostav a. s. se na rozdíl od svých původních závěrů k jím provedeným důkazům, které původně nehodnotil, vyjádřil v souladu s obsahem jiných jím provedených důkazů, když konstatoval, že o neprovedení mikropilotáže v kritické době věděli i další řídicí pracovníci společnosti M, aniž by proti ní zasáhli. Z toho pak logicky vyvodil, že navzdory tomu, že kontrolní mechanismy společnosti M v kritické době existovaly, systém těchto opatření byl velmi formální, a jeho dodržování nebylo vymáháno a omezovalo se pouze na provádění pravidelných školení. V této souvislosti soud důvodně poukázal na skutečnost, že bylo m. j. prokázáno, že se obžalovaný [titul]. [příjmení] se svými „podřízenými“ obžalovanými [titul]. [příjmení] a [titul]. Prudilem domlouval na tom, jak neprovedení mikropilotáže co nejlépe zakrýt, a obžalovaní tak následně po vzájemné dohodě i činili, což by bylo nelogické za předpokladu, že by kontrolní mechanismy společnosti byly tak účinné, že by takové jednání v budoucnu nutně jimi muselo být odhaleno, jak se hájí obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s. Tento závěr, byť je ve zmíněném odst. 368 formulován poněkud krkolomně, je m. j. v souladu s důkazem, který opakovaně provedl v posledním veřejném zasedání i odvolací soud, a to s odposlechem hovoru mezi obžalovanými [titul]. [příjmení], [titul]. Novým a [titul]. [příjmení] z 16.1.2013. Z něj je bez pochybností zřejmé, že důvodem pro domluvy, jak má být předstírané nerealizované provedení mikropilotů dokumentováno, jichž se účastnil i jeden z vedoucích pracovníků obžalované společnosti Metrostav a. s., [titul]. [příjmení], byla právě snaha zastrít neprovedení mikropilotáže před případnou kontrolou.

93. Svůj závěr o tom, že formální kontrolní mechanismy ve společnosti Metrostav a.s. v posuzovaném období let 2012 2013 reálně nefungovaly, nálezací soud v napadeném rozsudku důvodně opřel i o zjištění, že posuzovaný skutek není jediným trestným činem, jehož se obžalovaná společnost Metrostav a. s. dopustila, a poukázal přitom na rozsudek VS v Praze z 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020.

94. V této souvislosti doplnil odvolací soud dokazování spisy a rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016, Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020, Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022, a Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023. Z těchto důkazů v souladu s výše uvedeným závěrem nálezacího soudu vyplynulo, že obžalovaná právnická osoba Metrostav a. s. se v průběhu žalovaného období let 2012 2013 kromě skutku, který je jí kladen za vinu v tomto řízení, dopustila celkem deseti dalších trestných činů, z toho pěti zvláště závažných trestných činů, a to pokračujícího zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, pomoci ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zločinu podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a zločinu dotačního

podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku a § 212 odst. 7 trestního zákoníku, na nichž se m. j. podílel jak obžalovaný [titul]. [příjmení], který byl pravomocně uznán vinným i v nyní posuzované trestní věci, tak tehdejší generální ředitel a člen představenstva Metrostavu a. s. a obchodní náměstek Divize 1 této společnosti.

95. Z uvedených skutečností podle názoru odvolacího soudu bez pochyb vyplývá, že obžalovanou společností Metrostav a. s. zmíněné kontrolní mechanismy, které měly být podle její obhajoby v letech 2012 2013 plně funkční, nebyly schopny zabránit tomu, že v průběhu let 2012 2013 se řada zaměstnanců této společnosti včetně osob zastávajících vysoké funkce v této společnosti dopustila v rámci čtyř různých veřejných zakázek různorodé trestné činnosti, počínaje podplácením ve snaze zmanipulovat výběrové řízení na veřejnou zakázku, přes podíl na vlastní manipulaci veřejnou zakázkou, až po snahu v rámci realizace veřejné zakázky podvodným jednáním zneužít dotační finanční prostředky ve prospěch investora i ve prospěch obžalované společnosti M jakožto zhotovitele zakázky.

96. O správnosti závěru nalézacího soudu o tom, že deklarovaný kontrolní systém společnosti Metrostav a. s. v posuzovaném období fakticky nebyl dostatečně využíván, svědčí i další z důkazů vyplývající skutečnosti, na které odvolací soud konkrétně poukazoval ve svém předchozím rozsudku, zejména v odst. 184-185, které vyplynuly z výsledku svědků [titul]. [příjmení] a JUDr. [příjmení], které nalézací soud v rámci hlavního líčení k důkazu řádně provedl, ale které opomenul vyhodnotit, a nehodnotil je ani v odůvodnění rozsudku napadeného. V reakci na námitky odvolání obžalované společnosti Metrostav a. s., která na výpovědi těchto svědků odkazuje a m. j. namítá, že Vrchní soud v Praze se nesprávně domníval, že vytýkácí řízení na úrovni divize mělo probíhat pravidelně měsíčně, ačkoliv ve skutečnosti mělo probíhat kvartálně, odvolací soud uvádí, že veškeré závěry, které zmiňoval v odst. 184 a 185 svého rozsudku, vycházely z citace výpovědí svědků [titul]. [příjmení] a JUDr. [příjmení]. Pokud odvolací soud ve svém rozsudku poukazoval na skutečnost, že v průběhu posuzované stavby počátkem roku 2013 neproběhlo vytýkácí řízení, které mělo standardně proběhnout, vycházel přímo z výpovědí svědků [titul]. [příjmení] a JUDr. [příjmení], kteří přes různé rozpory v podstatě shodně uvedli, že vytýkácí řízení na jaře 2013 neproběhlo, protože nečekaně došlo k personální změně v osobě ekonomického náměstka či ředitele, poté již došlo k zásahu policie. Svědek [titul]. [příjmení] výslovně uvedl, že jednou měsíčně měly probíhat standardní kontroly plánu, vytýkácí řízení na jaře 2013 neproběhlo a další mělo proběhnout někdy v červnu, koncem května však došlo k zásahu policie. Svědek [příjmení] [příjmení] pak vypověděl, že standardní vytýkácí řízení mělo proběhnout jednou za kvartál, projekty vyhodnocuje vedení divize měsíčně, kontroluje účet stavby, jsou tam i subdodávky, vytýkačka v únoru a březnu žádný problém nezjistila, neproběhla v dubnu a v květnu proto, že v březnu nečekaně skončil ekonomický ředitel. Po zásahu policie proběhla mimořádná kontrola, která zjistila jediný nesoulad-fakturované neprovedené mikopiloty atd. Z uvedených citací výpovědí obou svědků je zřejmé, že existuje určitý rozpor v jejich výpovědích ohledně četnosti vytýkácích řízení, kdy mluví jak o kvartálních vytýkácích řízeních, tak o měsíčních kontrolách, a o vytýkácích řízeních v únoru, březnu, dubnu a květnu, nicméně oba svědci se shodli na tom, že kontroly měly probíhat jednou měsíčně, ale v kritickém období jara 2013 neproběhly, protože došlo k nečekaným personálním změnám, a že fakturaci neprovedené mikropilotáže společnost zjistila až kontrolou provedenou vzhledem k zásahu policie na stavbě. Na základě uvedených důkazů dospěl odvolací soud k závěru v odst. 189 svého rozsudku, že skutečnost, že v průběhu zakázky došlo k fakturaci mikropilotů, které ve skutečnosti nebyly provedeny, odhalila společnost M až po zásahu policie, a že nelze tedy považovat za přesvědčivý předchozí závěr nalézacího soudu, že společnost vynaložila veškeré úsilí, které je na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila.

97. Týž závěr ovšem bez pochybností v současné době vyplývá i z výše zmíněných skutečností, na které nalézací soud nově poukázal v odůvodnění napadeného rozsudku. Ke všem provedeným

důkazům a jejich hodnocení je třeba dodat, že četná tvrzení jednotlivých svědků z řad tehdejších a současných zaměstnanců společnosti Metrostav a. s. o fungování compliance management systému v kritické době nemohou obstát v konfrontaci s důkazy v podobě autentických odposlechů, dalších důkazů a pravomocných odsuzujících rozsudků, jimiž bylo bez pochybností prokázáno, že v kritickém období se celá řada zaměstnanců obžalované společnosti M včetně vrcholově postavených manažerů dopouštěla v souvislosti s různými veřejnými zakázkami opakovaně různorodé trestné činnosti, o tomto jednání věděli i další zaměstnanci této společnosti, a přesto ani v jednom z těchto případů tvrzený systém nezafungoval, a k odhalení veškeré uvedené trestné činnosti došlo až na základě zásahů policie. Odvolací soud ze všech uvedených důvodů námitky odvolání obžalované společnosti Metrostav a. s. i obžalované společnosti Metrostav Infrastructure a. s. proti tomuto závěru nepovažuje za důvodné.

98. V podstatě v souladu se zákonem posoudil nalézací soud skutek ve vztahu k obžalovaným právníkům osobám Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. i po stránce právní. Správnost právní kvalifikace skutku, posouzeného jako pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr.zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5) tr. zákoníku, a pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst.1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, vyplývá z argumentace, kterou odvolací soud použil již ve svém předchozím rozsudku, jímž uznal pravomocně vinnými osoby obžalovaných [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení], jejichž jednání je považováno nalézacím soudem důvodně za jednání uvedeným obžalovaným právníkům osobám přičitatelné. Důvodnou shledal odvolací soud ve vztahu k právní kvalifikaci pouze námitku odvolání obžalované právnické osoby Metrostav a. s., spočívající v tom, že ust. § 260 odst. 5 tr. zákoníku, jímž byla obžalovaná právnická osoba uznána vinnou, nikdy neobsahovala písm. a), které je ve výroku napadeného rozsudku uvedeno. Zjištěný nedostatek spočívající v tom, že obžalovaná byla uznána vinnou m. j. pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr.zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ačkoliv správně měla být uznána vinnou pokusem téhož trestného činu dle § 21 odst.1 tr.zákoníku k § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, je zcela formální, a nemá jakýkoliv dopad na podstatu výroku o vině, ani na žádný jiný výrok napadeného rozsudku. Z toho důvodu nepovažoval odvolací soud za nutné zasahovat do jinak zcela zákonného a správného výroku o vině napadeného rozsudku a omezil se na to, že tuto skutečnost uvádí na pravou míru v odůvodnění tohoto svého rozsudku.

99. Důvodně neshledal odvolací soud ani námitky obžalované právnické osoby Metrostav Infrastructure a. s. proti tomu, že soud prvního stupně dospěl k závěru o jejím právním nástupnictví ve smyslu § 10 odst. 1 ZTOPO.

100. Námitku, že odvolací soud nemohl vyslovit v otázce přechodu trestní odpovědnosti právnické osoby žádný názor, natož závazný, neboť neprovedl žádné důkazy, které by jej mohly k takovému závěru vést, a že důkazy, které provedl odvolací soud, rozhodně nepovažuje za dostatečné, odvolací soud považuje za zcela neopodstatněnou. Jestliže odvolatelka rozebírá závěry rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 840/14 a uvádí, že z něj zjevně vyplývá, že ne každý případ singulární sukcese zakládá přechod trestní odpovědnosti dle § 10 odst. 1 ZTOPO, ale toliko takový, který vykazuje jisté (materiální) znaky blížíící se sukcesi universální, odvolací soud poukazuje na odst. 227-231 svého rozsudku z 24. 3. 2022 sp. zn. 4 To 11/2019, v nichž uvedl toto:

„ Co se týče otázky, zda v daném případě došlo či nedošlo k přechodu trestní odpovědnosti ve smyslu § 10 odst. 1, zabýval se odvolací soud předloženou argumentací ze strany dotčené MI, a. s. a obžalované Metrostav, a.s., a to i s přihlédnutím k obsahu jimi i státním zástupcem zmiňovaného rozhodnutí Ústavního soudu, v kontextu listinných podkladů předložených stranami a důkazů shromážděných ve spisu a dospěl k závěru, že MI a. s. je třeba považovat za právního nástupce Metrostav, a. s., na kterého přešla trestní odpovědnost obžalované Metrostav, a. s. Citované rozhodnutí Ústavního soudu konstatuje, že ne všechny případy singulární sukcese lze považovat za právní nástupnictví, které má ust. § 10 odst. 1 TOPO na mysli, avšak nelze mít za to, že by

ke přechodu trestní odpovědnosti nedošlo kupř. v případě převedení podniku (závodu) na nově vzniklou či existující obchodní společnost, neboť takový přístup by mohl vést k faktické beztrestnosti původní trestně odpovědné společnosti. Zde vyslovený závěr Ústavního soudu však podle názoru odvolacího soudu bez dalšího neznámá, že ke přechodu trestní odpovědnosti může dojít pouze v případě převedení celého podniku či celé bonitní části podniku, jak se snaží dovozovat obžalovaná [příjmení] a MI, a. s. Státní zástupce opodstatněně poukazuje na postupně se vyvíjející komentářovou literaturu, z níž vyplývá, že ke přechodu trestní odpovědnosti může dojít i při převodech obchodních závodů či jejich částí, které jsou relativně samostatnými obchodními jednotkami, a to především s ohledem na smysl a účel ustanovení § 10 odst. 1 TOPO, jímž je zamezit tomu, aby se trestně odpovědná právnická osoba mohla vyhnout důsledkům své trestné činnosti. Z uvedeného lze podle názoru odvolacího soudu dovodit, že i převod části organizačního útvaru společnosti M nazývaného „Divize 4“ lze považovat za převod relativně samostatné obchodní jednotky, který může vést ke přechodu trestní odpovědnosti původně obžalované společnosti Metrostav, a. s., na tuto jednotku, a to (s přihlédnutím k argumentaci Ústavního soudu ve shora uvedeném rozhodnutí) za předpokladu, že by to mohlo vést k tomu, že by se trestně odpovědná obžalovaná spol. Metrostav, a. s., mohla takovým způsobem vyhnout své trestní odpovědnosti, případně uloženému trestu.

Úkolem odvolacího soudu v této situaci bylo tedy přezkoumat, zda tento převod by mohl vést k případnému zmaření či ztížení výkonu trestu obžalované Metrostav, a. s., v případě, že by byla znovu uznána vinnou a potrestána, a i v tomto případě dospěl k pozitivnímu závěru. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že obžalovaná Metrostav, a. s., byla v době před vyhlášením usnesení NS v této trestní věci rozsudkem KS v Hradci Králové ze dne 11.8.2020 nepravomocně uznána vinnou a byl jí uložen jednak peněžitý trest, a jednak trest zákažu činnosti spočívající v zákažu výkonu stavební činnosti v rámci zakázek financovaných byt' částečně, na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v zákažu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku, nebo jakékoliv jiné veřejné podpory na dobu 6 let. Společnost MI, a. s., na níž byla Divize č. 4 převedena bezprostředně po uložení uvedeného trestu, a získala oprávnění k provozování stavebních a dalších činností, vykonávaných do té doby v rámci společnosti Metrostav, a. s., mohla okamžitě pokračovat v těchto činnostech, které doposud prováděla obžalovaná Metrostav, a. s., včetně těch, na které by se uvedený uložený trest zákažu činnosti vztahoval, a trest, uložený obžalované společnosti Metrostav, a. s., tak mohl být obcházen. Přestože odsuzující rozsudek vůči obžalované společnosti Metrostav, a. s., byl usnesením Nejvyššího soudu zrušen, stejná situace by nastala v budoucnu v případě, že by v dalším řízení došlo k opětovnému obdobnému odsouzení společnosti Metrostav, a. s.

Bez ohledu na vysvětlení důvodu pro vyčlenění části činnosti dosavadní Divize 4 Metrostavu pod nový subjekt MI, a. s., obchodně-strategickými zájmy obžalované Metrostav, a. s., nelze odhlédnout ani od toho, že k přípravě tohoto aktu došlo v době, kdy trestní řízení v této věci šlo k odsuzujícímu rozsudku vůči obžalované Metrostav, a. s., a k vlastnímu převodu došlo v krátké době po vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku. Ten byl vyhlášen dne 11.8.2020, a dne 25. 8. 2020 došlo k uzavření smlouvy o prodeji části závodu, k převodu vlastnického práva na základě vložení dokumentu do sbírky listin rejstříkového soudu dne 1.9.2020.

Na uvedených skutečnostech, které podle názoru odvolacího soudu svědčí o tom, že převod divize 4 na MI, a. s., by mohl vést k tomu, že by trest zákažu činnosti, uložený případně obžalované Metrostav, a. s., mohl být v rámci činnosti MI, a. s., obcházen, nemůže nic změnit ani oběma společnostmi dokládána skutečnost, že se v rámci MI, a. s., v současné době jedná jen o podstatně menší objem činnosti, kterou doposud vykonávala, a i nadále vykonává obžalovaná společnost Metrostav, a. s.

Tato skutečnost nemá podle názoru odvolacího soudu vliv na závěr o možnosti společnosti Metrostav, a. s., obcházet případně uložený trest zákažu činnosti v rámci činnosti společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., a tudíž na závěr o tom, zda došlo či nedošlo ke přechodu trestní odpovědnosti obžalované Metrostav, a. s. na Metrostav Infrastructure, a. s. podle § 10 odst. 1 TOPOZ, ale mohla by mít význam v případě opětovného odsouzení společnosti Metrostav, a. s., a MI, a. s., a to při ukládání trestů ve smyslu § 10 odst. 2 TOPO.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem a s ohledem na okolnosti a na časovou souvislost, za nichž došlo k převodu Divize 4 obžalovanou Metrostav, a. s., na Metrostav Infrastructure, a. s., dospěl odvolací soud k závěru, že došlo

ve smyslu § 10 odst. 1 TOPO k přechodu trestní odpovědnosti obžalované Metrostav, a. s., i na společnost Metrostav Infrastructure, a. s., a rozhodl z toho důvodu pod bodem III. tak, že se věc vrací soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí nejen ohledně obžalované společnosti Metrostav, a. s., ale i ohledně společnosti Metrostav Infrastructure, a. s.“

101. Z uvedené citace je zřejmé, že odvolací soud se otázkou, zda došlo či nedošlo k přechodu trestní odpovědnosti obžalované společnosti Metrostav a. s. na společnost Metrostav Infrastructure a. s. ve smyslu § 10 odst. 1 ve svém předchozím rozsudku zabýval, a to jak na podkladě přezkumu listinných důkazů předložených stranami, tak s ohledem na obsah citovaného rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 840/14, vypořádal se při tom i se skutečnostmi, které odvolatelka opětovně uvádí ve svém odvolání, a na podkladě provedeného dokazování dospěl k právnímu závěru o právním nástupnictví odvolatelky, který byl pro soud prvního stupně v dalším řízení závazný. Nalézací soud proto nemohl učinit jinak, než se tímto závazným právním názorem odvolacího soudu řídit, a v návaznosti na závěr o vině obžalované právnické osoby Metrostav a. s. musel proto dospět i k závěru o vině obžalované právnické osoby Metrostav Infrastructure a. s. Tuto skutečnost proto nelze nalézacímu soudu vytýkat.

102. K námitce, že z formulace odvolacího soudu v odst 228 rozsudku z 24. 3. 2022 sp. zn. 4 To 11/2019,, řízení špelo k rozsudku odsuzujícímu“ má vyplývat, že odvolací soud před vyhlášením odsuzujícího rozsudku nezákonně předjímal výsledek rozhodování, odvolací soud uvádí, že uvedená formulace vyplývala z jednoznačného kontextu situace spočívající v tom, že zprošťující rozsudek ve vztahu k obžalované právnické osobě byl v té době odvolacím soudem zrušen a soud prvního stupně byl upozorněn na z důkazů vyplývající skutečnosti, které nehodnotil, bez jejichž vyhodnocení nemohl zprošťující rozsudek obstát, přičemž z obsahu nehodnocených důkazů bylo zřejmé, že mohou vést k odsouzení obžalované právnické osoby. Tato skutečnost musela být všem stranám, včetně obžalované právnické osoby Metrostav a. s. v té době zřejmá. Vzhledem k tomu odvolací soud trvá na tom, že závěr o možném účelovém vyčlenění části činnosti dosavadní Divize 4 Metrostavu a. s. pod nový subjekt Metrostav Infrastructure a. s. v době, kdy reálně hrozilo, že dojde k odsouzení obžalovaného Metrostavu a. s., byl jedním z důvodů, proč dospěl k závěru o přechodu trestněprávní odpovědnosti na Metrostav Infrastructure a. s.

103. Pokud jde o závěry napadeného rozsudku o trestech, dospěl odvolací soud k těmto závěrům:

V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] shledal odvolací soud důvodné námitky jeho odvolání proti právní kvalifikaci skutku ve formě organizátorství, a jelikož sám na podkladě zopakování části důkazů dospěl k závěru, že obžalovaného je nutno uznat vinným účastenstvím k týmž trestným činům ve formě pomoci, a tedy je třeba uznat jej vinným méně závažným jednáním, nemohl zároveň obstát ani závěr nalézacího soudu pokud jde o přiměřenost trestů, za toto jednání obžalovanému uložených.

Z důvodu nesprávného právního posouzení zrušil proto z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině, a v návaznosti na to ve smyslu § 258 odst. 2 tr. řádu i ve výroku o trestu.

Pokud pak jde o tresty uložené napadeným rozsudkem obžalovaným právnickým osobám Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s., shledal odvolací soud do jisté míry důvodné jak námitky obžalované právnické osoby Metrostav a. s., tak námitky odvolání státního zástupce.

Důvodné shledal odvolací soud především námitky obou uvedených odvolatelů proti tomu, že v rámci uložení trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži dle § 21 odst. 1 TOPO uložil nalézací soud obžalované právnické osobě Metrostav, a. s., nesprávně i taková omezení, která obsahově spadají pod trest zákazu činnosti dle § 20 TOPO. Uvedený nedostatek si ostatně uvědomil i nalézací soud, jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozsudku.

Důvodnou shledal dále odvolací soud námitku odvolání státního zástupce spočívající v tom, že pokud u obž. spol. Metrostav Infrastructure nalézací soud svým postupem podle § 44 tr. zákoníku upustil od uložení souhrnného trestu, tento svůj postup odůvodnil pouze tím, že se jedná o nástupnickou společnost, která se na žalované trestné činnosti fakticky nepodílela. Pokud nalézací soud odůvodňuje mimořádný benefit trestního zákoníku pro upuštění od uložení souhrnného trestu samotnou podstatou přechodu trestní odpovědnosti právnických osob podle § 10 odst. 2 TOPO, pak zůstává přijatý postup neodůvodněným a nepřezkoumatelným.

Pokud jde o námitky obžalovaných právnických osob proti tomu, že nalézací soud jim ukládal souhrnné tresty, aniž měl k dispozici písemné vyhotovení rozsudku, a aniž měl k dispozici samotný spis, týkající se jejich dalšího již pravomocného odsouzení, namítané skutečnosti vyplývaly z toho, že nalézací soud rozhodoval v situaci, kdy rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020 nebyl k dispozici, protože rozsudek odvolacího soudu nebyl ještě písemně vyhotoven, a soud proto písemné vyhotovení rozsudku ani procesní spis v době svého rozhodování nemohl vyžádat. Judikatura, na kterou poukazují odvolatelé, týkající se nutnosti provést při ukládání souhrnného trestu dokazování procesním spisem, není striktní, a poukazuje na situaci, kdy by kupř. v mezidobí bylo předchozí odsouzení zahlazeno, což by ze samotného rozsudku nebylo možno zjistit. V tomto případě měl soud k dispozici protokol o veřejném zasedání, v němž byl vyhlášen pravomocný rozsudek, těsně po jeho vyhlášení, tedy v době, kdy rozsudek ještě nebyl vyhotoven, a bylo evidentní, že judikaturou předvídaná překážka v podobě zahlázení trestu nemohla nastat. Za této situace vzhledem k délce dosavadního trestního řízení nelze považovat za nedostatek, že nalézací soud neodročil hlavní líčení, a nečekal na písemné vyhotovení rozsudku a na dobu, až bude Krajský soud v Praze moci celý přílohový spis zaslat, ale vycházel při posouzení podmínek pro uložení souhrnného trestu z protokolu o veřejném zasedání Vrchního soudu v Praze, v němž byl uvedený rozsudek Vrchního soudu vyhlášen. Skutečnost, že nalézací soud současně nerozhodoval ve vztahu k dalšímu odsouzení obžalovaných právnických osob rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022, pak vyplynula z toho, že toto odsouzení bylo v době rozhodování nalézacího soudu ještě nepravomocné. Při přezkumu výroků o trestech z podnětu uvedených odvolání však odvolací soud zjistil, že oproti situaci, jaká byla v době vyhlášení napadeného rozsudku, došlo v mezidobí k pravomocnému ukončení uvedeného trestního řízení proti obžalovaným právnickým osobám Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023, jimiž byly tyto právnické osoby odsouzeny pro další trestné činy spáchané ve vícečinném souběhu s nyní posuzovanou trestnou činností, a výroky o trestech v napadeném rozsudku nemohly z toho důvodu v současné době jako nezákonné obstát.

Především z těchto důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že musí výroky o trestech uložených právnickým osobám Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s. zrušit a po posouzení nově nastalé situace znovu rozhodnout o trestech tak, aby braly v potaz veškerou trestnou činnost, které se podle již pravomocných rozsudků tyto obžalované právnické osoby dopustily. Zrušil proto z podnětu odvolání obžalované právnické osoby Metrostav a. s., a z podnětu odvolání státního zástupce v napadeném rozsudku výroky o trestech obou obžalovaných právnických osob.

104. Poté, co odvolací soud sám doplnil dokazování, jednak přehráním některých pro posouzení viny obžalovaného [příjmení] významných odposlechů telefonických hovorů, jednak listinných podkladů pro posouzení majetkové situace obžalovaného [příjmení], a dále především přílohovými spisy, jimiž byla postavena na jisto další pravomocná odsouzení obžalovaných právnických osob Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure, sám znovu ve věci rozhodl rozsudkem.

105. Ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] rozhodl tak, že jej uznal vinným z těchto důvodů jako soud prvního stupně tímž skutkem, v němž na podkladě provedeného dokazování pouze poupravil některá skutková zjištění tak, aby lépe vystihovala z důkazů vyplývající závěry, k nimž správně dospěl již soud prvního stupně, jak vyplývá z odůvodnění rozsudku. Tento skutek odvolací soud posoudil z výše uvedených důvodů po právní stránce nikoliv jako organizátorství, ale jako pomoc dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku, a k pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku. Odvolací soud postupoval z hlediska časové působnosti z tr. zákoníku. ve znění zák. č. 333/2020 Sb., neboť toto novelizované znění považoval vzhledem ke zvýšení zákonné hranice škody velkého rozsahu za pro obžalovaného příznivější.

106. Při úvahách o trestech vyšel odvolací soud v první řadě ze správných zjištění a úvah soudu prvního stupně, rozvedených zejm. v odst. 373 napadeného rozsudku. Přes závažnost trestného činu, na kterém se obžalovaný podílel, bral odvolací soud ve prospěch obžalovaného v potaz jak jeho dosavadní bezúhonnost, tak skutečnost, že doba trestního řízení, konkrétně zejména řízení před soudem, byla nikoliv vinou obžalovaného nepřiměřeně dlouhá, neboť docházelo k opakovaným rušením vyhlášených rozsudků z důvodů různých vad, jak procesních, tak v samotných rozhodnutích. Přihlédl obdobně jako v případě ostatních spoluobžalovaných i ke skutečnosti, že trestné činy nebyly dokonány, ale byly ukončeny ve stádiu pokusu, takže nedošlo ke způsobení škody, a vzal v úvahu i skutečnost, že obžalovanému bylo prokázáno, „pouze“ účastenství na pokusu o spáchání dvou trestných činů ve formě pomoci, tedy jednání méně závažné, než jakým jej uznal vinným nalézací soud.

107. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem dospěl odvolací soud obdobně jako soud prvního stupně k závěru, že je třeba při ukládání trestu odnětí svobody vycházet nejen z ust. § 260 odst. 5 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku, ale i z ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku, umožňujícího mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby u pokusu o trestné činy, neboť vzhledem k uvedeným okolnostem, zejména časovému odstupu od spáchání trestných činů a ke skutečnosti, že před spácháním a po něm vedl obžalovaný řádný život, by použití trestní sazby stanovené zákonem od pěti do deseti let bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné. Vzhledem k závěru o méně závažné formě účastenství uložil odvolací soud obžalovanému trest odnětí svobody mírnější, než mu byl uložen napadeným rozsudkem, a to na dvě léta, jehož výkon podmíněně odložil na o rok kratší zkušební dobu čtyř let. Podmíněný odklad trestu vyplývá z naplnění zákonných podmínek ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku.

108. Při úvahách o uložení peněžitého trestu dospěl odvolací soud k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro jeho uložení, neboť obžalovaný se snažil získat pro jiného (pro společnost HOMA holding s. r. o.) majetkový prospěch. Na podkladě listinných důkazů dospěl odvolací soud k závěru, že obdobně jako v případě dalších osob, které byly v této trestní věci již pravomocně uznány vinnými, obžalovaného nelze považovat za osobu disponující mimořádným majetkem, ale ani za osobu nemajetnou, s ohledem na rozdílné příjmy, které obžalovaný uváděl orgánům činným v trestním řízení v průběhu trestního řízení, lze předpokládat, že je schopen zajistit si nadprůměrné příjmy. Počet uložených denních sazeb 140 v rozpětí od 20 do 730 vychází z toho, že spáchané trestné činy byly sice poměrně vysoce společensky škodlivé, ale od spáchání uplynula dlouhá doba, trestná činnost nebyla dokonána, a obžalovanému byla prokázána, „pouze“ trestná součinnost ve formě pomoci. Výměra denní sazby stanovená odvolacím soudem na 1400 Kč v rámci zákonného rozpětí od 100 do 50 000 Kč odpovídá spíše nižším než průměrným příjmům. Vzhledem k tomu nelze peněžitý trest, uložený obžalovanému v celkové výši 196 000 Kč rozhodně považovat za nepřiměřeně represivní, ale má jít naopak za trest, který plní spíše výchovnou a preventivní funkci.

109. Pokud jde o tresty ukládané obžalovaným právníkům osobám Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s., postupoval odvolací soud následujícím způsobem:

Oběma obžalovaným právníkům osobám bylo nutno uložit tresty souhrnné za veškerou trestnou činnost, kterou byly uznány vinnými jak napadeným rozsudkem, tak rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020 a rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023, neboť veškeré trestné činnosti se dopustily v témže období let 2012 2013, tedy před tím, než byl vyhlášen první odsuzující rozsudek za část těchto trestných činů. Jednalo se o pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5) tr. zákoníku, a pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst.1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) zákoníku, jimiž byly uznány vinnými napadeným rozsudkem, a dále o sbíhající se pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločin pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. června 2022 sp. zn. 2 To 127/2020, a dále o sbíhající se pomoc ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku a § 212 odst. 7 trestního zákoníku, z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. září 2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. dubna 2023 sp. zn. 5 To 4/2023.

110. V případě obžalované právnické osoby Metrostav a. s. vycházel odvolací soud na jedné straně ze skutečností svědčících v neprospěch této obžalované. Mezi ně lze řadit především skutečnost, že posuzované trestné činy, byť nedošlo k jejich dokonání, vykazovaly v době, kdy se jich obžalovaná dopustila, vysoký stupeň společenské škodlivosti. V případě trestných činů dle § 260 a 212 tr. zákoníku, jimiž byla uznána vinnou napadeným rozsudkem, šlo o plánovitě relativně sofistikované jednání podvodného charakteru, jímž se obžalovaná snažila z popudu investora obohatit jak jeho, tak sebe, na úkor finančních prostředků poskytovaných z veřejných zdrojů EU i ČR. Závažnost tohoto jednání je vysoká nejen s ohledem na výši hrozící škody a na sofistikovanost provedení, ale také s přihlédnutím k tomu, že z provedeního dokazování vyplynulo, že obžalovaná podobně jako investor, na základě jehož požadavku jednala, měla v úmyslu získat neoprávněně finanční prostředky v podstatě v libovolném rozsahu, v jaké se jí podaří toto jednání zastříit. Závažné samy o sobě ale především v kontextu všech dalších trestných činů jsou i další výše uvedené trestné činy, jichž se táž obžalovaná právnická osoba dopustila v témže období cca dvou let (2012 2013), a to zčásti prostřednictvím téhož vedoucího pracovníka, zčásti prostřednictvím dalších vedoucích pracovníků. Šlo o celkem deset dalších trestných činů, z toho pět dalších zvláště závažných trestných činů. Veškeré uvedené trestné činnosti se obžalovaná právnická osoba dopouštěla v průběhu cca dvou let prakticky nepřetržitě, a to v souvislosti s celkem čtyřmi veřejnými zakázkami. Z toho je zřejmé, že nešlo o ojedinělé selhání jednotlivců či vedení, ale jednalo se v té době o opakované intenzivní páčání trestné činnosti v souvislosti s veřejnými zakázkami ze strany řady vedoucích i podřízených pracovníků této obžalované právnické osoby, kontrolním systémem společnosti v té době neevidované či přímo tolerované. Na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl odvolací soud k závěru, že obžalované právnické osobě nelze přičítat k dobru skutečnost, že trestnou činnost sama odhalila,

neboť ve všech posuzovaných případech došlo prokazatelně k odhalení trestné činnosti až na základě zásahu orgánů policie.

111. Ve prospěch obžalované právnické osoby bral naproti tomu odvolací soud v potaz jednak dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula, obdobně jako v případě všech ostatních spoluobviněných v této trestní věci, a jednak obžalovanou právnickou osobou intenzivně prokazovanou skutečnost, že společnost od té doby významným způsobem posílila své kontrolní mechanismy, na jejichž účinnost lze usuzovat v současné době z toho, že od roku 2013 do současné doby, tedy po dobu dalších 10 let, nebyla této právnické osobě prokázána další obdobná či jiná trestná činnost.

112. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti a s přihlédnutím k trestům, které byly již pravomocnými rozsudky obžalované právnické osobě uloženy, neboť tyto tresty, byť budou tímto rozsudkem zrušeny a nahrazeny tresty novými, byly již zčásti vykonány, považoval odvolací soud za vhodné uložení zčásti obdobných, v celkové kombinaci však poněkud mírnějších trestů, než jaké byly uloženy soudem prvního stupně. Všechny tresty, které odvolací soud obžalované právnické osobě uložil, mají s ohledem na dlouhou dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula, a na prokázaný přístup obžalované právnické osoby ke zdokonalení preventivních opatření, která by měla dalšímu páčání trestné činnosti účinně bránit, plnit spíše výchovný a preventivní, než represivní účel. Uložení kombinace více níže rozvedených trestů však považuje přesto odvolací soud za významné především pro to, že veškerá posuzovaná trestná činnost, pokud by nebylo velkého časového odstupu, vykazovala velmi vysoký stupeň společenské škodlivosti, a preventivní význam jejího potrestání je stále velmi vysoký.

113. Za vhodný vzhledem k tomu, že trestné činnosti se právnická osoba dopouštěla opakovaně ze ziskuchtivosti, považoval odvolací soud především trest peněžitý, který uložil zcela shodně jako soud nalézací, tedy podle § 260 odst. 5 a § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s § 18 odst. 1, odst. 2 z. č. 418/2011 Sb. TOPO a § 68 odst. 1 tr. zákoníku v počtu 700 denních sazeb po 50 000 Kč, v celkové výměře 35 000 000 Kč.

114. K tomuto vymezení peněžitého trestu je nutno dodat, že odvolací soud uložil obžalované peněžitý trest v celkové výši 35 000 000 Kč, tedy ve stejné výši, v jaké jí jej uložil již soud prvního stupně, neboť považoval tuto celkovou částku peněžitého trestu za odpovídající všem relevantním skutečnostem, tedy jak závažnosti veškeré trestné činnosti, které se obžalovaná v posuzovaném období dopustila, tak době, která od spáchání činů uplynula, po kterou se obžalovaná další trestné činnosti již nedopustila, a jejímu již konstatovanému aktivnímu přístupu k přijímání preventivních opatření, a zároveň majetkové situaci obžalované právnické osoby. S ohledem na dobu, která od spáchání činu uplynula, považoval za vhodné vyjít z nižšího počtu denních sazeb než soud prvního stupně (400), a částku za denní sazbu stanovit poněkud vyšší, konkrétně na 87 500 Kč, což je, nepochybně částka spíše mírná s ohledem na skutečnost, že obžalovaná právnická osoba patří k největším stavebním společnostem v ČR, jejíž základní kapitál podle veřejných zdrojů činí 790 666 800 Kč. Při vyhlášení rozsudku však omylem do výroku rozsudku převzal původní vymezení peněžitého trestu (700 denních sazeb po 50 000 Kč) z napadeného rozsudku. Uvedený nedostatek nemá však negativní dopad na obžalovanou, neboť celková výše peněžitého trestu uvedeným kritériím i záměru odvolacího soudu plně odpovídá.

115. Za významný a nezbytný vzhledem k tomu, že obžalovaná se, jak již bylo uvedeno, v rozhodném období dopustila velkého množství trestných činů v souvislosti s veřejnými zakázkami, považoval dále odvolací soud souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži podle § 21 odst. 1 TOPO na dobu tří let, jímž bylo obžalované zakázáno uzavírat veškeré smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se veškerých druhů zadávacích řízení podle § 3 zákona o zadávání veřejných zakázek a veškerých veřejných soutěží podle jiných právních předpisů.

116. Je třeba zdůraznit, že tento trest byl uložen ve výměře 3 let jakožto trest velmi mírný a skutečně výchovný, zohledňující zejména již zmiňovaných deset let, které uplynuly od posuzované trestné činnosti, po které se obžalovaná další trestné činnosti nedopustila a po kterou pracovala v rámci prevence trestné činnosti na zdokonalení svých kontrolních mechanismů, neboť podle citovaného ustanovení lze uložit tento trest ve výměře od jednoho roku do dvaceti let a pokud by došlo k odsouzení obžalované v době přiměřeně následující po spáchání posuzované trestné činnosti, nepochybně by byl na místě zákaz plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži na dobu výrazně delší, cca kolem 6-8 let.

117. S přihlédnutím k výše konstatované prokázané snaze obžalované právnické osoby o podstatné zlepšení preventivních opatření, která by měla nadále bránit tomu, aby se právnická osoba dopustila další trestné činnosti, a s ohledem na dobu, která od trestné činnosti uplynula, upustil odvolací soud od uložení dalšího nalézacím soudem fakticky uloženého trestu, a to trestu zákazu činnosti v podobě zákazu výkonu některých činností souvisejících s dotacemi, subvencemi či jinými formami veřejné podpory, který byl soudem prvního stupně obžalované právnické osobě v napadeném rozsudku uložen sice nesprávně v rámci trestu dle § 21 TOPO, ale mohl být uložen dle § 20 TOPO.

118. Za naprosto vhodný a odpovídající v současné době především preventivní úloze uložených trestů považoval pak odvolací soud i další uložený trest podle § 23 odst. 1, 2 TOPO, tedy trest uveřejnění všech pravomocných rozsudků, jimiž byla právnická osoba uznána vinnou trestnou činností, za kterou jí jsou ukládány všechny uvedené souhrnné tresty.

119. Současně s ohledem na ukládání trestů souhrnných odvolací soud podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ohledně této obžalované právnické osoby zrušil výrok o trestech z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2020, sp. zn. 4 T 42/2016 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. 2 To 127/2020 a výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 12. 9. 2022 sp. zn. 62 T 4/2022 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023 sp. zn. 5 To 4/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

120. Pokud jde o tresty uložené obžalované právnické osobě Metrostav Infrastructure, a. s., vycházel odvolací soud jednak ze všech výše uvedených rozhodných skutečností týkajících se trestné činnosti, jíž se dopustila společnost Metrostav a. s., neboť jak bylo uvedeno, jde o právního nástupce této obžalované společnosti, na kterého přešla ve smyslu § 10 TOPO její trestní odpovědnost za tuto trestnou činnost, zároveň přihlédl ve smyslu § 10 odst. 2 TOPO k tomu, že na tuto právnickou osobu byla převedena jen část organizačního útvaru společnosti M nazývaná „Divize 4“, která získala oprávnění k provozování stavebních a dalších činností, vykonávaných do té doby v rámci společnosti Metrostav, a. s., která tedy vykonává jen relativně menší část veškerých zakázek své původně mateřské společnosti. Jestliže smyslem přechodu trestněprávní odpovědnosti má být především to, aby právním nástupnictvím nedošlo ke zmaření trestu původního pachatele trestné činnosti, bylo možno ve vztahu k uvedené obžalované právnické osobě omezit uložené tresty tak, aby tento smysl byl naplněn, nebylo tedy účelné ukládat jí shodně jako společnosti Metrostav a. s. trest peněžitý, ale bylo naopak nezbytné uložit další dva tresty, které měly, jak bylo zdůrazněno, úlohu výlučně preventivní a výchovnou, nikoliv represivní, shodně.

121. Z toho důvodu uložil odvolací soud této obžalované právnické osobě jednak shodný souhrnný trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži podle § 21 odst. 1 TOPO na dobu tří (3) let, jímž se obžalované po dobu výkonu uloženého trestu zakazuje uzavírat veškeré smlouvy na plnění veřejných zakázek, účastnit se veškerých druhů zadávacích řízení podle § 3 zákona o zadávání veřejných zakázek a veškerých veřejných soutěží podle jiných

právních předpisů, a dále rovněž podle § 23 odst. 1, 2 TOPO shodný trest uveřejnění rozsudků, jimiž byla i tato obžalovaná právnická osoba pravomocně odsouzena.

122. Vzhledem k tomu, že se jednalo o tresty souhrnné, uložené za veškerou sbíhající se trestnou činnost, pro kterou byla uvedená obžalovaná právnická osoba doposud pravomocně odsouzena, zrušil odvolací soud také v případě této obžalované právnické osoby všechny výroky o trestech (o upuštění od uložení souhrnného trestu) vyslovené všemi dosavadními odsuzujícími rozsudky, které se této obžalované týkaly. jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

123. Posledním výrokem svého rozsudku rozhodl odvolací soud tak, že podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalované právnické osoby Metrostav Infrastructure, a. s., zamítá, neboť, jak bylo objasněno výše, veškeré námitky jejího odvolání shledal zcela neopodstatněné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný, lze proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozsudku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání vymezuje ust. § 265f tr. řádu.

Praha 4. května 2023

JUDr. Lenka Konopová
předsedkyně senátu